

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 13 februari 2020

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Yes, het is vijf uur, we gaan lekker beginnen met de vergadering. Goedemiddag allen bij de vergadering van commissie Bestuur van 13 februari. Ik zie u kijken: wat doet die knappe jongen op de voorzittersstoel? Dat is even tijdelijk. Ik zit hier tot zeven uur, daarna zal mevrouw Klazes mij aflossen. Die zit op dit moment nog in Den Haag vanwege een afspraak en die, nou, die zal rond zeven uur hier zijn. Daarna neemt ze het van mij over. Dat allereerst. Ja, we zitten hier beneden in de raadszaal, omdat we bij het agendapunt over de horeca hè, agendapunt 13, verwachten we een redelijke opkomst, dus vandaar dat we vandaag hier beneden zitten en Beheer boven. Dus we hebben lekker de ruimte, wat dat betreft. Verder zou ik nog even willen benoemen, u weet het allemaal, maar hè, let op uw spreektijden, nul seconden is ook echt nul seconden. Ik zal u ook op de hoogte houden op het moment dat u bijna door uw spreektijd bent, de heer Garretsen, dan zal ik u zeker een heads up geven. Nee hoor, dank u wel, geen dank. Dat ten eerste. Ten tweede, praat ook via de voorzitter hè, dan heb ik ook nog een taak, die twee uur. Dat allereerst. Ik heb geen bericht van verhindering op dit moment ontvangen, maar zijn die er te noemen? Ik zie helemaal niemand. Nou, helemaal goed. Ja, de wethouder Botter komt later, hoor ik hier aan mijn linkerkant, voor u rechterkant. Dan zou ik u willen benoemen dat ... Hij heeft ook een mededeling, dus die mededeling komt dus later. Er gaat daarnaast een lijst rond voor aan- en afmelding van de technische sessie over RegioRijder op woensdag 4 maart en daarnaast ook de fietstocht door stadsdeel Noord op vrijdag 13 maart.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Verder, dan ga ik naar agendapunt 2, het vaststellen van de agenda. Wil de commissie over elk agendapunt spreken? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb wel een verzoek om het ter kennisname stuk over iZoof, 1.2, te betrekken bij punt 9. Dat is ter kennisname gestuurd, het lijkt me ... omdat het ook terugkomt in het stuk zelf.

De voorzitter: Ja, ik snap op zich uw verzoek, maar dan kijk ik wel even de commissie rond, want volgens mij, ja, het is een beetje de vraag of zij zich erop hebben voorbereid. En de wethouder wil er ook graag een opmerking over maken en dat is helemaal goed. Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, deze notitie is ook toegezonden aan de commissie Beheer. Volgens mij zijn zij ook voornemens die te agenderen. Dus ik zou er eerder voor pleiten, ook omdat dit de casuïstiek is, wel aanleiding geweest hè, ook voor het onderzoek en daarin wel terugkomt en daarin snap ik ook dat u het erbij betreft. Maar de notitie laat zien, en schetst het pad van hoe gaan we over tot besluitvorming over iZoof. En ik denk dat in ieder geval de commissie Beheer ook behoefte heeft aan separate behandeling, dus dat die in de volgende cyclus geagendeerd zal worden. En ik zou eerder pleiten voor kruisbestuiving tussen die twee commissies dan het hier nu in dit stuk te trekken.

De voorzitter: Ik hoor een aantal keer eens. Ik hoor de heer Sepers, die daar een opmerking over wil maken.

De heer Sepers: Ja, ik wilde even in aansluiting op de heer Trompetter zeggen dat als we het al ergens bij willen betrekken, dat het meer bij de governance Spaarnelanden is, omdat bij het RKC-rapport ook aan de orde is gekomen dat we daar nog moeten spreken over statutenwijziging bij de vraag, wat is je strategische koers, aan de orde is en daar is iZoof ook een onderdeel van. Dus het zou eerder daarbij betrokken moeten worden dan in commissie Beheer.

De voorzitter: Ja, de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer Sepers, dat was exact mijn voorstel. Punt 9, ja.

De voorzitter: Ik constateer in ieder geval dat hij op dit moment niet betrokken wordt bij een agendapunt, of dat nou verder in Bestuur of Beheer daar ... nou ja, goed, ja, daar mag het presidium wat mij betreft naar kijken. Zijn er verder nog opmerkingen op de agenda? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ik zou graag de management letter van de accountant, zou ik graag een agendapunt maken. Niet per se vanavond, maar met een toelichting van de wethouder op de aanbevelingen van de accountant.

De voorzitter: Ja, ik snap uw punt. Komt zo bij agendapunt 4, het eventueel agenderen van stukken, want dan ga ik nu de agenda vaststellen als daar verder geen opmerkingen over zijn.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: En dan ga ik naar agendapunt 3, de inventarisatie van de rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden. We hebben drie aangekondigde rondvragen binnen, dat is van de heer Sepers, PvdA, inzake verhuizing coffeeshop van Houtplein naar de Tempeliersstraat. Er zijn ook artikel 38-vragen over gesteld door de VVD, dat terzijde. Twee van de heer Amand, Trots Haarlem, voor de heer Wienen inzake nieuws op nu.nl over bezuinigen op handhavers en subsidies voor wijkinitiatieven, punt één. En één voor de heer Botter over SyRI of vergelijkbare dataverzameling. Die heb ik genoteerd. Dan kijk ik even rond of er nog anderen zijn met een rondvraag. De heer Amand, toch een toevoeging.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk nog één rondvraag. Ik krijg mails van, ja, we hebben één buurt, twee wijkraden, en dat de post niet doorgegeven wordt aan ons. Dus wil ik dan de wethouder toch wel eens even horen hoe dat nou zit.

De voorzitter: Nou, ik zou zeggen: u had al een rondvraag van de heer Botter, betrek die dan ook op het moment dat hè, die andere rondvraag wordt gesteld. Even kijken, de heer Snoek, mededelingen, heeft u er hè.

Wethouder Snoek: Ja, ik heb één mededeling. Ik heb u eerder in december geïnformeerd over het feit dat de aandeelhoudersvergadering Werkpas de begroting nog niet had vastgesteld, aangehouden vanwege tekort. Inmiddels hebben we dat wel gedaan, is de begroting vastgesteld. Wel met een tekort van ongeveer één ton, wat opgevangen kan worden in het eigen vermogen van Werkpas, en hebben we wel een aantal risico's ook in de risicoparagraaf gesignaleerd, waarvan we zeggen: die moet binnen Werkpas opgevangen worden lopende het jaar. Als blijkt dat dat niet kan, we houden daar natuurlijk de vinger voor aan de pols, en dat bijsturing vraagt, dan zal ik u daarover ook weer informeren.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Daarnaast zou ik ook willen vragen: is er onlangs een bestuursvergadering bij één voor deze commissie relevante gemeenschappelijke regelingen geweest waar de wethouder de commissie over wil informeren? Ik kom zo bij u.

Wethouder Snoek: Ja, dat was dus de aandeelhoudersvergadering Werkpas.

De voorzitter: Helemaal goed. De heer Linder.

De heer Linder: Even een punt van de orde, is het mogelijk dat eventueel de speaker ... Ik weet niet, ik hoor het niet allemaal goed, ik heb het gevoel dat niet alles over de installatie gaat, of we die iets harder kunnen zetten of zo, of misschien zijn het alleen mijn oren, weet ik niet.

De voorzitter: Ja, ik herken dat het klinkt alsof u aan de LSD-trip bent inderdaad. Geen idee overigens, maar ik kan het me zo voorstellen. Ja, dat is een goede vraag. Er wordt een melding van gemaakt, hoor ik hier. Maar volgens mij is mijn microfoon duidelijk, tenminste, ik hoor mezelf duidelijk. Een beetje badkamergeluid, nou, goed, ik zal er niet bij zingen, kan ik u beloven. Maar goed, wordt aan gewerkt, maar dank voor de opmerking.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan ga ik verder naar de agenda komende vergadering. Zijn er op de jaarplanning, agendapunt 4, zijn er op de jaarplanning en actielijst nog zaken waar de commissie de wethouder wil vragen naar aanleiding van de actualisering van deze stukken? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, wat ik net al zei, de accountant, de management letter.

De voorzitter: Ja, u vraagt dus aan de commissie of agendapunt 1.1 geagendeerd kan worden voor een volgende keer. Kunt u er ook een onderbouwing bij geven?

Mevrouw Van der Windt: Er staan een aantal aandachtspunten van de accountant in en het lijkt mij goed als de wethouder daarop reageert en zegt wat hij met die aanbevelingen gaat doen.

De voorzitter: Nou, u mag daar op zich voor deze keer gelijk op reageren.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Vorig jaar hebben we de management letter ook hier besproken in de commissie Bestuur. Dat is eigenlijk niet gebruikelijk, want we bespreken eigenlijk in de commissie Bestuur alleen aan het eind van het jaar hè, de accountantscontrole. En de management letter wordt besproken in de Auditcommissie, in uw Auditcommissie. En ik kan mij voorstellen dat we met elkaar afspreken dat vanuit de Auditcommissie voorgesteld kan worden om hem hier te agenderen, maar als u zegt: de commissie Bestuur besluit hem hier te bespreken, dan kan dat ook hoor. Ik bedoel, ik ben daar niet tegen, alleen de orde der dingen, ja, is zo.

De voorzitter: Oké. Ja, ja, dus dat kan eventueel, ja. Maar dan kijk ik ... Het kan eventueel hier besproken worden toch? Dat is wat u zegt. Ja, dat kan eventueel hier besproken worden. Ik kan me ook voorstellen dat het in een rondvraag kan gebeuren, maar goed, ik kijk even de commissie rond of daar behoefte aan is. De heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, de vraag is dan: wanneer zou de Auditcommissie dan aan ons rapporteren over hun bevindingen?

De voorzitter: Ja, dat kan schriftelijk, begrijp ik. Maar het is handig dat eerst de Auditcommissie daar wat van vindt, vervolgens dat wij daar een bespreking over hebben, ja. Is daar animo voor? Oké, ik proef een positieve grondhouding daarvoor. Dank. Gaan we door. Zijn er ... Ja, de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ter kennisname meegezonden stukken, de gevolgen van de decembercirculaire 2019 Gemeentefonds. Ik weet niet of dat vanzelf op de agenda terecht komt of niet, maar ... Ja, het gaat om 1.4, de gevolgen van de decembercirculaire 2019 voor het Gemeentefonds. En daar heb ik wel een paar kleine vragen over. En die zijn: wordt er geanticipeerd op de vermindering van inkomsten die daar in zitten, in de toekomst, en zijn er extra gelden geoormerkt voor het beleidsdoel waarvoor ze zijn verstrekt?

De voorzitter: Oké, dus voor de helderheid: u heeft enkele vragen over dat agendapunt, of over dat ter kennisname stuk, 1.4. Het is even de vraag of die geagendeerd moet worden. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, in die decembercirculaire staat een interessante mededeling dat er in de tweede helft van februari een brief komt van het kabinet over een eerste toedeling van de middelen. En ik zou eigenlijk willen vragen of die brief, als die binnenkomt, gelijktijdig daarmee geagendeerd kan worden en dat dan de wethouder van financiën daar ook een eerste reactie op die nog binnen te komen brief bij doet.

De voorzitter: De heer Snoek wil daar kort op reageren.

Wethouder Snoek: Ja, daar ben ik uiteraard toe bereid, lijkt me ook goed hè, om zo actueel mogelijk de informatie te hebben. Ik heb die brief nog niet, dus ik weet ook nog ... Precies, dus ik kan ook nog niet voorzien van nou, hoeveel tijd hebben we dan daar voor nodig? Ik denk dat het gewoon prima is om die decembercirculaire te agenderen, en dan naar bevinden even te kijken van welke informatie heb ik op dat moment en u in ieder geval zo goed mogelijk, zo adequaat mogelijk bij te praten.

De voorzitter: Helder. Ik zie geknik. Nou, laten we die op die manier dan ook agenderen. Zijn er verder nog zaken in de planning waar u nog opmerkingen over hebt? De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, gisteren hebben wij de raadsinformatiebrief over de jaarwisseling gekregen, maar die staat nog niet op de lijst ingekomen stukken. Ik zou willen vragen of die op de agenda voor de maartvergadering gezet kan worden.

De voorzitter: Dat was ook een vraag, hoor ik hier naast mij. Is daar behoefte aan, om die te bespreken? De heer Rutten.

De heer Rutten: Volgens mij gingen we richting de zomer over een voorstel praten van het college over hoe we omgaan met oud en nieuw en vuurwerkverbod. Dus laten we nou niet elke commissie daarover praten en dat even afwachten in de planning. Nou ja, dan ga ik het gewoon zo heel hard roepen, dan hopen we dat het ook nog op de band komt. Volgens mij heeft de burgemeester toegezegd dat we voor de zomer uitgebreid zouden gaan praten over vuurwerkverbod en alles wat met de jaarwisseling samenhangt. Dus ik heb niet zo heel veel behoefte om nu specifiek alleen over deze brief te gaan praten, want dan zitten we straks elke commissie over hetzelfde te praten.

De heer Garretsen: De burgemeester heeft het gezegd in antwoord op de rondvragen van de SP.

De heer Sepers: Ja, ik weet dat, mijnheer Rutten, maar vorig jaar hebben we bij de brief over de jaarwisseling gezegd: dat zouden we eigenlijk elk jaar in de commissie Bestuur moeten behandelen en dat is een eerste opmaat naar de discussie die we rond 1 juni gaan hebben. En het is niet alleen vuurwerk wat aan de orde is.

De voorzitter: Volgens mij was er ... ik meen me te herinneren van vorige keer dat dat het tweetrapsraketje was hè, dus de jaarwisseling en vervolgens richting de Kadernota dat de burgemeester met een voorstel zou komen. Ja, want dat sluit ook aan bij de volgende vergadering voor 12 maart 2020. We hebben tot nu toe geen stukken ontvangen ter advisering. Wel ter bespreking hebben we ontvangen een overzicht van de openstaande overgenomen aanbevelingen van de RKC. Nou, de raadsinformatiebrief over de jaarwisseling hè, daar hebben we het net over gehad. En daarnaast aangekondigd een raadsinformatiebrief over particuliere speeltoestellen in de openbare ruimte. Ik denk dat dat iets met schommels te maken heeft, gok ik zo maar, maar goed, dat is mijn politieke fingerspitzengefühl. Vraag aan de commissie: moet dit ter bespreking geagendeerd worden? Ja, de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat lijkt mij op zich wel hè, ik bedoel, speeltoestellen is ook wel een beetje Beheer-ish, maar als het gaat om hoe we daar nou mee omgaan, met schommels die door inwoners van Haarlem worden opgehangen en worden gebruikt, vanuit een handhavingskant is het misschien wel een goed ding om daar eens bij stil te staan. Maar ik kijk even mijn collega's aan.

De voorzitter: Ja, ik ... volgens mij is het puur vanuit handhaving ingestoken. Ik denk dat hij daarom ook bij ons staat, dus dan lijkt het me ook logisch dat we hier die discussie voeren. Zie ik daar ... Het hoeft niet, het mag wel. De heer Van den Doel. Ja, positief. Oké, nee, dan wordt hij voor volgende keer geagendeerd, hebben we tenminste ook iets te bespreken hè, volgende maand. Nou, ter kennisname stukken hebben we het over gehad. Verder nog opmerkingen over? Nee, helemaal goed.

5. Transcript commissie d.d. 16 januari 2020 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 5, het transcript van de commissie van 16 januari 2020, alleen naar aanleiding van. Zijn er nog opmerkingen over? Tekstuele wijzigingen kunnen niet worden doorgegeven. Helemaal goed.

Ter advisering aan de raad

6. 1e wijziging Gemeenschappelijke regeling Cocensus 2020 (MS)

De voorzitter: Nou, mooi, we zijn goed onderweg. Gaan we naar agendapunt 6, eerste punt ter advisering. Het is de eerste wijziging van de Gemeenschappelijke regeling Cocensus 2020. En het college vraagt de raad haar toestemming te verlenen, op grond van artikel 1, tweede lid van de Wet gemeenschappelijke regelingen en te besluiten tot de eerste wijziging van de Gemeenschappelijke regeling Cocensus 2020, waardoor die in staat wordt gesteld deel te nemen aan een werkgeversorganisatie, daarnaast geen wensen en bedenkingen te uiten op het voorgenomen besluit van de Gemeenschappelijke regeling om lid te worden van de op te richten WSGO. Daarbij opgemerkt: de commissie Bestuur kan hiervan afwijken en alsnog haar zienswijze formuleren en de raad hierover een besluit te laten nemen. Dan kijk ik rond: wie wil als eerste het woord? De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie vindt het positief dat de rechtspositie van medewerkers van Spaarnelanden verbetert door aan te sluiten bij de werkgeversorganisatie. Van harte steun en geen behoefte aan aanvullende zienswijze. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Zijn er nog anderen die wensen het woord te voeren over dit agendapunt? Ja, de heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, we zijn op zich, we ondersteunen het voorstel. Harmonisering lijkt natuurlijk heel zinvol. Wat alleen niet hieruit blijkt, is of het ook nog kostentechnische gevolgen heeft, CAO beter slechter wordt, kosten van Cocensus daardoor stijgen of dalen. Dat zouden we graag nog even horen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, de heer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots steunt het voorstel, dus wij gaan ermee eens.

De voorzitter: Kijk, kort maar krachtig, dank u wel. De heer Linder.

De heer Linder: Nou ja, ik vroeg me af of daar ook wijzigingen zijn voor de arbeidsvoorwaarden dan voor de medewerkers van Cocensus, of die dan achteruit gaan in arbeidsvoorwaarden, of vooruit en wat dat eventueel voor gevolgen heeft, ook financieel, voor de gemeente.

De voorzitter: Een licht technische insteek. Het is even de vraag of die beantwoord kan worden. Kijk ik nog even rond. Mevrouw Van der Windt, zag ik net u uw vinger opsteken?

Mevrouw Van der Windt: Ja, D66 kan ook instemmen met deze regeling.

De voorzitter: Heel goed, dank u wel. Ja, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, alleen in een dictatuur hebben ambtenaren geen extra beschermde positie, dus wij vinden de wet heel erg slecht, maar verder zijn we het ermee eens.

De voorzitter: Waarvan akte. Verder geen opmerkingen meer? Dan kijk ik naar links, de heer Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, eens met de opmerkingen die door de meeste partijen gemaakt zijn, of eigenlijk wel alle aanvullende '...' Het gaat over Cocensus hè, u noemde Spaarnelanden, maar die komen later vanavond nog aan de orde. En in reactie op de vraag van Hart voor Haarlem en de ChristenUnie, door bij deze Gemeenschappelijke regeling aan te ... sorry, bij deze regeling aan te sluiten, blijven deze mensen de gemeentelijke CAO volgen, wat ze nu ook doen. Het kan natuurlijk zijn dat er ontwikkelingen zijn in die gemeentelijke CAO die tot andere kosten leiden of tot andere arbeidsvoorwaarden leiden, maar dat voorzie ik nu niet. Als zij dit niet zouden doen, zou er sprake van kunnen van zijn dat er andere voorwaarden ontstaan dan dat ze nu hebben, maar juist dit proces zorgt ervoor dat de uitgangspunten die nu gelden, voor hen blijft gelden en dat we aangehaakt hè, parallel blijven lopen met die gemeentelijke CAO.

De voorzitter: Nou, helder. Dan is de vraag: hoe kan dit richting de raad? Ik zie non-verbaal, zowel verbaal een hamerstuk. Nou, helemaal goed, gaan we dat op die manier doen, zonder verdere zienswijze. De heer Garretsen, zou ik u er wel op mogen wijzen: uw waterkan staat voor uw gezicht, dus of u die ... Ja, precies. Ja. Goed, top, zet hem lekker bij de VVD.

7. 1e wijziging Financiële verordening gemeente Haarlem 2018 (MS)

De voorzitter: Gaan we verder naar agendapunt 7. Dat is de eerste wijziging Financiële verordening gemeente Haarlem 2018. En de raad wordt gevraagd de eerste wijziging van de Financiële verordening gemeente Haarlem 2018 vast te stellen. En uiteraard wordt u weer verzocht hoe we dit gaan agenderen, maar dat gaan we zo bespreken. Ik kijk naar rechts, ik kijk naar links en ik zie de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Nou, dank u wel, voorzitter. Actiepartij hecht erg aan de Haarlemse voorzichtigheid als het gaat om winstneming uit lopende grondexploitaties. Zo wordt voorkomen dat geld uit de algemene middelen naar een project gaat dat financieel tegenvalt. Echter, als via een hogere wetgeving van het Rijk door de commissie BBV de regels worden versoepeld, lijkt dat Haarlem niets anders kan dan het schrappen van artikel 17 lid 5 van Grond- en gebouwenexploitaties. Het bevreedt de Actiepartij wel dat de stellige uitspraak van de commissie BBV tot een verplichting tot schrappen leidt. Is de stellige uitspraak gelijk aan de wet, dan wel aan de jurisprudentie? Kan de wethouder daar iets over zeggen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog commissieleden die het gevoel hebben om hier nog iets over te zeggen? Ik zie helemaal niemand. Dan ga ik rustig richting de wethouder. Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dus hè, de BBV-regels dienen wij te volgen als gemeente. Die zijn leidend voor ons, boven wat we zelf in onze verordening hebben staan. Dus we hebben de afgelopen jaren ook al op deze manier gehandeld. Ik snap uw opmerking over het voorzichtigheidsbeginsel. Aan de andere kant hè, is er ook goede reden waarom men dit zegt, want men wil juist u als raad in positie brengen, want zolang die middelen in de grondexploitatie blijven zitten, heeft u daar minder zicht op en zo wordt juist, ook voor de raad, de middelen goed inzichtbaar gemaakt. U vraagt dan vervolgens, en de jurist zit naast u en niet op deze stoel: geldt dit dan als wet of als jurisprudentie? Ik kijk nog even ... Weet de heer De Kruijf daar nog meer ... Als wet, als regelgeving, laat ik mij vertellen.

De voorzitter: Even kijken. De meesten hadden al geen behoefte aan een eerste termijn. Zijn er nu wel ... is er wel behoefte voor een tweede termijn? Nee. De heer Trompetter, nabrander.

De heer Trompetter: Ja, ik heb toch nog wel een vraag, want we komen het wel vaker tegen dat zeg maar stellige uitspraken, dan wordt het ineens, ik heb het niet zien staan in het stuk hè, regelgeving, maar ik ga er nu vanuit dat het dan maar zo zou moeten zijn. Het lijkt mij dat je als gemeente ook nog een eigen regeling zou kunnen hebben hiernaast, die strenger is, dat dat onder de beleidsvrijheid valt.

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Nee, in ieder geval onze, of uw accountant is het daar in ieder geval niet mee eens en die stelt dat wij dit wel zo moeten aanpassen.

De voorzitter: Goed, volgens mij is dit dan afdoende behandeld. Ga ik weer de vraag stellen: op welke manier gaat dit stuk naar de raad? Ik zie non-verbaal een hamerstuk. Ja, meerderen. Wordt het een hamerstuk, dank u wel.

Overige punten ter bespreking

8. Raadsinformatiebrief Verkenning derde aandeelhouder SRO (MS)

De voorzitter: Nou, we gaan lekker vlot. Dan gaan we naar agendapunt 8, dat is inderdaad de raadsinformatiebrief Verkenning derde aandeelhouder SRO. Dit is door de PvdA geagendeerd, op verzoek van de commissie, in de vergadering van 14 november. Daar zou ik nog aan willen toevoegen, het staat ook op de agenda hè, het Strategisch Beleidsplan SRO wordt op een later moment aangeboden aan de commissie Bestuur, omdat nog een aantal aspecten worden uitgezocht. Het zal eerst in de commissie Bestuur aan de orde komen voordat besluitvorming hierover in de aandeelhoudersvergadering plaatsvindt. Dat gezegd hebbende, de heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ja, de raadsinformatiebrief over Verkenning derde aandeelhouder die leest als een managerial verhaal over groei. Het doel van de directie van SRO is groei, alsof dat heilig is voor het voortbestaan van de organisatie. En als ik zo begin te lezen, dan heb ik het idee dat ik lees het strategisch plan van een koekjesfabriek, en niet van een instelling die bezig is met publieke dienstverlening. En wat dat betreft, zijn we natuurlijk in die hele, de afgelopen decennia, op het gebied van privatisering, marktwerking en uitbesteding, zijn er toch wel opmerkelijke dingen gebeurd. Je ziet nationaal natuurlijk ook toenemende twijfel of dat in alle gevallen de goede weg is geweest. Kijk naar discussies over NS en ProRail, kijk naar PostNL waar uiteindelijk alles weer onder de postbezorging weer bij PostNL is teruggekomen. Er zijn ook in de literatuur allerlei twijfels over het nut van die privatiseringsoperaties, ik verwijs naar de boeken van Sander Heijne, Er zijn nog 17 miljoen wachtenden voor u, Bas van Bavel, De onzichtbare hand en George Monbiot, Uit de puinhopen, waar allemaal de schaduwkanten van de privatisering aan bod komen. Nou zijn er in Haarlem, hebben wij drie belangrijke activiteiten ondergebracht in overheids-nv's. Dat is SRO, dat is Spaarnelanden en dat is Werkpas Holding BV. En ja, de vraag is: als je nu dit pad opgaat van groei, verdere verbreding van aandeelhouderschap, of het niet tijd wordt om eerst eens te kijken: wat hebben die twintig jaar, twee decennia privatisering ons nou eigenlijk opgeleverd? Wat waren indertijd de doelstellingen, zijn die doelstellingen bereikt? Is de kwaliteit van de dienstverlening, zoals beweerd, is die inderdaad toegenomen? Zijn de kosten afgenomen? Hoe is het gegaan met de werknemers? Zijn er niet enorme toename van managerial lasten en administratieve lasten? Want ja, al die nv's hebben weer een raad van commissarissen nodig, allerlei aparte rapportageverplichtingen. En weten wij nou eigenlijk wel wat de kosten daarvan zijn? Hebben wij als raad, als publieke sector, wel voldoende grip op de ontwikkelingen binnen die nv's? In de evaluatie, of in dat governanceonderzoek van Spaarnelanden blijkt in ieder geval dat de raad wel heel erg ver af staat van datgene wat daar feitelijk gebeurt. Werken deze organisaties wel voldoende mee aan de maatschappelijke doelstellingen die wij als gemeente hebben? En dan heb ik het over het geven van een steuntje in de rug voor mensen die dat nodig hebben bij een afstand tot de arbeidsmarkt. Wat is de betekenis uiteindelijk van de burger? En per saldo is dat dan de vraag: wat is nou uiteindelijk de weging, de balans van maatschappelijke kosten en maatschappelijke baten van de destijds genomen beslissingen? En mijn fractie stelt dus voor om daar door een derde onafhankelijk bureau eens een goed onderzoek naar te laten doen wat die vijftien à twintig jaar privatisering in deze drie gebieden ons nou opgeleverd hebben, of wat die ons gekost hebben, om pas op basis van de uitkomsten daarvan nader besluiten te nemen over ofwel een derde aandeelhouder voor SRO, of misschien wel helemaal uit SRO stappen en het in regionaal verband hier gaan oplossen. Spaarnelanden met alle bv's, discussies over al of niet private activiteiten binnen Spaarnelanden, Werkpas Holding BV, ja, als het gaat om de begeleiding van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, is het eigenlijk te gek voor woorden om in vennootschappelijke termen daarover te moeten praten. Kortom, ik vraag zowel aan de commissieleden als aan het college of zij iets zouden voelen voor een dergelijk onderzoek

voordat we verdere strategische besluit nemen. En zo'n onderzoek zou dan, daar moet je ruim de tijd voor nemen, misschien wel een jaar, dat weet ik niet precies, daar moeten we maar naar kijken, maar in eerste instantie bepleiten wij dus een soort moratorium om eerst eens te kijken waar we eigenlijk staan en of we gelukkig geworden zijn van het destijds genomen besluit. Dank u wel.

De voorzitter: Nou, de heer Sepers stelt een vraag aan de commissie. De heer Garretsen, uw termijn.

De heer Garretsen: Ja, de SP is er altijd tegen geweest dat de overheid bedrijfje ging spelen. Een aantal jaren geleden is op initiatief van de SGP, heeft de Eerste Kamer daar een onderzoek naar gedaan. En de uitkomsten daarvan waren desastreus, overheid bedrijfje spelen leidt tot niks. SRO vind ik het grootste wangedrocht, dat heb ik meerdere malen in deze commissie gezegd, dus wij zijn absoluut tegen het voorstel. En ja, of er een extra onderzoek moet komen, voor de SP staat de conclusie vast: weg met al die wethouders die aandeelhouder spelen en de overheid die net doet alsof ze een bedrijf zijn. Het is niet efficiënter, het is niet doelmatiger, het kost alleen maar geld, het levert alleen maar bureaucratie op.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank voor het stuk. En ook in aanvulling op de PvdA en de SP, het zal niet verbazen. Om te beginnen: schaalvergroting is democratische verdunning. Dat is nou eenmaal zo. Als je naar meerdere raden gaat, dan heb je altijd democratische verdunning. Zeker in dit geval. In het stuk wordt gepraat over betere dienstverlening. Het is niet duidelijk waar dit op gebaseerd is, dat de dienstverlening beter wordt door schaalvergroting. Doorgaans is het omgekeerd een feit. Dan kan ik aansluiten bij de SP als het gaat om onderzoeken die gedaan zijn naar privatisering, wat die opgeleverd hebben. Ik heb in een vorige periode weleens aan de wethouder gevraagd of hij met een overzicht kon komen van welke privatisering één euro had opgeleverd, en er was niet één die ook maar één euro had opgeleverd. Er worden wel een aantal voordelen in het stuk genoemd, zoals doorgroeimogelijkheden van het personeel. Deze wegen nauwelijks op tegen de beschreven risico's en nadelen. Naast de cultuurverschillen zijn ook ongelijkheid tussen gemeenten en het mogelijk importeren van problemen van elders bij scheve risico's. Dan de schaalvoordelen. De zin in de informatiebrief: als alle gemeenten tegelijk willen bezuinigen, schiet SRO weinig met deze diversificatie op, zegt al genoeg. Een ander effect van schaalvergroting is onvermijdelijk hogere directie- en managementkosten. Denkt de wethouder dat Haarlem er financieel op vooruit gaat met een derde partij, op basis van wat is dat dan, die verwachting? En kan de wethouder aangeven waar hij die verwachting op baseert? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Trompetter. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks stelt wel wat vraagtekens bij een derde partij die aanschuift. Is schaalvergroting per definitie wel een goede zaak? Want er wordt vol ingezet op de groei, maar dat lijkt groei om de groei en niet groei om een verbetering van het aanbod. Worden in de beoogde visie niet meer problemen geïncorporeerd in plaats van opgelost? Hè, omdat je die groei creëert, creëer je ook een SRO die verder af komt te staan van de aandeelhouders, waardoor je minder makkelijk toezicht hebt, dus het gaat meer zijn eigen gang omdat het groter is, dus de controle wordt echt lastiger. Dat blijkt steeds bij dat soort bedrijven. En het vervolg is dan inderdaad: onttrekt de organisatie SRO zich niet meer aan het zicht van de drie aandeelhouders, in plaats van nu die twee? Geografisch is het ook ingewikkeld, om één bedrijf op dat soort locaties hetzelfde te laten doen. En de vraag is of wel alle gemeentes dezelfde vraag hebben. En de vraag is of ook daadwerkelijk de vragen die erbij komen niet leiden tot een lastenverzwaring in plaats van een lastenverlichting hè, wat voor taken het doet. En daarbij ligt er nog een hele grote vraag open, over moet het

aanbesteed worden ja of nee, en daar is op dit moment nog geen antwoord op, dus we praten ook over een soort theoretische exercitie, hè, want als het aanbesteed moet worden, dan kan het weleens heel anders uitkomen voor de derde partij en dan kan die gewoon niet aansluiten. En dus hebben we het over niks, op zo'n moment nu. Ik begrijp dat de gedachte gepolst moet worden van hoe staat de raad tegenover een schaalvergroting? Daar staat GroenLinks niet per definitie negatief tegenover, maar we ondersteunen wel een aantal van de vragen die gesteld zijn door zowel de PvdA als de Actiepartij en de SP, dus we kijken uit naar uw antwoorden daarop. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, wij hebben toch als Hart voor Haarlem een iets andere optiek op deze zaken. Het probleem met deze overheids-bv's is volgens mij vooral dat ze een beetje half zwanger zijn hè, want het zijn natuurlijk bedrijven die deels als bedrijf functioneren, maar ook weer niet. Ze zijn bijvoorbeeld niet onderworpen aan de aanbestedingsregels en dat is eigenlijk ook één van de thema's die bij deze hele affaire speelt, van ja, onder welke condities kan een dergelijk bedrijf zich inderdaad nog blijven onttrekken aan die aanbestedingsregels? Zoals uit de brief ook blijkt, is daar inmiddels een procedure gestart door een ander bedrijf, wat op commerciële basis deze diensten verleent in de markt en dus ook ja, terecht vragen stelt van ja, is hier niet sprake van oneigenlijke staatssteun of hè, in ieder geval een bepaalde regeling waardoor wij niet aan de bal komen om ook onze diensten daar te kunnen bewijzen? Dat speelt bij Spaarnelanden natuurlijk ook hè, die mogen wel een beetje commercieel, maar ook weer niet teveel. Als ze boven een bepaald percentage uitkomen, dan mag het weer niet. En dan, ja, dan blijf je eigenlijk met zo'n bedrijf een beetje tussen de wal en het schip hangen, of tussen het tafellaken en het servet, of hoe je het noemen wil. En dat is ook vaak een reden waarom ze uiteindelijk dan niet succesvol kunnen zijn.

De voorzitter: Ja, ik hoor een punt. U heeft een interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik zou de heer IJsbrandy willen vragen: is het voor u voorstelbaar dat de activiteiten die SRO uitvoert voor de gemeente Haarlem, dat die gewoon weer onder direct publiek beheer komen, dus als gemeentelijke dienst uitgevoerd zouden worden?

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, het is zeker voorstelbaar hè. Ik zeg al: halfzwanger is erg handig hè, dus doe het een of het ander en doe het dan allebei goed, maar niet zoiets wat er nu een beetje tussenin hangt en wat tot allerlei dilemma's leidt. Dus op zich ondersteunen we dat idee om daar eens fundamenteel naar te kijken, van ja, wat hebben deze constructies ons nu gebracht de afgelopen twintig jaar, en zouden we op basis daarvan wellicht nu tot andere overwegingen komen? Dat is denk ik zeker een zinvolle vraag om op te werpen. Als het hier even om SRO gaat en om de vraag die voorligt. Kijk, als je aandeelhouders erbij zoekt, dan doe je dat normaal gesproken als bedrijf, omdat je geld nodig hebt. Hè, je hebt investeringsplannen, dus ja, je zoekt kapitaal in de markt om die investeringsplannen tot uiting te kunnen laten komen. En die hele afweging die mis ik eigenlijk in deze brief hè, er zijn inderdaad, ja, er zijn ideeën om te groeien, prima, maar het gaat er vooral om: is er investeringsbehoefte, en is er om die reden extra kapitaal nodig en zou je om die reden extra aandeelhouders zoeken? Nou, daar zou ik graag nog een antwoord op krijgen of dat aan de orde is. De verwatering die al eerder genoemd is, die is natuurlijk zeker aan de orde hè, als er meer aandeelhouders zijn, ja, dan heb je een meer complexe aandeelhoudersstructuur. En dus ja, uiteindelijk zal ook het belang van Haarlem dan iets afnemen en de invloed daar iets in afnemen. Of dat erg is, dat moet dan blijken, maar dat is natuurlijk niet te

vermijden op zich. Maar met name die vraag naar hè, kapitaal gerelateerd aan investering en groei hè, dat is een vraag die we met name beantwoord zouden willen zien. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zie eigenlijk als thema van de avond: hoe zit het met de relatie tussen de gemeente en op afstand van de gemeente geplaatste diensten? We hebben het nu over SRO, straks over Spaarnelanden en aan het eind van de avond komt ook Haarlem Citymarketing nog langs. D66 ondersteunt het voorstel van de Partij van de Arbeid om eerst onderzoek te doen naar de meerwaarde van de werkzaamheden van SRO ten opzichte van het in eigen hand houden van de werkzaamheden bij de gemeente. Het zou goed zijn om een benchmark te doen hè, hoe zijn de kosten gestegen, hoe zit het bij andere gemeenten, zodat we daarna gemotiveerd een besluit kunnen nemen over voortzetting deelname aan SRO en als dat positief uitvalt, dat we daarna pas beslissen over het eventueel toetreden van een nieuwe aandeelhouder. En wellicht is dan ook de informatie over aanbestedingsrisico's klaar, zodat we dat ook kunnen meenemen. Dank u wel.

De voorzitter: Inderdaad, dank u wel. De heer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Het is toch altijd interessant dat je als oppositiepartij een collegevoorstel meer ziet zitten dan de coalitie. Laat ik daar even mee beginnen. Waar mijnheer Sepers nu op hint, en mevrouw Van der Windt die volgt hem daar zomaar in, is eigenlijk een kerntakendiscussie. Die hebben we jaren geleden gevoerd. Om die nu te gaan voeren in het kader van deze, sec deze vraag die hier nu voorligt, waar uiteindelijk ook in staat dat het college met een concreet uitgewerkt voorstel naar de raad gaat komen, als wij het nu zeggen: ja, die ruimte is er. Het college stelt er ook voorwaarden aan voor die due diligence. Wat ons betreft, wat de VVD betreft, is daar alle ruimte voor om op dit moment dat voorstel uit te gaan werken, dat due diligence onderzoek. En op basis van het concrete voorstel kunnen we die discussie gaan voeren. Als het gaat om ...

De voorzitter: De heer Rutten, ik onderbreek u even. De heer Sepers heeft een interruptie.

De heer Sepers: Ja, ik wou de heer Rutten vragen: waarom vindt hij het nou zo vreemd dat naar aanleiding van deze concrete onderwerpen, dat we proberen een breder thema aan de orde te stellen? U zegt van nou, laten we nou eerst eens afwachten wat voor voorstel er komt. Mijn voorstel is juist om proactief eens na te gaan van zijn we nou eigenlijk blij met de resultaten van die vijftien à twintig jaar privatisering op al die drie gebieden? Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Nou ja, dat heb ik net al gezegd, dat vind ik een kerntakendiscussie. En ik vind die wat ver gaan om die naar aanleiding van dit voorstel als een belemmering, want u legt hem ook nog neer als dat moeten we eerst doen, dan moeten we, over een jaar mag dat best duren, dus dan zetten we een hele stop van een jaar lang op de vraag die er nu van het college ligt, dat zie ik helemaal niet zitten. Die kerntakendiscussie, die kunnen we voeren, kunt u met een herijking van uw coalitieakkoord doen. Moet u opschieten, moet voor de zomer klaar. We kunnen er ook voor de verkiezingen nog eens een keer over beginnen. En ik vraag me ook serieus af hoe je achteraf, na twintig jaar, wilt vaststellen hoe het was geweest als we het anders hadden gedaan. Dat wordt een hele lange en trage exercitie, waar ik niet één, twee, drie van zie hoe ons dat iets gaat opleveren. En u weet, twintig jaar geleden, toen we die discussie voerden, dat ook de VVD was daar groot voorstander van om die kerntaken, de dingen waar de gemeente voor is, is de gemeente

voor en de dingen die we op afstand kunnen zetten, die zetten we op afstand. Ik ben en blijf daar loyaal aan. Ik wil best die discussie voeren, maar niet om nu een blokkade te zetten op het voorstel van uw eigen college.

De voorzitter: Dat was ook uw bijdrage?

De heer Rutten: Dan heb ik het wel gehad, denk ik.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Achterin, de heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, Trots wacht toch liever eens even af met een voorstel van het college. SRO is natuurlijk al jaren een zorgenkindje geweest, en we zien het toch wel, mijnheer Sepers zei het al, een onderzoek, nou, hoeveel onderzoeken hebben we overal gehad de laatste tijd, en het zijn schrikbarende bedragen. Maar als het college gewoon goed met een onderbouwd voorstel komt, kunnen we daar eens rustig naar kijken voordat we gekke beslissingen nemen en Haarlem heeft toch niet een zak geld waar we mee kunnen schudden. Laten we dat nou even lekker rusten. Als het college nou komt met een leuk voorstel, dan kunnen we het rustig bepraten. En dat lijkt me slimmer als dat we natuurlijk ergens weer een hoop centen in pompen wat niet nodig is. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Kijk ik deze commissie even rond. Zijn er nog eerste termijnen? Dan ga ik naar de wethouder, de heer Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Nou ja, in ieder geval, dat is een mooie echte klassieke politieke discussie in deze discussie, links versus rechts. En de verleiding is groot om die discussie helemaal hier in te trekken. Maar laat ik proberen dat niet teveel te doen, maar een beetje wel antwoord daar op te geven. Kijk ...

De voorzitter: Ja, ik was helemaal nog aan het genieten van de links-rechts. Maar gaat uw gang, de heer Sepers.

De heer Sepers: Ik ben erg benieuwd van de wethouder te horen waarom hij zich niet in die discussie wil laten trekken, want hij zegt: dat is juist een fundamenteel politieke discussie.

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Dat wou ik u net gaan vertellen. Kijk, u zegt: we hebben het hier over twintig jaar privatisering en alles wat maar naar de markt gebracht wordt. Naar mijn idee hebben we het hier over een overheids-nv en juist een taak waarvan we gezegd hebben, en ik denk twintig jaar geleden het ook niet perfect ging hè, en ik neem ook afstand van het beeld alsof SRO een zorgenkindje was, er waren destijds hele goede redenen om dingen wat bedrijfsmatiger te organiseren. Het was niet geweldig toen het allemaal gemeentelijke afdelingen waren. Er gingen dingen goed, er gingen dingen ook fout. En als antwoord op wat er fout ging werd gezegd: dat kan best wat professioneler. En wat ik van verenigingen in Haarlem hoor, is potverdrie, dat onderhoud van die velden en dat werk door SRO gaat echt een stuk beter dan dat het vroeger ging. Dus ik neem een beetje afstand van dat we het hier over koekjesfabrieken hebben. En we zijn niet naar de markt gegaan en we hebben niet een commerciële partij gevraagd om te zeggen: gaat u voor ons die velden eens doen. We hebben gekozen voor een constructie waarbij we zelf aan de knoppen zitten, waarbij we vijftig procent aandeelhouder zijn. Dus daar waar uw discussie interessant is, wil ik me daar niet helemaal in mee laten gaan, want dat is eigenlijk niet de discussie die voorligt. We hebben het hier over een taak die we eerst als gemeentelijke afdeling hadden en die we bij een bedrijf hebben gezet, waarbij we zelf ook de koers

bepalen en u daar zelf ook bij bent. Een bedrijf wat laat zien, en die bespreken we hier ieder jaar, de evaluatie, dat de klanttevredenheid op orde is, boven wat we met de contracten hebben afgesproken. En laat ik zeggen: bij ieder bedrijf, ook bij Spaarnelanden, zijn er iedere dag weer discussies. Dat zou het ook zijn als het een gemeentelijke afdeling was geweest. U mag die discussie met elkaar willen voeren, die principiële discussie. En u kunt die discussie voeren over SRO, over Werkpas en over Spaarnelanden. Maar in 2016 hebben we op verzoek van de ChristenUnie nog een keer beargumenteerd waarom Spaarnelanden in die bv-structuur is neergezet en hebben we met elkaar een discussie gevoerd over of dat een goed idee is. In 2017 hebben we met elkaar SRO gehercontracteerd. Mijn eerste reactie is: we kunnen met elkaar ieder jaar opnieuw weer die discussie voeren. En zoals de SP al zegt: je kunt hem ook gewoon niet doen en gewoon vertellen waar je staat als politieke partij. En als een meerderheid van deze raad zegt: we moeten het allemaal terugdraaien, dan gebeurt dat. Als een meerderheid van deze raad zegt: wij willen dat onderzoek, dan gebeurt dat ook. Maar waar ik wel echt bezwaar tegen maak, is als u zegt: ja, ik wil tot die tijd ook een moratorium op iedere vorm van besluitvorming. En ik vraag mezelf af: helpt dat u? Want stel je nou voor hè, dat u zegt: uiteindelijk willen wij weer uit SRO, kunt u beter een derde aandeelhouder erbij hebben voor die tijd dan niet. Hè, dus misschien zou u juist wel dit willen. Mijn voorstel is ... Ik hoor u goed. U zegt: ik wil kijken of er draagvlak is voor dat onderzoek. Dat vind ik aan u als raad. Ik wil u vragen: dat moratorium, dat lijkt me echt geen goed idee. Wat hier nu voorligt, is niet het besluit om derde aandeelhouder te doen. Ik heb u gehoord, ik hoor de signalen die er zijn, ik hoor de plussen, ik hoor de minnen en het ligt volgens mij best wel langs de traditionele lijnen verdeeld. En wij besluiten niet, er komt geen derde aandeelhouder, voordat u daar een besluit over gaat nemen. En een aantal vragen die zijn gesteld over bijvoorbeeld ook financieel hè, gaan we er financieel op vooruit, dat antwoord krijgt u als er een concrete partner is. Dan gaan we due diligence doen, dan gaan we kijken: wat komt er in, wat is dat voor een gemeente, wat brengt die zelf in, welke risico's liggen daar? En dan kunnen we daar met elkaar ook verder over spreken.

De voorzitter: Dat roept een interruptie op van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, mijn vraag is ook een beetje een vraag naar de intentie van gemeente Haarlem. Ik heb ooit weleens gehoord dat er, er is ooit een als eerder gesproken over een derde aandeelhouder, en het zou de gemeente geld moeten opleveren. Maar dat moet dan ten koste gaan van één van die twee anderen. Dus mijn vraag is eigenlijk gewoon wat de intentie is, zeg maar de intrinsieke motivatie om dit verder uit te gaan breiden met een derde, maar ook vierde of vijfde partner.

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Laat ik zeggen: ik zit hier als aandeelhouder hè, van SRO. De intentie is niet om nou eens even het dividend omhoog te krikken, of om te zorgen dat we meer kunnen gaan verdienen. SRO als onze partner geeft aan: wij denken dat we onze dienstverlening nog verder kunnen verbeteren, dat we ons hè, onze organisatie nog verder kunnen verstevigen met een derde aandeelhouder. Dan gaat het over risicospreiding, dan gaat het ook over bijvoorbeeld kansen van werknemers om door te groeien binnen andere gemeentes, dan gaat het bijvoorbeeld ook over welke kennis heb je zelf in huis als organisatie. Alle gemeentes werken bijvoorbeeld hard aan duurzaamheidsambities. Als je je verder verbreedt als organisatie, kun je ook weer meer eigen kennis in huis hebben, en zo de dienstverlening versterken. Ik zit hier als aandeelhouder niet in deze discussie om te denken: nou, laat er maar eentje inkopen en dan hebben we de inkomsten van die aandelen en dan kan dat in de organisatie gestoken worden. Ik laat me overtuigen als aandeelhouder dat het de organisatie versterkt, dat het de risico's kan spreiden, dat het kansen voor medewerkers kan organiseren, dat het de dienstverlening aan de deelnemende gemeentes kan versterken. Ik denk dat dat voldoende

argumenten zijn om te verkennen hè, of er kansen zijn. Maar vervolgens ben ik ook kritisch naar als er een gemeente zich voordoet, wat voor partner hebben we hier dan aan tafel? En ook voor wat voor verdeling van verhoudingen komen we dan aan tafel. Die verwatering van die zeggenschap, dat zie ik ook, en ik denk: daar moeten we heel kritisch naar kijken als Haarlem. Ik ervaar SRO als dichtbij, als een partner die er zit, ik spreek ze regelmatig, u weet dat ik de opdrachtgevers ook regelmatig spreek. Ik ben tevreden over de dienstverlening aan de verenigingen in Haarlem. Er zijn ontwikkelvraagstukken. Twee jaar geleden spraken we nog met elkaar over de dienstverlening aan de speeltuinen. Ik zie dan dat het opgepakt wordt. Maar op voorhand zie ik ook de risico's van een derde aandeelhouder, en met name ook voor onze aandeelhouderspositie, voor kansen op sturen van waar gaat de organisatie verder naar toe. Maar in deze fase, en dat kunt u ook lezen, sta ik open voor die discussie, maar zal ik kritisch kijken naar als er zich een derde aandeelhouder voordoet. Ik hoor hier in de raad een aantal partijen zeggen eigenlijk op voorhand: wij zijn eigenlijk helemaal kritisch over of we überhaupt een SRO hebben. Dat is een legitieme discussie, maar die zegt niet op voorhand iets over een derde aandeelhouder. Ik hoor dat de plussen en minnen die in deze raadsinformatiebrief ten aanzien van een derde aandeelhouder genoemd worden, herkend worden en dat u daar antwoorden op wil hebben en die moeten er ook zeker komen, denk ik als er zich een derde aandeelhouder voordoet en dat aan u voorgelegd wordt.

De voorzitter: Ga ik u hier even onderbreken, want de heer Trompetter heeft een interruptie.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, ik denk wel dat het zou helpen als bij het volgende stuk er een duidelijke basis ligt onder de aannames dat de dienstverlening beter wordt, dat het allemaal beter wordt en alles en nog wat, want er staan nu alleen maar woorden en tekst en er staat nergens, nergens wordt duidelijk waarop het op gebaseerd is. En zoals het er nu staat, kan ik daar eigenlijk vrij weinig tot niks mee, alleen al daarom niet.

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, ik hoor u helder. Kijk, ik vind die tekst die daar staat wel overtuigend hè, dus voor mij, ik denk: o ja, ik zie die voordelen, en ik snap die nadelen die genoemd worden. Ik hoor u nu heel duidelijk zeggen: als u met een voorstel komt voor een derde aandeelhouder, moet het nader uitgewerkt worden, willen we beter snappen waar dan die efficiency in zit, willen we beter snappen waarom dat dan tot betere dienstverlening leidt, want het zit nu nog op een te hoog abstractieniveau. En ik denk, hè, misschien is dat omdat ik dieper in die materie zit, dat ik denk: o ja, ik snap wel waarom dat een voordeel kan hebben. U zegt: ik wil dat nader uitgewerkt hebben. Dat hoor ik heel duidelijk.

De voorzitter: Dan zie ik de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel, voorzitter. Inderdaad, dank voor uw antwoorden, wethouder en het is inderdaad, we hebben de vraag gesteld van is het wel een goed idee om als maar te vergroten? Dat is een vrij klassieke opvatting van de economie, die niet meer wordt ondersteund zo algemeen als dat dat ooit gedaan werd. Dus ik zou zeker enige voorzichtigheid betrachten, omdat inderdaad hoe groter SRO wordt, hoe verder weg het komt te staan en dat is wel van groot belang. Dus ik verwacht dat als u met een voorstel komt, dat al dat soort punten zoals we vandaag genoemd hebben, dat die geadresseerd worden en dan kunnen we het er dan over hebben. En over die aanbesteding, ja, ik hoor graag zodra de juristen van de gemeente Amersfoort en Haarlem hebben besloten dat het niet nodig is de gronden waarop. Ik dank u.

De voorzitter: Voordat de wethouder hierop reageert, ik vond dit een typische tweede termijn, dus dan zou ik nog even de commissie willen rondkijken of er nog anderen zijn met een tweede termijn. En dan zag ik eerst de heer Sepers, tweede termijn.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank aan de wethouder voor zijn antwoorden. Hij staat nog niet te springen om eens even terug te gaan in de tijd en te kijken wat het ons nou allemaal opgeleverd heeft, die privatisering op die drie gebieden. Hij geeft aan dat hij dat aan de raad laat, of een dergelijk onderzoek zou moeten komen, maar dat, als de raad daartoe besluit, dat hij dat graag zal uitvoeren. Ik ga in ieder geval proberen een zodanige motie te maken waarin de raad dat aan het college gaat vragen. En dan zullen we kijken of dat al of niet een haalbare kaart is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder.

De heer Linder: Mijnheer de wethouder, ik hoor u zeggen dat u zegt van nou ja, we hebben vijftig procent zeggenschap in SRO. Hoe gaat het dan gebeuren als er op een gegeven moment drie zijn? Zijn die bereid om toe te treden en te zeggen van oké, maar Haarlem mag nog steeds die vijftig procent houden? Is dat dan niet gewoon zo, of heb ik iets niet goed begrepen? Dat kan ook. En verder, op zich, ja, ik vind het lastig om daar ook ... Het hangt er ook erg sterk van af van wat voor een soort derde partij dat zijn. Ik heb mijn grote twijfels over bij wijze van spreken Huizen. Ik bedoel, ik werk zelf in Naarden en ik vraag me hoe dat dan praktisch moet gaan zitten dat wij het gras maaien in Huizen en het dan alsnog gewoon winst oplevert, maar dat is misschien te praktisch. Maar goed.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de heer IJsbrandy, tweede termijn.

De heer IJsbrandy: Ja, ik mis nog even het antwoord van de wethouder op de vraag of er concrete investeringsplannen liggen van SRO die een kapitaalinjectie behoeven.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog behoefte? Wethouder Snoek. O, nee, toch, de heer Rutten. Gaat uw gang.

De heer Rutten: Ja, ik vind het interessant om te zien wat er aan de overkant gebeurt. GL draait een beetje, GroenLinks draait een beetje, Partij van de Arbeid volhardt. Ja, ik merk, want ik vind het interessant wat er daar aan de overkant gebeurt. Mijnheer Van den Doel die draait een beetje, die was er al wat minder stringenter in dan de Partij van de Arbeid. Die gaat nu ontkennen dat hij draait.

De voorzitter: Nou, verrassend roept dat hè, een interruptie op van de heer Van den Doel. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, als GroenLinks een jurk was, dan had ik graag voor u gedraaid, maar dat is niet zo. Wij zijn een partij die heeft een duidelijke mening en ook in mijn eerste termijn heb ik dat gewoon gezegd, en ik heb het herhaald in mijn tweede termijn en ik heb daar niets aan afgedaan en niets aan toegevoegd, dus dat u die indruk heeft, dat ligt geheel aan u, maar dat is niet de werkelijkheid.

De heer Rutten: Nou, dan is dat opgehelderd.

De voorzitter: Ik hoor even geen vraag. Laten we het even bij een opmerking dan. De heer Rutten gaat verder.

De heer Rutten: Verder is het interessant dat de Partij van de Arbeid volhardt en wij zijn benieuwd naar die motie voor dat onderzoek. Toch weer een kerntakendiscussie. Ik vind dat wat verwonderlijk en ik ben ook heel benieuwd hoe dat gaat vallen in uw eigen coalitie.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de heer Sepers nog een interruptie.

De heer Sepers: Ik begrijp dat u in principe een dergelijke motie gaat steunen, want u bent er heel benieuwd naar?

De heer Rutten: Wij zijn altijd zeer geïnteresseerd in elke motie die u hier indient en zeker als die ingediend wordt door één van de coalitiepartijen, want dan kan er verdeling gecreëerd worden. Dus we zien hem graag tegemoet, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Rutten. Wethouder Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, ik probeer ze in tegenovergestelde richting af te lopen. Heel concreet, in antwoord op Hart voor Haarlem: nee, er ligt geen investeringsbehoefte waarvoor kapitaal opgehaald moet worden. Dat is niet de aanleiding voor de aan... hè, wat op de markt zou het een aandelenuitgifte en dan weer geld hebben om weer door te kunnen. Dat is hier niet de aanleiding hè, dat zit echt in de verbreding van de organisatie zelf. Hoe het dan vervolgens gaat ...

De voorzitter: Ja, dat lokt een interruptie uit. De heer Ijsbrandy, gaat uw gang.

De heer Ijsbrandy: Ja, als dat niet zo is, dan leidt dat natuurlijk tot de onvermijdelijke vervolgvraag: koopt SRO hiermee dan marktaandeel in hè? Want dat is eigenlijk de volgende stap, dat je zegt van door mij weer aan een andere aandeelhouder te binden zoals ik dat nu bij deze twee heb, kan ik dus ook zonder aanbesteding diensten aan die derde partij gaan leveren. Hè, dit is dus in feite, nou, truc is misschien een zwaar woord, maar een route om onder aanbestedingsregels uit te kunnen blijven komen. Is dat de achterliggende gedachte wellicht?

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: De achterliggende gedachte is dat er verschillende argumenten zijn waarom verbreding van die organisatie goed zou zijn. Dat gebeurt overigens ook via joint ventures hè, dus SRO verleent ook diensten aan andere gemeentes dan de twee aandeelhouders. Voor de scherpte even, de opmerking hè, in de laatste paragraaf, gaat juist over die structuur. Daar is, zoals u kunt lezen, door Optisport een brief over gestuurd aan ons als twee aandeelhoudende gemeentes en zullen we op reageren. En mocht dat nog aanleiding zijn tot een aanpassing, zal ik u daarover ook met een informatienota nader over informeren. Maar dat gaat dus over die joint venturestructuur, niet over de aandeelhoudersstructuur. Dus er is geen discussie over of dat we zouden moeten aanbesteden als die aandeelhouder zouden toetreden. Dus dat is eigenlijk weer in het verlengde van waar u staat. U zegt: is dat dan een truc om onder aanbestedingen uit te komen? Nee. Ik zou zeggen: nee. Maar hebben wij als gemeente Haarlem ook niet zelf gekozen om voor een overheids-nv te gaan, omdat we het wel hè, willen professionaliseren, wel bedrijfsmatiger willen neerzetten, maar ook dichtbij ons houden. En je zult dus zien, wat we afgelopen jaar in andere gemeentes zien, is dat er een aantal gemeentes nog in het land is die bijvoorbeeld dit onderhoud nog als een gemeentelijke afdeling heeft. Daar zit de heer Sepers nog niet, maar zit juist iemand die zegt: ik vind het helemaal niet lekker gaan, ik vind dat het een stuk geprofessionaliseerd moet worden. En gemeentes zoeken dus naar manieren om dat te

doen. Zij kunnen ervoor kiezen om dat naar de markt te brengen, maar ze kunnen er ook voor kiezen om een joint venture aan te gaan, of ze zouden ervoor kunnen kiezen om medeaandeelhouder te worden. U zegt: is dat dan een truc? Nee, dat is een keuze om als overheid te zeggen: we willen het op een bepaalde manier organiseren.

De voorzitter: Ja, dat lokt enkele interrupties uit. De heer Garretsen zag ik als eerste.

De heer Garretsen: Ja, ik sla even aan, want u heeft het over professionalisering. Dus dat wil zeggen dat als ambtelijke diensten iets uitvoeren dat ze dat niet professioneel doen, en dat het pas professioneel gebeurt als er aandeelhouders komen? Ik ben het daar dus absoluut niet mee eens. En ik vind ook dat u deze opmerking niet kunt maken, want dat betekent dat u dus kritiek heeft op de inefficiënte wijze van werken door ambtenaren.

De voorzitter: De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Nou ja, zo was dat niet bedoeld. Ik signaleer dat er gemeentes zijn die zeggen: hé, zoals wij het nu georganiseerd hebben, zo willen we het niet, dat is de vraag waar deze gemeente ook een aantal jaren geleden voor stond, wij willen dat anders doen. En neemt u van mij aan dat ik enorm trots ben op onze organisatie, op iedereen die voor de gemeente Haarlem werkt en dat hier met heel veel professionaliteit gewerkt wordt. En dat ik ook weet dat toen dit onderhoud ook gewoon nog binnen de gemeente zat, dat er hard en goed gewerkt werd, maar het kan soms helpen om bedrijfsmatig te organiseren. En dat hoeft niet altijd en ik heb zeker niet met dedain over ambtenaren of welke medewerkers van welke gemeente dan ook willen spreken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers had ook een interruptie.

De heer Sepers: Ja, mij viel hetzelfde op in de woorden van de wethouder als de heer Garretsen opgevallen is, dus ik hoef geen verdere reactie meer, want die heeft u net gegeven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Snoek, heeft u nog ...

Wethouder Snoek: De vraag van de ChristenUnie stond nog open. Ja, hoe doe je dat dan met die verdeling? Kijk, het interessante is nu dat er twee gemeentes vijftig procent zeggenschap hebben, dus eigenlijk moeten we er altijd met zijn tweeën uitkomen, anders gebeurt er niks. En wat als je dan dadelijk drie gemeentes hebt? Stel dat je de aandelen evenredig verdeelt, dan heb je nog steeds altijd twee gemeentes nodig om iets gedaan te krijgen hè, dan kun je de derde aandeelhouder overrulen. Daar moet je dus goed over nadenken. En ga je dat dan gelijkmatig verdelen, of zeg je van nou, als founding fathers heb je daar een andere positie in? Ja, daar zal de deelnemende gemeente ook weer een mening over hebben. Ik zit daar kritisch in, laat ik u dat zeggen. En hoe we dat doen, vind ik, dat onderhandelen we uit op het moment dat er ook een concrete vraag ligt. Maar terecht zegt u dat dat een vraagstuk is voor hoe ziet dat er dan uit als zo'n derde partij toetreedt en hoe is de verhoudingen in zeggenschap daarbinnen?

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, ter afronding dan van dit agendapunt. Nou, hoe gaat dit naar de raad? Niet, bespreekpunt, inderdaad, dank u. Er is enkel een motie aangekondigd. Wethouder, hoe ziet u het vervolg? Komt u, we hadden het net al even besproken, komt u met een voorstel richting de commissie, of hoe moeten we dit zien?

Wethouder Snoek: Nou, op dit moment ligt er geen concreet voorstel voor een derde aandeelhouder hè, dus pas als die situatie zich voordoet, kom ik naar u toe. Ik heb kritische geluiden gehoord, en met name ook gehoord als dit college met zo'n voorstel zou komen, waaraan dat voorstel moet voldoen. En nou ja, hè, als die vragen niet worden beantwoord, dan denk ik dat er weinig draagvlak is in deze raad voor zo'n derde aandeelhouder. Zo heb ik dit gehoord. Daarnaast speelt nog het vraagstuk van de strategische koers van SRO, die in concept besproken is in de aandeelhoudersvergadering, maar waar ik u uw mening over wil laten horen. Laten we niet dan deze hele discussie alsnog overdoen, maar ik vind hè, in de verhoudingen, dat dat soort strategische documenten door u als raad besproken moeten worden en u mij als aandeelhouder input mee moet geven voor de aandeelhoudersvergadering. Dus ik denk dat een aantal van de dingen die u hier gezegd heeft, u dan nog een keertje meeg geeft en dat ik die ook een plek zal moeten geven dan in dat stuk. Dus dat is, dat zijn de twee stappen die ik nu voorzie.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Rond ik dit agendapunt af. Kijk ik even naar de klok. Het is op dit moment zes uur. Dan zou ik willen voorstellen om even te gaan eten tot en met half zeven. Ik heb begrepen dat het eten klaar staat. Dan hebben we daarna mooi anderhalf uur de tijd om zowel agendapunt 9 als wel 10 omtrent de RKC te behandelen, dus ik zie u graag over dertig minuten terug.

9. RKC Rapport Invloed én Afstand, Onderzoek naar de Governance van Spaarnelanden (MS)

De voorzitter: Goed, ja, weer met volle maag en ook een volle agenda zou ik met spoed weer lekker van start willen gaan. Ik wil ook mevrouw De Raadt welkom heten deze avond, van het CDA. Ja, ook al zei hè, naar agendapunt 9, dat is het RKC-rapport Invloed én afstand, onderzoek naar de governance van Spaarnelanden. Zo meteen zal eerst de plaatsvervangend voorzitter van de RKC, de heer De Groot, een toelichting geven op dit rapport. En ja, dat ga ik eerst doen, dan ga ik daarna de twee andere punten benoemen. De heer De Groot, bent u er klaar voor? Gaat uw gang.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Wat leuk om een keer op deze stoel te mogen zitten. Voor u en bij de agenda zit het rapport Afstand en invloed, een onderzoek naar de governance bij Spaarnelanden. Governance laat zich altijd een beetje moeilijk samenvatten, maar het lijkt op toezicht houden, alleen tegelijkertijd hoort daar ook een mate van invloed bij. Nou, ik ga niet het hele rapport voor u samenvatten, u heeft het allemaal kunnen lezen. Een aantal aanbevelingen zijn daar in genoemd, die zijn ook door het college beantwoord, een viertal, en die zijn ook allemaal door het college omarmd. Er ligt een raadsbesluit voor, of het ligt nu ter advisering voor om naar de raad te sturen en de Rekenkamer geeft u mee om deze aanbevelingen vast te stellen, zodat het college deze kan gaan uitvoeren. Dat is in het kort de samenvatting, dank u wel.

De voorzitter: Nou, wat een zinnige, bondige en snelle toelichting. Dank u wel, de heer De Groot. Ja, dan gaan we over tot behandeling van het punt. Hè, de raad wordt gevraagd de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie zoals geformuleerd in paragraaf 2 van het raadsstuk over te nemen en als opdracht neer te leggen bij het college. De commissie Bestuur wordt verzocht advies te geven aan de raad, nou, u kent het hè, over de wijze van agenderen, dat gaan we zo behandelen. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Volgens mij kan ik kort zijn. Vier aanbevelingen van de RKC, vier keer omarmd door het college. Wat ons betreft had de eerste aanbeveling niet per se gehoeven. Waarom niet? Nou, a, omdat deze raad zich hier al tweemaal over heeft uitgesproken dat het in dit geval om moverende redenen logisch zou zijn om het wel bij één wethouder onder te brengen. Het tweede is dat eigenlijk ik de argumenten, namelijk discussie over het DDO-bedrag, niet heel sterk vind. Ik denk dat het

enkele feit dat er discussie nog niet per definitie betekent dat er dan ook iets niet goed gaat. En wat betreft het tweede argument, de strategische ontwikkeling, ja, dat zie ik toch wel, dat neem ik overigens, neem ik dat iets hoger op, maar dat is wel iets wat echt fout is gegaan in de vorige periode. En juist toen was het wel belegd bij twee wethouders. Nou ja, we komen we daar later bij het agendapunt ook nog over te spreken en dat gaat echt over die actieve informatieplicht en ja, ik vind het dan ook wel treurig dat we dan hier eigenlijk nu moeten constateren dat het ook dus in dit geval gewoon niet gebeurd is. De raad is gewoon niet volledig ingelicht, of zelfs eigenlijk helemaal niet ingelicht. Voor wat betreft de andere drie aanbevelingen heb ik er geen verdere opmerkingen over. Dus hier laat ik het bij, voorzitter. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Misschien even een procesmatige opmerking, mocht er een vraag zijn voor de RKC, dan zal ik de heer De Groot de gelegenheid geven na de eerste termijn om die vraag ook te beantwoorden. Ja, de heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: De SP is het honderd procent eens met het CDA.

De voorzitter: Nou, kort en bondiger kan bijna niet. De heer Trompetter. Dank u.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, in de eerste plaats dank aan de RKC voor het stevige rapport. Hoewel verontrustend, verbazen de conclusies de Actiepartij helaas niet. We zijn het helemaal eens met de aanbevelingen, zoals de wethouder met dubbele pet en ook ambtelijk, het kan beter uit elkaar getrokken worden. En nou ja, dus het college ziet gelukkig ook de noodzaak, net als de raad en de Actiepartij, om die functies te gaan scheiden. En ik heb nog een aanvullende vraag, of het college met een voorstel komt voor een reglement dat iets zegt over de wijze van besluitvorming en verslaglegging van overleggen waar de wethouder of ambtelijke ondersteuning bij betrokken zijn. Want daar heeft de RKC ook iets in het rapport over opgeschreven, maar ik zie dat niet terug nog in de aanbevelingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag net ... Ja, de heer Ijsbrandy, gaat uw gang.

De heer Ijsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem is ook blij met het rapport en met de aanbevelingen. Die kunnen wij ook volledig onderschrijven, inclusief het eerste punt waar wij natuurlijk in het verleden ook een motie voor hebben ingediend, omdat het gewoon ja, onzuiver is om die twee rollen in één persoon te verenigen. Natuurlijk, zolang het goed gaat denk je van ja, wat is het issue? Maar het is juist als het niet goed gaat hè, dat je dan opeens blijkt wel een probleem te hebben. Wat je trouwens ook in het rapport kon lezen, is dat het heel moeilijk was om eigenlijk in de notulen van het college, laat ik zeggen voldoende onderbouwing te vinden voor bepaalde besluiten die ten aanzien van Spaarnelanden genomen zijn. En dat heeft nou juist te maken met het feit dat daar dus ook niet over gesproken wordt kennelijk, hè, zodat het ook niet in de notulen terecht komt, omdat het alleen in de zielenroerselen van de wethouder, de dialoog hè, de interne dialoog van de wethouder dan betreft, die hij niet op het papier zet. Dus daar kan je al aan zien dat het niet honderd procent zuiver is. Wij vinden ook dat er eigenlijk nog een derde rol onderscheiden kan worden, die wij eigenlijk in het rapport missen. Want aan de ene kant heb je de aandeelhouder, hè, die kijkt naar laat ik zeggen het reilen en zeilen van de onderneming vanuit een aandeelhoudersperspectief, is geïnteresseerd in dividend en opbrengst. Je hebt de rol van de opdrachtgever, die een bepaalde dienstverlening, in principe voor zo min mogelijk inspanning, of geld. Maar dat wordt wat anders op het moment dat je maatschappelijke doelstellingen daaraan gaat toevoegen, hè, zoals duurzaamheid, we hebben het hele spaarproject wat natuurlijk toch een kostenverhoging met zich meebrengt, eventuele, ja, innovatieve activiteiten, sociale activiteiten die je in Spaarnelanden gaat stoppen, ja, dat zijn toch in principe kostprijsverhogende elementen die je dan in zo'n onderneming ziet ontstaan. En dan is de vraag: ja, wie let er dan nog op de woonlasten hè, want dat is

eigenlijk dan de derde partij aan tafel, de burger, die uiteindelijk de rekeningen daarvoor betaalt. Nou, met dat de coalitie het allemaal prima vindt dat op die manier het opdrachtgeverschap wordt ingevuld, is dus eigenlijk de enige partij die nog voor die woonlasten opkomt, is dan, ik zal niet zeggen Hart voor Haarlem, maar in ieder geval de oppositie hè, in zo'n raad. En dat is natuurlijk een beetje een rare figuur, dat je eigenlijk dus ja, de oppositie dan tegen een coalitie, die twee aspecten moet zien af te wegen. Maar goed, dat is misschien nog wel een interessant punt om eventjes ook te vragen van ja, hoe wordt nou het belang van die burger hierin gewogen? Want dat ontbreekt eigenlijk een beetje in de governancestructuur zoals die er nu staat. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer Van den Doel, uw termijn.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. En ik dank ook de RKC. Als je het rapport leest en dan lees je deze aanbevelingen, dan is dat een logisch gevolg. Wat vreemd is, dat dat bij een aantal van die stukken denk je: ja, waarom is dat niet al gedaan hè? Dat is zo vanzelfsprekend, maar blijkbaar zijn er in elke organisatie van dit soort glitches dat je iets wat je moet doen, misschien wel doet, maar nog niet goed hebt vastgelegd. De informatievoorziening, dat kan inderdaad beter en dat wordt nu goed geadresseerd. En ik denk dat de derde partij aan tafel, de bewoners, de inwoners van Haarlem, die mogen zich verheugen in dat wij daar ongeloofelijk goed op passen en dat we ongeloofelijk zorgvuldig zijn in onze afweging of we kosten verhogen of verlagen voor de bewoner en dat we ook daarin meenemen dat we maatschappelijke voorzieningen op een bepaald niveau willen handhaven. Dus u roept ... mijnheer IJbrandy zegt van hè, de oppositie die staat aan de kant van de bewoner. Dat zou ik echt willen ontkennen. Ik denk dat wij als coalitie juist ongeloofelijk zorgvuldig omgaan met het belang van de bewoners, en daar maken keuzes in. En die keuzes daar staan we vierkant achter. Zo ook deze vier aanbevelingen, daar staan we ook vierkant achter.

De voorzitter: De heer Van den Doel, de heer Trompetter heeft een interruptie.

De heer Trompetter: Ja, mijnheer Van den Doel, ik hoor u net zeggen dat u bestrijdt dat de oppositiepartijen aan de kant van de burger staan, maar dat heeft u vast niet zo bedoeld.

De heer Van den Doel: Ai. Niet alleen. Ai, ai, ai. Ik ga het op de band terugluisteren, oef.

De voorzitter: Uw termijn is om? Ja, helemaal goed. Nou, de heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook wij zijn blij met de aanbevelingen en kunnen daar goed mee leven. Het zal u niet verbazen dat met name de aanbeveling om een discussie te voeren over strategische koers van Spaarnelanden, dat wij die het liefst zouden gaan voeren als het onderzoek wat we bij het vorige agendapunt bedoelden, de uitkomsten daarvan beschikbaar zullen zijn, maar dat is dan een klein voorbehoud wat ons betreft. En we zijn ook heel blij dat we in ieder geval jaarlijks bij de jaarstukken expliciet Spaarnelandenstukken ook gaan bespreken, al was het alleen maar omdat dat een voorstel van mij was bij de laatste jaarstukkenbehandeling. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Nou, allereerst complimenten voor een prachtig onderzoek van de RKC, geeft heel duidelijk een beeld van wat er is gebeurd en hoe het beter kan. Ook mooi dat het college alle aanbevelingen overneemt. Dat is eigenlijk het punt ook wat vanavond voorligt. Er is natuurlijk veel

meer te zeggen over Spaarnelanden en een transparante verantwoording richting raad en richting gemeente, maar goed, dat ligt op dit moment niet voor. Dus akkoord zo, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Een prima stuk, vindt Trots Haarlem. Enkel, we hebben toch wel een paar kanttekeningen. Ik heb dat even door zitten bladeren, en mijn collega's ook, en dan zie ik ongeveer zoveel miljoen omzet. Maar je kan toch ook een beetje precies zeggen hoeveel de omzet is? Dan hebben we ook nog een ander puntje, en misschien kan de wethouder ook even ons vertellen. We zitten natuurlijk met iZoof, prima bedrijf natuurlijk, maar gaan wij zo meteen niet ook gewoon de taxichauffeurs ook beconcurreren in Haarlem, of zou dat bedrijf zelfstandig verder moeten, zelf moeten ontwikkelen in de toekomst? Ik weet niet hoe de wethouder daarin staat, en het college.

De voorzitter: Of dat nou helemaal in het rapport stond is een tweede, maar ik laat het even aan de wethouder om daar antwoord op te geven. Dan kijk ik nog om me heen. Zijn er nog mensen met een eerste termijn? Gevoelsmatig niet. Dan kijk ik even naar de RKC-zijde. Ik heb in ieder geval complimenten gehoord. Nou, die kunt u beiden in uw zak steken. Maar vragen? Ja, die ruimte heeft u. Gaat uw gang, mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Dank u wel. Ik was ook in de inleiding kort, dus ik zal het nu ook kort houden, voorzitter. Nee, ik hoor een drietal zaken die ik wel even terug wil benoemen. Ik hoor de heer IJsbrandy inderdaad aangeven van nou ja, goed, we weten niet welke discussie er in het college gevoerd is. En ik wil benadrukken dat we dat inderdaad ook niet weten. En zulke zaken worden niet genotuleerd hè, dus dat zien we daar niet terug. Maar ook als er zo meteen twee petten zijn in het college, dan weten we nog steeds niet welke inhoudelijke discussie er plaatsgevonden heeft, want we houden alleen de besluiten vast. Dus dat wou ik wel meegeven, dat wij dat daarin benoemd hebben. U geeft ook aan, en ik hoor het ook terug, de rollen die we hebben. We hebben natuurlijk een aandeelhoudersrol, we hebben een opdrachtgeversrol. En natuurlijk is er ook die maatschappelijke rol, maar ook die hebben we nadrukkelijk meegenomen in de vorm: hoe zet je de raad aan zet in dit proces? En de raad zou bij mij, in mijn opzicht, zowel oppositie als coalitie, bij uitstek de partij zijn die die belangen weegt. En we hebben juist in het onderzoek gepoogd om te kijken: hoe kunnen we die raad beter in stelling zetten? En als laatste, en mijnheer Amand noemde het al, en u gaf het ook aan hè, voorzitter, van welke onderwerpen zitten er nou niet in? Ja, dit onderzoek is wat dat betreft redelijk beperkt in scope. We hebben gekeken naar governance en we hebben ook naar heel veel zaken niet gekeken. Denk bijvoorbeeld aan de effectiviteit van de commerciële acties die nu door Spaarnelanden uitgevoerd worden, dat staat niet in dit rapport en dat zijn natuurlijk wel vragen die leven, dus wij verwachten ook dat die verschillende onderwerpen zeker nog in latere discussies terug zullen komen, maar zitten simpelweg niet in dit rapport. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel voor uw toelichting op een drietal punten. Kijk ik naar de wethouder, wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja. Nou ja, ook dank aan de RKC en de onderzoekers voor het onderzoek. Volgens mij drie, vier hoofdpunten die in de bespreking hier naar voren komen. De eerste is het vraagstuk van de verschillende rollen. Het college is zich vanaf het begin af aan bewust geweest hè, van het samenvallen van die rollen, het effect van de portefeuilleverdeling zoals die op tafel lag. En dan, nou, dat is daar in beginsel besproken, de voors en tegens afgewogen, is hier ook onderwerp van gesprek geweest, ook naar aanleiding van de motie van Hart voor Haarlem. Ik onderken dat daar nadelen zijn aan de voorkant. Ik denk ook dat er goede redenen zijn

waarom het ook voordelen kan hebben, want, maar dat heb ik eerder hier beargumenteerd, als gemeente, u als raad, wij als college, wij als gemeente, hebben al die rollen. Wij moeten letten op die woonlasten, wij moeten een goed opdrachtgever zijn, maar we moeten ook professioneel aandeelhouder zijn. En die afwegingen moeten we maken. En hoe erg is het als een Spaarnelanden, maar ook een SRO, of een Werkpas Holding de ene dag met de ene wethouder zit en te horen krijgt: u moet naar x en de volgende dag met een andere werkhouder spreekt en te horen krijgt: u moet naar y. Het college heeft u ook aangegeven op voorhand: wij zijn bereid die rollen uit elkaar te trekken, doen we ook met liefde, gaan we invullen voor u, maar ook dan zullen we er heel goed op moeten blijven letten dat we als gemeente een helder en een eenduidig signaal geven aan die partijen. Want natuurlijk hebben we die verschillende rollen en kunnen die conflicterend zijn, maar als gemeente verenigen we die in ons en moeten we ook professioneel genoeg zijn om daar uiteindelijk een keuze in te maken en te zeggen: dat alles afwegende kiezen we voor x of voor y.

De voorzitter: Ja, ik hoor een punt. Dank u wel. Interruptie de heer Rutten.

De heer Rutten: Omarmt u het nou, of hoor ik het u eigenlijk als een bittere pil wegslikken van nou, het moet dan maar zo?

Wethouder Snoek: Nee hoor, ik heb van het begin af aan gemerkt dat het een discussiepunt is, van het begin af aan gerealiseerd en dat ook uitgesproken bij u: het heeft voor- en nadelen, en van het begin af aan gezegd: en als het aanleiding is tot discussie, dan hou ik er niet aan vast, want het gaat niet om mij, het gaat niet om mijn rollen, en als daar een voorkeur voor is en dit rapport geeft er aanleiding voor, en daarom is de stellingname van het college ook: op voorhand bieden wij u aan dit uit elkaar te trekken. Als u met zijn allen zegt: nee hoor, absoluut niet doen, dan doen we dat niet, maar ik hoor volgens mij hè, iedereen de vier aanbevelingen omarmen, met een kanttekening van het CDA die door de SP gesteund wordt. Maar volgens mij hebben de andere partijen aangegeven die aanbevelingen te omarmen, dus dan doe ik dat ook. En ik heb daar ook begrip voor. Ik snap alleen beide kanten, en mijn kanttekening is: ook als we het uit elkaar trekken, behoeft dat aandacht, want als gemeente hebben we al die rollen ineen. Dat is ook de opmerking die ik richting Hart voor Haarlem nog wilde maken. In het college zijn woonlasten iedere keer, bij Kadernota, bij begroting, expliciet onderdeel van die afweging. En je zoekt naar een balans hè, dat was ook onze collegereactie bij de laatste begroting, waarbij ingrepen gedaan moesten worden om een sluitende begroting te krijgen, en zoeken naar balans. De woonlasten gaan omhoog, maar er wordt ook bezuinigd. En die balans zoek je met elkaar. Uiteindelijk stelt u als raad die balans vast. Maar dat is expliciet onderwerp van discussie en uw wethouder financiën let erop, maar ook de andere collegeleden voelen verantwoordelijkheid om de woonlasten in de gaten te houden.

De voorzitter: Ja, u gaat naar een volgend punt, dan ga ik de heer Trompetter het woord geven. Ik zal het voor de rest vertalen: u wilt even wachten. Dat is helemaal goed. De heer Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dan de nota verbonden partijen. Ja, hè, dus de opmerking willen we betrekken bij de actualisering daarvan. Op voorhand zeg ik wel: nou, van een aantal punten gaan we volgens mij nog wel discussie hebben hè. De RKC stelt voor om kaders mee te geven aan de commerciële activiteiten van Spaarnelanden. Ik vraag me af in hoeverre dat aan de voorkant wenselijk is en dat je niet juist moet zeggen: we zijn opdrachtgever, maar voor een deel is het voor een gezonde bedrijfsvoering goed als men ook commerciële activiteiten doet. En hoe strak wil je daar op zitten? Die discussie gaan we gewoon verder met elkaar hebben bij de actualisering van die nota verbonden partijen. Dan de statutenwijziging. Ja, wij onderkennen, dat is niet expliciet genoeg voorgelegd in de vorige periode. De reden daarvoor was dat de aandacht volledig op een ander deel van de discussie zat, Zandvoort, de invlechting van Zandvoort, en dit is

onvoldoende naar voren gekomen in dat proces naar u toe. In onze collegereactie hebben we uitleg proberen te geven, om onderbouwing te geven voor die statutenwijziging. Naar ons oordeel voldoen we daarmee, met de aanbeveling van de RKC. Het is aan u om te zeggen: oké, wij lezen de onderbouwing en vinden dat voldoende, of we willen nog een aparte discussie daarover hebben. Maar dan geef ik u mee: dan moet dat zijn omdat u het daar niet mee eens bent hè, we moeten niet dingen agenderen om het te agenderen. Dan even kijken, een paar specifieke vragen. De Partij van de Actie, de vraag van de Actiepartij had ik opgeschreven voor de RKC, maar u mag me dan daar nog even aan de mouw trekken. En de vraag van Trots over iZoof. Eerder vandaag was er een verzoek van de Actiepartij om de behandeling hier bij te betrekken. U heeft een evaluatie ontvangen van de iZoof-activiteiten, met daarbij ook het tijdspad over hoe we tot besluitvorming komen. We gaan hè, u gaat gewoon als raad aan het eind van de dag zeggen: gaan we daar nou mee door of niet, en in welke vorm gaan we daar dan mee door? Volgens mij hebben we afgesproken dat die evaluatie in de volgende cyclus geagendeerd wordt, in samenhang met de commissie Beheer. Dan kunt u uw zorgen op dat punt meegeven en uiteindelijk organiseren uiteindelijk organiseren we rond de zomer besluitvorming daarop.

De voorzitter: Wethouder, ik heb het idee dat de interruptie van de heer Trompetter nu gaat komen. Inderdaad, de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, op de vraag van de wethouder om nogmaals te vragen. Mijnheer IJsbrandy heeft er ook al met iets andere bewoordingen naar gevraagd, of het college met een voorstel komt, of met een reglement, waardoor zeg maar de besluiten en de overwegingen ook, dat daar verslaglegging van plaatsvindt, want dat ontbrak, en dat heeft de RKC ook aangegeven. Dat was mijn vraag, of het college dat punt ook oppakt, wat niet in de aanbevelingen staat, maar ik vind het wel een belangrijk punt, dat je als raad kan volgen hoe en op welke wijze men tot besluitvorming komt.

De voorzitter: Ja, wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik heb daar geen aanbeveling van gezien hè, dus eigenlijk is, daarom dacht ik: dat is een vraag ook aan de RKC. Kijk, volgens mij is dit breder. Er zijn overwegingen in het college, er vindt in beslotenheid discussie plaats in het college en uiteindelijk wordt een collegevoorstel, of een eigen voorstel, of een raadsvoorstel aan de raad vastgesteld in het college. Het is niet gebruikelijk, hier niet, en volgens mij nergens in den lande, om woordelijke verslaglegging van collegevergaderingen te doen. Daar is juist, ligt geheimhouding op en uiteindelijk volgt daar een collegebesluit uit. Uit dat collegebesluit, een goed collegebesluit, kunt u de overwegingen opmaken, de pro's en con's hè. We spraken eerder hier vandaag over een derde aandeelhouder SRO, en daarin vindt u de verslaglegging, de overweging van het college. Ik denk dat de aanleiding in dit geval hè, dat er ook in het college onvoldoende expliciet over die statutenwijziging gesproken is, het stuk namelijk, over die statuten is gesproken, alleen de hele aandacht zat op de invlechting van Zandvoort, alle voors en tegens werden daar besproken. En dan hoeft u niet nog een apart collegeverslag te hebben, dan staan die ook in dat stuk, alleen dat andere onderwerp is daar ondergesneeuwd.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ga ik even kijken voor de tweede termijn. Is er behoefte aan een tweede termijn? Nou, er is geen enkele behoefte aan een tweede termijn. Kijk ik nog naar de RKC. Nee, ook niet. Dan is de vraag: hoe gaan we hiermee naar de raad? Ik hoor een hamerstuk met stemverklaring. Voorstel is een hamerstuk met stemverklaring. Ik kijk ook even naar degenen die nog niet reageren. Nou, die tijd is nu voldoende geweest. Doen we een hamerstuk met stemverklaring, heel goed.

Wethouder Snoek: Voorzitter, mag ik nog wel een vraag stellen? Toch voor de scherpste. Het college, de positie van het college is: in dit stuk geven we een toelichting op het hoe en waarom van die statutenwijziging. Naar

ons oordeel voldoen we daarmee aan het verzoek van de RKC hè, u ziet al knikken, maar uiteindelijk gaat u daarover, of dat hè, dat dat de toelichting is op de statutenwijziging. Als u daar behoefte aan heeft, kunt u dat apart nog agenderen hè, dan stellen we daar een collegebesluit voor vast. Dat kan, maar laten we dat dan even hier expliciet besluiten, want voor ons als college zeggen we: u heeft gevraagd om een toelichting op die statutenwijziging en die hebben we in onze collegereactie gegeven.

De voorzitter: Ja, u hoort het voorstel van de wethouder. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik heb in mijn inbreng aangegeven dat een discussie over die strategische koers van Spaarnelanden, dat die hoort in het kader van de uitkomst van onderzoek wat ik hoop dat ingesteld gaat worden, maar dat moeten we dus even afwachten. Dus daar zit ik een beetje in een ... Maar los daarvan is het misschien ook goed om inhoudelijk daar toch een keer als raad, of eerst in de commissie, nog over te spreken. Dat lijkt me aan de orde.

De voorzitter: Ik hoor wensen voor een inhoudelijke bespreking. Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, omdat u het ook zo expliciet over die strategische koers had, had ik hem geïnterpreteerd, dat heeft u in het onderzoek kunnen lezen, dat ook Spaarnelanden werkt aan een strategische koers. En net zoals we bij SRO gezegd hebben, voordat we die als aandeelhouders vaststellen, wil ik u daarover horen. Dat doen we bij SRO en dat wil ik bij Spaarnelanden ook doen. Maar dat staat voor mij dan weer, hè, dat is eigenlijk alweer een stap verder dan de statutenwijziging.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik begreep dat die statutenwijziging een uitvloeisel was van een strategische koerswijziging. En die hebben we niet besproken als raad. Als u nu zegt van nou ja, we krijgen binnenkort een discussie over überhaupt de strategische koers, en dan kunnen we dat alsnog meenemen, vind ik ook prima, maar het is dan wel één van tweeën.

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Ik ben u een beetje kwijt, mijnheer Sepers, hoe lang wilt u het nu allemaal ophouden? U had het zowel over een mortuarium, en over SRO dat gaat dan een jaar duren. Dit gaat ook weer heel veel vertraging opleveren. U krijgt uw zin niet, komt u weer zo met die motie vreemd in de volgende raad over dat onderzoek, en dan praten we daarna verder en we gaan nu een besluit nemen zo over die statutenwijziging en dat proces daar naar toe.

De heer Sepers: Ja, dat is uw opvatting.

De heer Rutten: Nou, u zit te drammen.

De voorzitter: Ik zie toch dat de RKC de behoefte voelt om hier even kort op te reageren. De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Wij verschillen wellicht een klein beetje van mening met het college over de aanbeveling met betrekking tot de statutenwijziging. Er staat namelijk in de aanbeveling zoals hij nu vastgesteld staat, dat de raad in staat gesteld wordt om opnieuw wensen en bedenkingen op dat besluit vorm te geven. Dus dat zou betekenen dat het in ieder geval nog een keer ter discussie voorgelegd wordt aan de commissie. En dat begrijp ik niet uit de woorden van het college.

Wethouder Snoek: Nee, ik had verwacht dat daar bij de toelichting die wij in onze bestuurlijke reactie hebben gegeven, de raad hier nu zijn wensen en bedenkingen daarop zou kunnen meegeven.

De heer De Groot: Op de inhoudelijke statutenwijziging?

Wethouder Snoek: Op onze toelichting op die statutenwijziging. En als men zegt: nou ja, daar willen we nog een keer een apart besluit over hebben, want we zijn het niet eens daarover, dan kan dat. Alleen de toelichting daarop, zoals gevraagd door de RKC, is hier gegeven.

De heer De Groot: Dat ben ik met u eens, maar ik heb in de discussie van deze commissie het inhoudelijke oordeel over deze statutenwijziging tot nu toe gemist. Dus het kan dat de commissie daar geen behoefte aan heeft, maar ik kreeg het idee dat dat alsnog een keer in de commissie gebracht zou moeten worden.

De voorzitter: Ik hoor hier aan mijn kant een procesvoorstel. Mevrouw De Raadt, kunt u daar iets over vertellen?

Mevrouw De Raadt: Ik hoorde een uitnodiging om er dan nog even inhoudelijk op te reageren. En op zich, het CDA kan zich goed vinden in de onderbouwing die het college geeft van waarom die statuten gewijzigd zijn en wat dan de nieuwe strategische koers is. Dus daarover hoeven wij niet per se te praten, want ja, het is ook een beetje mosterd na de maaltijd en nou ja, eigenlijk omdat ik het er ook wel mee eens ben, weet ik dan niet zo goed wat ik daarover moet zeggen. De daadwerkelijke invulling die Spaarnelanden eraan gegeven heeft, dus Electric Taxi en iZoof, waar ook de VVD technische vragen over gesteld hebben, ja, daar wil ik sowieso nog wel een keer over spreken. Maar of dat dan in de commissie Bestuur moet zijn, of in de commissie Beheer, dat laat ik aan anderen over. Dus dat is in ieder geval het standpunt van het CDA.

De voorzitter: Ja, ik heb gehoord dat iZoof, dat wordt nog in Beheer besproken, dus daar kunt u nog over van gedachten wisselen, maar dan in een andere commissie. Ja, de heer Garretsen, graag even uw reactie op het een of het ander hier.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het wederom helemaal met het CDA eens. Het wordt een beetje saai.

De voorzitter: Nou ja, ik zou zeggen: het is duidelijk. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, zelfs wij zijn het met het CDA en met de SP ... Nee, wij zijn het met het CDA eens, maar de punten ter discussie die komen nog apart aangemeld in de commissie, dus vinden wij het op dit moment voldoende.

De voorzitter: Oké, dus nou, ik hoor hier een duidelijk voorstel. Kan daar de commissie zich in vinden? De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem kan zich er ook in vinden, dan kunnen we het er weer opnieuw over hebben als de strategische heroriëntatie of wat dan ook beschikbaar komt en het is dan tijdig genoeg.

De voorzitter: Even voor de duidelijkheid: daar wordt dan wel aanbeveling 2 geschrapt hè, als we het op deze manier doen. Dat u daarvan bewust bent. Ja? Oké. '...' de raad.

10. RKC Adviesbrief opvolging aanbevelingen Jaarstukken (MS)

De voorzitter: En dan kunnen we wat mij betreft, we hebben nog een uur voor agendapunt 10. Nou, dat lijkt mij een mooie tijd. Dan gaan we dus agendapunt 10 behandelen. Agendapunt 10, conform de agenda, maar het was even de vraag hè, in hoeverre ... onder voorbehoud van voldoende vergadertijd, omdat de heer Snoek om acht uur in commissie Beheer wordt verwacht. Nou, die willen we hier natuurlijk niet langer ophouden dan puur noodzakelijk. Maar goed, we hebben nog een uur, dus we gaan agendapunt 10 bespreken. Het is de RKC adviesbrief opvolging aanbevelingen jaarstukken. Ik neem aan dat daar verder geen toelichting ... Nee hè, de heer De Groot, u, ja, nee, precies. Ik dacht: ga ik hier nog iets over opmerken? Inderdaad, het is mooi geweest. Dan kijk ik naar de commissie. Wie wil als eerste het woord? De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Zoals zojuist besproken bij de governance van Spaarnelanden is het van groot belang dat de raad inzicht heeft in de beleidskeuzes van de verbonden partijen. Er gaat veel gemeenschapsgeld om bij deze partijen, en er wordt veel beleid gemaakt. De RKC heeft meermaals aanbevolen om de beleidsuitvoering van deze partijen goed zichtbaar te maken in de planning- en controlcyclus en deze ook weer op te nemen, in bijvoorbeeld de begroting en jaarrekening. Daarbij is de taak van de raad om vast te stellen of de aanbevelingen van de RKC opgevolgd zijn of niet. Over de gemeenschappelijke regeling wordt in de PC-stukken iets meer gezegd, we hebben vaak alleen een digitale versie, in een toelichting op de programma's. De conclusie kan alleen maar zijn dat het college de aanbevelingen van de RKC die door de raad zijn overgenomen, niet geheel opgevolgd heeft. De vraag is wat er nodig is om ervoor te zorgen dat dit wel en in het vervolg sneller gebeurt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik de commissie rond. Heeft er nog iemand behoefte om over agendapunt 10 een opmerking te plaatsen? De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Heel kort. De vragen die de Actiepartij stelt, daar ben ik heel benieuwd naar het antwoord en dat waren ook mijn vragen, dus ik ben benieuwd.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dus de vraag is: wordt het advies van de RKC overgenomen? Nou, daar hebben er twee op gereageerd. Verder nog? Ik zie verder veel ja geknik. Ook niet echt de behoefte om inhoudelijk er wat over te zeggen. Kijk ik nog naar de heer Snoek. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, ik constateer ook hè, dat de meeste aanbevelingen van de RKC zijn opgevolgd en de RKC ook aangeeft, zijn opgevolgd. Er worden nog twee kanttekeningen geplaatst. Eén gaat over die BZK-indicatoren. Bij de komende begroting zal ook weer ... zult u zien dat we invulling geven aan de aanbeveling van de RKC om die nog concreter weer te geven. Dus daar gaan wij gewoon bij het volgende P&C-stuk invulling aan geven en dat is volgens mij al bij de afgelopen begroting trouwens gebeurd zelfs, dus die hebben we nog eerder opgevolgd dan dat u er naar kon vragen. De tweede is onderwerp steeds van discussie geweest hè. Het gaat over de begroting, waarvan u zei: die willen we korter, die willen we smaller, geen herhaling van teksten. En wij rapporteren natuurlijk over de verbonden partijen en alle. En de vraag van de RKC is steeds: doe dat nou ook in die programmateksten. En de reactie van het college is steeds geweest: u wil niet teveel herhaling, u wil een kortere begroting. En in die conferentie die we vorig jaar hebben gehad, heeft u dat ook bevestigd. We hebben geprobeerd een korte begroting, hij is nog steeds best dik geworden, vond ik eigenlijk. En dit vraagt gewoon om herhaling. Daar hebben we eerder in de commissie Bestuur ook over gezegd, ik heb u toen gewezen op de tegenstrijdigheid daarvan. En ik zou het zonde vinden om nu op voorhand te zeggen: wij willen het per se, ook als er niks te melden is, in de programmateksten toch al die punten aan de orde hebben. En daar ben ik ... Als u zegt hè, als raad, dat willen we toch, dan ga ik gewoon opschrijven: die verbonden partij:

niks te melden. En dan gaat u bij de behandeling van de begroting zeggen: nou, wethouder, moet dat nou? Dan zeg ik: ja, dat moest van u. Het is een beetje gekscherend, maar dat is de discussie die hieronder zit. Wij doen het zoals u het wil. Als u in meerderheid zegt: neem het nou allemaal op, dan gaan we dat op die manier doen. Als u zegt: we willen een dunnere begroting, een leesbaardere begroting, geen herhalingen, dan adviseer ik u dit niet te doen. Een dikkere portemonnee en een dunnere begroting.

De voorzitter: Goed. Nog behoefte aan een tweede termijn? De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Nou, ik dank de wethouder voor de antwoorden en ik kijk uit naar de volgende begroting. En inderdaad, een dunnere begroting is wel iets wat GroenLinks nastreeft en zeker dat de herhalingen er voor een groot deel uit zijn. Want die informatie is te vinden op de plekken waar ze horen te zijn en het hoeft niet altijd daar in. Maar ik was wel nieuwsgierig naar uw antwoord en dat is voor ons volstrekt duidelijk. Dank u.

De voorzitter: Dank u. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Een punt van de orde, voorzitter. Ik stel dat we in het vervolg wat minder efficiënt vergaderen, anders zijn we veel te vroeg klaar.

De voorzitter: Ja, ik ... wat zal ik daar op zeggen? We gaan vlot, ja, zeker. Wat een timing hè. Wethouder, bedankt. Succes boven. Ja, de heer Botter, welkom. We gaan er soepeltjes doorheen. Dat komt door deze commissie, zou ik ook willen benadrukken. Ja, wat een soepele avond. Ja, precies, je doet een keer een '...' en het gaat allemaal vlot. In ieder geval, ik zou eerst aan u willen vragen: heeft u nog een mededeling voor deze commissie? Commissie, een mededeling.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb er eigenlijk twee. Die liggen een beetje in elkaars verlengde. Ik heb u toegezegd dat ik met u graag wil praten volgende maand over het thema dienstverlening. En eigenlijk moet ik u zeggen dat er op dit moment een stuk ligt waar ik zelf nog niet echt van denk: nou, dat is besluitrijp, om dat door te voeren naar het college en dat met u dan te bespreken volgende maand. En dat heeft alles te maken met de vraag van hoe gaan we om met het begrip dienstverlening? Ga je vooral kijken naar het KCC en naar de telefonische bereikbaarheid en ook zoals men aan de balie wordt geholpen, of is het veel meer een cultuuraspect zoals je dat dan in de gemeente helemaal breed kijkt naar het thema dienstverlening in al haar facetten? Dat laatste heeft mijn voorkeur, dus ik zou willen voorstellen dat ik de startnotitie nog wat verder aanscherp en dat we er niet volgende maand, maar de maand daarna met u over in gesprek ga.

De voorzitter: Oké, dus een duidelijke vraag hè, aan de commissie hè, wilt u die uitgebreide tweede variant? Dan wordt hij in medio april besproken. Kan de commissie zich daarin vinden? De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dat lijkt me een goed voorstel en dat ook het debat en de discussie meer helder zal maken. Dus die maand verdraagt het wel, wat ons betreft.

De voorzitter: Helder. De heer IJsbrandy, een opmerking.

De heer IJsbrandy: Ja, we zijn ook zeker voor het uitgebreidere voorstel. Alleen de vraag: zitten daar ook de financiële kanten aan? In de zin van wat kost die dienstverlening dan? En in een bepaalde granulariteit ook uitgewerkt hè, zodat je kan ook zien wat die kostenimplicaties zijn, eventueel ook met vergelijkende cijfers van

andere gemeentes, hoe Haarlem het dan doet, ten opzichte van, een soort benchmark. En een derde aspect is wat digitalisering eventueel hier nog voor invloed op kan hebben. We zijn natuurlijk op weg naar een soort digitale overheid. Waar en hoe grijpt dat in op de dienstverlening zoals Haarlem die op dit moment verricht?

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, u noemt een aantal wensen. Ik kijk wel even naar de wethouder. Het was een a- of b-variant, in hoeverre het de wens is om nog aanvullingen vanuit deze commissie te geven.

Wethouder Botter: Het is vooral niet zo dat ik met u, want we hebben afgesproken dat we werken met startnotities, dus ik kom bij u met een startnotitie en daarover wil ik dan met u in gesprek gaan. Het is nog niet een uitgewerkt verhaal dan en daar kunt u deze punten denk ik heel erg goed kwijt. En dan is het de bedoeling dat direct na de zomer het uitgewerkte voorstel er ligt.

De voorzitter: Oké, goed. Nou, dan wordt het wat mij betreft inderdaad die tweede variant. U had nog een mededeling.

Wethouder Botter: Ja, dat is min of meer hetzelfde. Ik zou volgende maand bij u komen met een nieuwe verordening op de wijkraden. Daarbij is het in ieder geval zo dat de nieuwe verordening in ieder geval in een heel breed participatietraject met de wijkraden zelf moet worden gegoten. Dat gaat mij niet lukken, maar op een aantal punten hebben we juridische problematiek gesignaleerd hè, in december, in januari. Mijn voorstel is om in ieder geval dat in september te dichten, de problematiek die juridisch is, en dat ook met de wijkraden tijdens de wijkraadconferentie van 20 maart te bespreken. Maar dan kom ik ook na de zomer pas met het hele aangepaste voorstel op de verandering van de verordening van de wijkraden. Maar die, zeg maar die juridische problematiek van wanneer heffen ze zich nou op, wanneer, hoe zit het nou precies met het lidmaatschap, wanneer, al die juridische kwesties, daar kom ik dan wel mee in maart.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Zou ik willen voorstellen om de rondvraag ... U had twee rondvragen, beide van Trots Haarlem, om die nu te behandelen. We hebben er nu de tijd voor. Dus de heer Amand, gaat uw gang, u had twee rondvragen. Ja, nee, zeker, maar ik ga eerst de rondvragen doen, dank u wel voor uw ...

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots Haarlem heeft even een vraag ook voor de wethouder, voor het college natuurlijk. Wij krijgen mails van de heer D. van K., u wel bekend en dat de post niet doorgegeven wordt aan de raadsleden. Klopt dat en waarom is dat niet? Dus dat wou ik van u even ...

Wethouder Botter: Nou, het is niet te doen gebruikelijk dat stukken die voor de, ja, zeg maar de commissie van beroep en bezwaar, dat die rechtstreeks naar het college gaan en dan naar u. Die worden gedurende de periode dat er een beroeps- en bezwaarprocedure loopt gewoon direct daar naartoe gestuurd, dus dat is de reden.

De voorzitter: Dank u wel. U had er nog eentje over SyRI of vergelijkbare dataverzameling. Gaat uw gang.

De heer Amand: De wethouder gaat natuurlijk over SyRI. En het is natuurlijk, wij willen natuurlijk van Trots Haarlem eens weten, een schriftelijke garantie dat een reportage dat SyRI en/of vergelijkbare dataverzameling, die tegen de rechten van de mens indruisen, nooit in Haarlem werden of zullen worden toegepast. Dus kunt u daar een antwoord op geven? SyRI is natuurlijk, het was laatst op het nieuws ook, dat Haarlem was toch toen volgens het nieuws feit dat het ook gedaan werd. Wilt u daar een reactie op geven?

Wethouder Botter: Dat wil ik. Volgens mij hebben we daar eerder al in deze commissie al een keer over gesproken. Er is ooit sprake geweest dat vanuit het ministerie van Sociale Zaken de wens was om daar samen met Rotterdam en Haarlem en nog een aantal andere gemeenten mee te doen. Rotterdam heeft al vrij snel gezegd: dat doen we niet. Wij hebben gezegd: dat doen we niet. Dus op dit moment is daar verder helemaal geen sprake van. Wanneer er hier een andere raad zit, misschien met een ander college, dan weet ik niet hoe dat loopt. Maar dit college is niet van plan met SyRI aan de slag te gaan.

De voorzitter: Goed. Nou, helemaal goed.

12. Budgetten wijkraden 2021 (JB)

De voorzitter: Dan gaan we wat ons betreft door naar agendapunt 12. Agendapunt 12 is het Budgetten wijkraden 2021 en de heer Garretsen die, ja, die wijst me niet zomaar op dat agendapunt, want hij is door de SP geagendeerd in de vergadering van 16 januari. Daarbij is het doel van de bespreking driedig. Allereerst, moet het besluit tot bezuiniging door de raad genomen in 2015 alsnog worden geëffectueerd? De SP wil hierover met de commissie discussiëren, zodat de wijkraden ook de kans hebben om hun mening hierover te zeggen en van de wethouder te vernemen hoe zich dit verhoudt tot de acties die in het kader van de nieuwe democratie worden uitgevoerd. Ik wil uw spreektijd, of uw inhoudelijke punten niet voor uw voeten wegmaaien, maar dat was in ieder geval wat u heeft opgegeven. De heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u wel. Ik dank in de eerste plaats de wethouder dat hij de actieve informatieplicht is nagekomen, dat gebeurt niet altijd, zoals onder andere het CDA ook constateert. Ja, we hebben ooit als raad in 2015 besloten dat we gaan bezuinigen op de wijkraden. Die bezuiniging hebben we weer ongedaan gemaakt als raad tot en met 2019. En nu is dus het plan om in 2021 per saldo 25.000 euro op de wijkraden te bezuinigen en dan in 2022 54.000. Nou, die 2021 is al gemiddeld zo'n bezuiniging van zo'n negentien à twintig procent. En wij vinden in elk geval dat daar de mening van de ...

De voorzitter: Sorry, excuus.

Wethouder Botter: Ja, ik dacht dat in het kader van de nieuwe vergadersessie dat wanneer iets pertinent onjuist wordt gemeld door een raadslid, dat de wethouder dat dan even mag corrigeren, of is dat niet de bedoeling? Het punt is, u gaat uit van een bepaalde veronderstelling dat er niet zou worden bezuinigd. Dit is een bezuiniging geweest die bij de begroting van 2015 is vastgesteld. Die is door de raad ook vastgesteld en daarmee hoeft dat niet nog een keer worden geaccordeerd. Wij hebben geprobeerd om gedurende die periode van de afgelopen jaren, om gelet ook met name op de nieuwe democratie, ervoor te zorgen dat het leed zo klein mogelijk was. Dat gaan we ook continueren, doordat we het budget zeg maar, wat we beschikbaar hebben voor de nog niet bestaande wijkraden, dat we dat verdelen over de bestaande wijkraden. Dus in feite is er noch iets te bekrachtigen, noch iets tegen te houden, want het besluit is daar met de begroting al over genomen.

De voorzitter: Ja, dank u voor uw toevoeging, wethouder. Ik zou nu even willen voorstellen: de heer Garretsen, maakt u uw punt even mag.

De heer Garretsen: Dit was een interruptie van de wethouder en ik heb het woord.

De voorzitter: De heer Garretsen, maak uw betoog even af. Dan doen we verder uw termijn en dan geven we verder de wethouder het woord. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik heb het woord bekrachtiging nu niet in mijn mond gehouden, maar de wethouder reageert op de tekst die bij de agenda staat. De SP vindt, hè, ik heb dus het verhaal van de bezuinigingen verteld. De SP vindt dat in elk geval de mening van de wijkraden daarover gehoord moet worden. Ik heb zojuist van u vernomen dat er op 20 maart een wijkradenconferentie is. Ik zou heel graag willen dat de wethouder deze bezuiniging daar op 20 maart bespreekt. En ja, er wordt ook gezegd in de brief dat de aankondiging al voor 1 januari 2020 is gedaan. Ik wou graag van de wethouder weten of dat inderdaad gebeurd is. En verder wil ik constateren dat sommige wijkraden erg goed functioneren, andere wat minder. De SP zou het heel erg betreuren dat het gevolg van deze bezuiniging het functioneren van de goed functionerende wijkraden wordt aangetast. Dus wij willen, wij zijn op voorhand, zetten we onze vraagtekens bij de bezuiniging die ingaat. En nogmaals, het is in 2015 door de gemeenteraad besloten, dat weet ik, maar we willen in elk geval de mening van de wijkraden erover horen. Dus mijn uitdrukkelijke vraag is aan de wethouder of hij het op 20 maart in zijn overleg met de wijkraden aan de orde wil stellen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij geheel aan bij de SP. We waren destijds ook niet voor die bezuiniging op de wijkraden. Wat ons betreft halen we het budget van de beoogde bezuiniging uit de nieuwe democratiegelden omdat het, ja, daar hebben we nog niet zo heel veel van gezien. En voor de rest, nogmaals, ik sluit me aan bij de SP.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Sepers. Ik ga even het rijtje af.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Ook wij kijken toch een beetje vreemd aan tegen het feit dat een besluit wat in 2015 is genomen pas in 2020/'21 geëffectueerd wordt. Blijkbaar zijn er redenen geweest om tussendoor het niveau niet aan te tasten. En ik denk ook, eigenlijk sluit ik me wel aan bij de SP, laten we eerst eens kijken hoe de wijkraden hiermee zouden kunnen omgaan. En wij zijn als fractie wel geneigd om de wethouder op te roepen om te kijken of het niet mogelijk is om die bezuiniging structureel te schrappen, ofwel door binnen de middelen voor nieuwe democratie te schuiven, ofwel door met een creatieve oplossing in het kader van de Kadernota te komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, D66 vindt dat goed functionerende wijkraden van belang zijn voor de Haarlemse samenleving. We vinden het belangrijk dat wijkraden representatief zijn voor de wijk en dat ze ook toegankelijk zijn voor bewoners. D66 vindt het belangrijk dat alle wijkraden zich binden aan afspraken over zittingsduur, afspiegeling en communicatie. We zien geen aanleiding om nu terug te komen op de eerder afgesproken bezuiniging en wij kijken met heel veel belangstelling uit naar de nieuwe verordening en we hopen dat daarin niet alleen de financiering, maar ook de hiervoor genoemde aandachtspunten een plek zullen krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Hecht D66 geen waarde aan de mening van de wijkraden? Wil D66 met zijn standpunt niet wachten tot 20 maart, als de wethouder daarmee akkoord gaat, als het overleg met de wijkraden is geweest? Als de wijkraden met recht en reden kunnen aangeven van als wij eerst twintig procent en daarna veertig procent van ons budget wordt bezuinigd, kunnen wij bepaalde diensten niet meer verlenen, kunnen wij niet meer op een bepaalde manier functioneren. Dus ik hecht waarde ...

De voorzitter: De heer Garretsen, wat is uw vraag? Wat is uw vraag? Wat is uw vraag? U interrompeerde, ik dwing u een beetje richting een vraag.

De heer Garretsen: Ik heb die vraag aan het begin gesteld en later toegelicht. En vindt D66 dat ook niet, dat eerst de mening van de wijkrazen moet worden gehoord?

Mevrouw Van der Windt: Nou, als ik het goed begrepen heb, is deze bezuiniging al jaren geleden afgesproken en op dit moment heeft D66 geen aanleiding om daar nu op terug te komen.

De voorzitter: De heer IJsbrandy, een interruptie of termijn? Nou, gaat uw gang met uw termijn.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. [...] constateren dat de coalitiepartijen een begroting aannemen en vervolgens, als het op implementatie aan komt, jaar op jaar kennelijk wegen zien om bepaalde posten dan toch weer niet uit te voeren. Maar daar gaat het mij eigenlijk niet om.

De voorzitter: Ja, dit roept kennelijk een interruptie op. De heer Sepers voelt zich aangesproken.

De heer Sepers: Ik heb een vraag aan de heer IJsbrandy. Vindt u het überhaupt niet voorstelbaar dat wanneer een besluit is genomen in 2015, we zijn nu vijf jaar verder, dat de omstandigheden en context weleens veranderd zouden kunnen zijn en aanleiding zouden kunnen geven om te overwegen om een dergelijk besluit anders uit te voeren dan indertijd voorzien? Vindt u dat denkbaar?

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: O, dat is zeker denkbaar, maar ik constateer ook dat er dan zes jaar toch wel van slappe knieën sprake is geweest hè, omdat het in al die tijd toch niet hè, kennelijk gelukt is om die bezuiniging te incasseren. Maar nogmaals, daar gaat het me niet primair om. Ik zou eigenlijk willen voorstellen om de contributie aan de wijkrazen op nul te stellen, omdat het nu zeg maar een soort, ja, vaste bedragen zijn die aan de wijkrazen beschikbaar worden gesteld, eigenlijk ongeacht, zoals de heer Garretsen ook al zei, ja, wat wijkrazen daar precies mee doen. En we zouden willen pleiten voor een systeem waarbij dus een aantal kostencategorieën subsidiabel worden gemaakt en wijkrazen wordt gevraagd gewoon een soort jaarlijks voorstel in te leveren op basis van die posten, wat zij aan geld, aan middelen nodig denken te hebben om hun taken uit te voeren. Hè, dus niet à fonds perdu geld uitdelen, maar gewoon eerst een plan en daar dan de bijbehorende middelen bij. En dan zullen actieve wijkrazen met goede plannen, die krijgen dan misschien meer. Wijkrazen die één keer per jaar bij elkaar komen en alleen wat koffie hebben te financieren, ja, die zullen dan wat minder krijgen. Dat lijkt ons een betere aanpak.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft inmiddels een interruptie van de heer Amand.

De heer Amand: Trots. Dank u wel. Ik heb toch wel even een vraag aan u. U weet het denk ik ook wel, dat de mensen van die wijkrazen ook met een gedegen boekhouding moeten komen. Die moeten een begroting indienen, die hebben zaalhuur, dat moet allemaal betaald worden. Dus niets is vanzelfsprekend. Dus kijk, iedereen wil wel wat, maar het zijn de goedkoopste ambtenaren die we hebben, in principe. Het zijn de ogen en oren van hun buurt. Dus dat hoor ik eigenlijk niet in uw visie. Maar mijn vraag is eigenlijk: hoe denkt u erover dat die mensen toch met een onderbouwde financiële begroting komen, en dat die toch ook door de ambtenaren en door de staf hier gehonoreerd wordt? Want dat is eigenlijk vragen, wat u doet, naar de bekende weg. Maar wat is uw antwoord erop?

De voorzitter: Nou, dat antwoord volgt waarschijnlijk nu. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, nee, dat is helemaal prima hè. Dus als wijkraden hun boekhouding op orde hebben en ze hebben een aantal activiteiten die ze plannen elk jaar en ze kunnen onderbouwen wat dat kost, dan zou op basis daarvan ook een subsidie uitgekeerd kunnen worden. Dus dat is helemaal niet het ... Daar zijn we niet tegen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Kijk ik de zaal rond. Ja, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, kort. Ja, op zich, inderdaad wel opmerkelijk dat het een tijdje, een aantal jaren heeft geduurd. Maar goed, dat zij zo. Ja, als ik in de stukken lees, dan staat er dat de bezuiniging zo min mogelijk invloed heeft op het uitvoeren van de werkzaamheden door wijkraden. Ja, ik kan niet anders dan ervan uitgaan dat dit correct is. En er staat ook nog bij dat als het in individuele gevallen toch anders is, dat er dan in gesprek wordt gegaan en alternatieve mogelijkheden worden besproken. Desalniettemin, ja, het is nu februari. Ik begrijp dat de wethouder in maart gesprekken heeft met de wijkraad hierover. In die zin, ja, ik kan me voorstellen dat zij dan op dat moment hier nog wel bezwaren tegen in mogen brengen. En komen er nieuwe feiten aan het licht hè, en dan echt nieuwe feiten, dan ga ik er vanuit dat die wethouder die met ons deelt en dan zouden we een andere afweging kunnen maken. Maar vooralsnog, ja, lees ik die nieuwe feiten nog niet. Integendeel, ik lees dat de bezuiniging weinig invloed heeft op de werkzaamheden. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ja, GroenLinks is op zich geen voorstander van bezuinigingen op de wijkraden, maar het is wel afgesproken en dat is met een reden gedaan. En er komt nogal een behoorlijke bezuinigingsoperatie aan in het voorjaar, dus we moeten toch een beetje roeien met de riemen die we hebben. Daarbij, de gelden voor nieuwe democratie zouden daar eventueel voor kunnen worden ingezet, maar dat hoor ik graag als reactie van de wethouder. En uiteraard als we het bespreken met de wijkraden, zullen de wijkraden aandringen op behoud van het budget. Ik kan me niet voorstellen dat wijkraden zeggen van doe mij maar veertig procent minder budget. Dus dat is een beetje vragen naar de bekende weg, maar het is wel goed om de motivatie, waarom de wijkraden vinden dat ze budget moeten houden, om die heel scherp te krijgen. En inderdaad, de begroting die de wijkraden indienen, om daar ook scherp naar te kijken, want als er activiteiten tussen zitten die minder van belang zijn, ik weet het niet, maar dat kan ik me zo voorstellen, dan kan zo'n bezuiniging misschien wel op zijn plaats zijn. Dus als GroenLinks zeggen we niet dat de bezuiniging niet door moet gaan, maar zijn we wel nieuwsgierig naar de uitkomst van het gesprek en vooral ook over de motivatie van de wijkraden. En dan kunnen we daar in principe misschien een ander besluit nemen, namelijk dat we kijken of we geld ergens kunnen vandaan halen. Maar in principe is het in 2015 afgesproken en tot nu toe is het gelukt om de wijkraden te ontzien. Daar heeft de raad in totaliteit, neem ik aan, zijn best voor gedaan en zeker het college. Dus dat is ook heel fijn dat dat kan. Nu komt het eraan en nu moeten we het oplossen en ik denk dat het verstandig is om een extra stap te nemen alvorens deze daadwerkelijk wordt geëffectueerd. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Ik heb eigenlijk vooral een vraag daarover. Want we hebben er tot nu toe blijkbaar door het gebruik van de budgetten van wijkraden waar geen wijkraad is, hebben wij wat kunnen ... die gelden kunnen besteden voor die wijkraden waar wel een wijkraad is. De vraag is: in hoeverre is het niet mogelijk dat wij bij

wijze van spreken deze bezuinigingen doorvoeren en deze gelden van wijken waar dus geen wijkraad is, die gebruiken om eventueel die pijn van de bespaarmaatregelen te verzachten? In hoeverre is dat een mogelijkheid? En zou dat eventueel ook met de wijkraden kunnen besproken worden?

De voorzitter: Ik zie een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, een sympathiek voorstel, maar als opeens drie, vier wijkraden oppoppen omdat mensen enthousiast zijn en daar weer een wijkraad wil beginnen, met alle activiteiten van dien aard, dan zitten we opeens met een gat in onze begroting. Dus dat het toevallig zo is uitgekomen, is een gelukje, maar het is niet een structurele oplossing. En als je het structureel oplost, dan heb je kans op structurele tegenvallers.

De voorzitter: Wat is uw vraag aan de heer Linder? Klassieke eindvraag. De heer Linder.

De heer Linder: Nou ja, ik denk, je kan het in die zin ook omdraaien, dat je in principe zegt van goh, luister eens, nou, dit zijn de bezuinigingen, dat is afgesproken, we hebben er gewoon, we moeten wat besparen, maar wij kunnen gebruik maken van die gelden van wijkraden die er niet zijn. Als die er op een gegeven moment wel komen, nou wees bewust dat dan gewoon die verzachting ook minder is in die zin. Dat wil niet zeggen van dat we zeggen van we beloven nu van nou, dit geld krijgen jullie er bovenop omdat we geen wijkraden hebben, oeps, er komen vier wijkraden bij, dus wij moeten er uiteindelijk vanuit de gemeente geld bij storten, maar meer van nou ja, dat zou dan gewoon wel betekenen dat er dan weer iets minder wordt voor de wijkraden.

De voorzitter: Dank u wel. Kijk ik nog naar rechts. Kijk ik nog een keer naar links. En ja, toch nog, u heeft toch een eigen termijn gehad, de heer Amand.

De heer Amand: Ik wil nog één nabrander geven. Het is toch wel de vraag aan de wethouder, het brandt me eigenlijk op mijn lippen. Kijk, die mensen doen hun uiterste best, al jaren, en als ik dan in Molenwijk kom, dat je zowat in een klerenkast zit waar een wijkraadsvergadering gehouden wordt, dan zeg ik: ja, jongens, waar zijn we nou in godsnaam mee bezig? De ene heeft een prachtig zaaltje, de ander dit, maar dan moet je ook gelijk zijn, de nieuwe democratie, ook in de accommodatie van die wijkraden. En als je die mensen dan echt gaat bekorten, dan komen we toch weer helemaal scheef uit, wat de bedoeling niet is, dat de mensen weer in de huiskamer moeten vergaderen. En dat denk ik niet dat het college dat ook wil.

De voorzitter: Dank u wel voor die nabrander. Dan geef ik het woord aan wethouder Botter. Mijnheer Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, dat wil de wethouder natuurlijk ook niet, dat wil het college niet. Het college wil graag dat iedereen die zich inzet voor de samenleving, ook de kans krijgt en dat geldt met name ook voor de wijkraden, want wij waarderen onze wijkraden net zo als u dat doet. Als ik luister naar de ChristenUnie, dan denk ik: dit is het voorstel wat ik in mijn brief heb gedaan. Misschien is het nog even goed om uit te leggen ook dat wij een in mijn optiek vrij harde systematiek hebben gebruikt, waardoor extra bezuinigingen in die zin ook niet nodig waren, omdat wij in principe al het bedrag inboekten van de wijkraden die er niet waren, vervolgens het bedrag ook innen wat niet wordt uitgegeven en in die zin was er al sprake van een duidelijke bezuiniging. Dus wat nu de bedoeling is, is dat we het bedrag naar mijn idee eerlijker gaan verdelen, dat ik wel recht doe ook aan de bestuurlijke afspraak die wij met elkaar hebben gemaakt om te zorgen dat we ook dat effectueren, zoals dat is afgesproken. Het heeft ook helemaal niks te maken met het vragen aan de wijkraden of ze het er wel of niet mee eens zijn. Dit is een gegeven, dit is

hetgene wat we zeg maar hebben uitgevoerd, wat we tijdig hebben aangegeven, voor het begin van het jaar. En ik ben zelf op uitnodiging, want als stadsdeelwethouder van het centrum, ga je ook naar de jaarvergaderingen toe van de wijkraden die in het gebied plaatsvinden. Nou, ik ben er in ieder geval bij drie uitgenodigd en bij drie geweest. Dat is heel duidelijk bij de ledenvergaderingen ook gecommuniceerd aan de wijkraadsleden en aan de buurt, dat men niet blij was met de bezuiniging en dat men wel ook het gevoel had van nou ja, we moeten gaan kijken hoe dit uitpakt. Daarnaast staan er een aantal andere dingen natuurlijk ook te gebeuren hè. We hebben niet een budget voor nieuwe democratie, daar heb ik uitvoerig met u over gesproken, dat hebben we gehaald uit het leefbaarheids- en initiatievenbudget om een aantal pilots te doen. Die pilots die worden in sommige gevallen in nauw overleg en dan met name ook in Schalkwijk, waar het gaat over de digitale wijkbegroting, wordt dat met de vier wijkraden gezamenlijk ook opgezet. Wijkraden kunnen ook gebruikmaken van andere financiële middelen voor specifieke projecten. En wij proberen juist zo min mogelijk administratieve lasten op te leggen als het gaat over die toch relatief kleine subsidie die de wijkraden krijgen. En die mogen dat in veel gevallen naar eigen inzicht ook invullen. Op het moment dat ...

De voorzitter: De heer Botter, ja, ik ga u hier even onderbreken. U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, u zei, als ik u goed heb beluisterd: de bezuiniging op de wijkraden is een feit. Dan gaat u toch een beetje voorbij ... dan rekt u toch de bevoegdheid van u een beetje op, want het budgetrecht, dat hoort bij de raad. We hebben in 2015 van het budgetrecht gebruik gemaakt, we hebben van ons budgetrecht gebruik gemaakt om de bezuiniging tot en met 2019 niet door te voeren. En we zouden ook in principe van ons budgetrecht gebruik kunnen maken om dat niet doorvoeren te verlengen. Dus u als wethouder heeft niet het recht te zeggen: de bezuiniging is een feit. Dat is een bevoegdheid van de raad.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Dat ben ik helemaal met u eens, en daar wil ik ook helemaal niet aan tornen. Het punt is alleen dat u mij kunt aanspreken op het feit dat ik uw wens niet heb uitgevoerd in 2015 en die jaren daarna. Er is geen sprake van dat u dat heeft uitgesteld, het college, in casu ik als degene die nu verantwoordelijk is voor dat dossier, die heeft dat op die manier niet uitgevoerd. Maar er is geen sprake van dat het gedoogd is door u, er is geen sprake van dat het door de begroting is vastgelegd. Er was gewoon opgenomen in de begroting dat er had moeten worden bezuinigd op de wijkraden. En als u nu zegt van dat wil ik anders, ja, dat is uw goed recht. Maar tot op heden heb ik noch via motie, noch via amendementen, noch op andere wijze van u te horen gekregen bij meerderheid zoals u hier zit, dat ik dat besluit wat in 2015 is genomen, moet herroepen. Als dat wel zo is, dan hoor ik dat heel graag.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Wethouder, laat ik heel duidelijk zijn. De SP verwijt u op dit vlak helemaal niets. We vinden dat u ... Het gaat er gewoon om dat wij willen, en dat is al over een week of vier, 20 maart heeft u een overleg met de wijkraden. De wijkraden kunnen dan aangeven, en het CDA heeft het ook gezegd, het CDA beperkte dat tot nieuwe feiten, maar die kunnen nog eens onderbouwen waarom die bezuiniging eventueel hun functioneren aantast. Ik wijs u er ook op dat negen fracties uit deze gemeenteraad een brief over vergoeding naar de wijkraden hebben gestuurd, wat extra werk voor de wijkraad kan betekenen. Over een week hebben we daar overleg met wethouder Snoek over. Dus ook het functioneren van de wijkraden is sinds 2015 aan verandering onderhevig. Alleen het ene deel buurtinitiatieven, die zijn opgekomen, dus dat betekent iets minder werk voor de wijkraad, maar aan de andere kant komt er ook meer werk bij. De tijd verandert, dus het

enige wat de SP aan u vraagt: leg het nog eens 20 maart aan de wijkraden voor. En verder had ik u gevraagd: is die brief waarvan u nu zegt dat die voor 1 januari zou uitgaan, is die inmiddels uitgegaan? En zo ja, mogen wij die dan hebben?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ja, maar die brief, die is als het goed is vandaag ook naar u toegekomen en als het goed is ook naar u allemaal, via de griffie. Het is de brief die zeg maar in december is gestuurd en die is bij veel wijkraden in de wijkraadsvergadering, de jaarvergadering, aan de orde geweest. En zij hebben die brief allemaal ontvangen. En dat is een brief waarin uitgelegd wordt, ook dat wij heel veel waarde hechten aan de wijkraden, maar ook dat dit een voortvloeisel is uit de besluitvorming van en dat we proberen om de schade te beperken. Dat staat er allemaal in. En als u hem niet heeft gekregen, dan is dat een omissie van mijn kant, maar ik was er vanuit gegaan dat hij vandaag, op uw verzoek specifiek nog, naar u toe is gegaan. Wat betreft 20 maart, natuurlijk wil ik daar met de wijkraden in gesprek. En we hebben al twee wijkradenconferenties gehad, we zitten midden in de discussie als het gaat over de vraag van hoe ziet men nu feitelijk de eigen rol hè? Is dat meer belangenbehartiging, doorgeefluik, een partij die zeg maar initiatieven entameert? We hebben het over de vraag van representativiteit. Nou, daar gaan we ook verder op door, op 20 maart. Kijk, maar als ik aan de wijkraden ga vragen, tenminste, dat zou ik persoonlijk ook hebben als ik voorzitter was van een wijkraad of in het bestuur, en ik zou de vraag voorgelegd krijgen: kunt u instemmen met de bezuiniging die wij nu gaan doorvoeren? Ja, dan is denk ik het antwoord nee. Dus dat lijkt mij nogal logisch.

De voorzitter: Dit roept een reactie op van de heer Garretsen en die begint al gelijk met praten, maar gaat uw gang. Ik voel het.

De heer Garretsen: Nee, maar zo naïef is de SP natuurlijk ook niet. Het is de bedoeling van de SP dat u naar aanleiding van deze bezuiniging ook nog gewoon een inhoudelijk gesprek hebt van wat betekent het als deze bezuiniging alsnog wordt geëffectueerd, wat betekent dat voor het functioneren van de wijkraden? U kunt goed luisteren en misschien kunnen de wijkraden u wel in bepaalde opzichten overtuigen. En in elk geval, ik ben blij met uw toezegging dat u het daar aan de orde stelt, en ik hoop dat u ook dan wil toezeggen dat u erover terugrapporteert naar deze commissie.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Botter: Met alle liefde.

De voorzitter: Ik hoor hier een toezegging.

Wethouder Botter: Ik wil met alle liefde terugrapporteren dat wat daar besproken is.

De voorzitter: Dat lijkt me een mooie toevoeging. Was u aan het eind van uw reactie? Ja. Is er verder nog behoefte aan een tweede termijn? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Heel kort. Als ik het goed begrepen heb, als er dus een wijkraad ontstaat op de plek waar die nu niet is, dat er dan wel budget voor beschikbaar zal komen. Want nu is het budget verdeeld om de pijn te verzachten bij de anderen, maar daar ga ik dus vanuit. Is mijn veronderstelling juist?

Wethouder Botter: Die veronderstelling is juist. En op dit moment verdwijnen er meer wijkraden dan dat er bij komen.

De voorzitter: Goed. Ja, wat mij betreft is dit onderwerp dan voldoende besproken. Wat mijn voorstel zou zijn, is om even pauze te gaan houden. We lopen al een beetje voor. De heer Wienen hè, die komt ook pas later. Om acht uur hebben we een spreker pas. Dan wil ik de wethouder bedanken, de heer Botter, u bent vrij, mag gaan. En dan zie ik u hier weer om stipt acht uur terug. En dan ziet u niet mij hier terug overigens. Ik laat u nu voor de rest van de avond verder gaan. Mevrouw Klazes neemt het van mij over. Dat geef ik door. Graag nog even in de microfoon, maar goed.

De heer Amand: Ja, mijnheer Drost, u was de beste.

13.1 Brief van Horeca Haarlem inzake nachtburgemeester, vrije openingstijden, verbod rookruimte en horecaconcentratiegebied Smedestraat (JW)

13.2 Reactie college op brief horeca Haarlem van 18 oktober 2019

De voorzitter: Heerlijk, die stilte, heel fijn. Het is nog nooit zo stil geweest met zo'n volle tribune. Hartelijk welkom. Ik heb begrepen dat de jongerenraad ook aanwezig is hier op de tribune voor het volgende onderwerp. Jullie trekken met zijn allen de gemiddelde leeftijd van dit discours behoorlijk naar beneden, complimenten daarvoor, dat heb je alvast voor elkaar. Wij gaan behandelen het volgende onderwerp, en dat is een tweeledig onderwerp, een brief van Horeca Haarlem inzake de nachtburgemeester, vrije openingstijden, verbod rookruimte en het horecaconcentratiegebied Smedestraat. En de reactie van het college op de brief van de Horeca Haarlem van 18 oktober 2019. Er heeft zich een aantal sprekers gemeld. De heer Kleinman, is hij aanwezig? Komt u maar naar voren, mijnheer Kleinman. U mag recht tegenover mij plaatsnemen. En ik wil eigenlijk vragen of alle sprekers even naar voren komen. De heer Blijleve, is hij aanwezig? Jeroen, kom maar naar voren. Mijnheer Brands, kom maar naar voren. En mevrouw Bindels. En dan moet u hier recht tegenover mij en u dan een beetje verdelen daar over die stoelen, links en rechts van Nadieh, of mevrouw Bindels, laten we het netjes houden, maar ja. Goed. '...', heb ik iemand gemist? O, mijnheer Blijle... '...'. Volgens mij hebben we het helemaal voor elkaar. Dan heb ik nog een vraag aan mijnheer Kleinman. U spreekt in namens twee wijkraden, klopt dat? Ja. Ik ga zo meteen bij u beginnen. Zou u dan die twee bijdragen achter elkaar kunnen doen en dan even aangeven welke wijkraad u dan vertegenwoordigt? Dan krijgt u ook een beetje extra spreektijd van ons, dat lijkt ons wel redelijk. U heeft allemaal drie minuten de tijd om in te spreken. Na tweeënhalve minuut ga ik roepen dat het bijna tijd is, dan heeft u nog een halve minuut, dan wil ik graag dat u afrond. En na afloop van alle sprekers, want het gaat over hetzelfde onderwerp, dan kunnen er vragen gesteld worden door deze raadsleden in deze commissie. Mijnheer Kleinman, u heeft een vraag? Misschien moet u ...

De heer Kleinman: Zowel de wijkraad Binnenstad als de wijkraad Vijfhoek heeft insprektijd aangevraagd, dus ik ga uit van twee keer drie minuten.

De voorzitter: Nou, dat was ik ook van plan u te geven, heel alert van u. Maar ik denk, ik ga u alvast bij voorbaat een beetje afremmen, want u heeft natuurlijk zes minuten, maar mocht het sneller kunnen, dan zijn we er altijd voor. Hoe bondiger hoe beter is het vaak. In der Beschränkung seigt sich der Meister, zo zegt men dat. Maar ik ga wel met u beginnen, dus u heeft zes minuten de tijd. Het mag ook korter. Gaat uw gang.

De heer Kleinman: Dank u wel. Geachte leden van de commissie Bestuur, wijkraad Binnenstad heeft spreektijd aangevraagd om bezwaar aan te tekenen tegen het voorgenomen besluit van de gemeente om de sluitingstijden van de horeca vrij te geven. Wijkraad Binnenstad heeft 30-1-2020 bij het college van B&W officieel bezwaar gemaakt tegen het besluit tot verleende ontheffing sluitingstijden Smedestraat 21. We hebben onze motivatie hieromtrent middels een brief aan de commissie uitgebreid toegelicht. Door middel van een aantal bulletpunten worden de belangrijkste zaken uit deze brieven hier genoemd. De huidige uitgaansoverlast die de bewoners van de Smedestraat, Morinnesteeg, Noorder en Zuider Schoolsteeg ondervinden, is 22 november 2019 onderwerp van gesprek geweest met de burgemeester en een 25-tal bewoners. In de informatienota van B&W over dit onderwerp wordt over dit gesprek melding gedaan van een constructief gesprek. In onze brief aan de commissie wordt gedetailleerd weergegeven hoe de ervaringen van de bewoners echt zijn. Uitgangspunt voor het aanpassen van bestaande wet- en regelgeving dient naar mening van wijkraad Binnenstad om de overlast voor bewoners te verminderen, niet met als uitgangspunt meer omzet en winst voor de horeca. Alvorens de sluitingstijden aan te passen, verzoeken wij u de huidige uitgaansoverlast stevig aan te pakken door meer en langere inzet van politie, handhaving en eventuele susteams. In de factsheet van het Centrum voor Veilig en Gezond Uitgaan wordt helder aangegeven dat het vrijlaten van openingstijden van de horeca niet leidt tot vermindering van de overlast. Het college en Koninklijke Horeca Nederland stellen dat het wel het geval is. Wij zijn zeer benieuwd naar hun argumenten. Wij willen als wijkraad vooral benadrukken dat de horecaondernemers zelf verantwoordelijkheid dienen te nemen voor de uitgaansoverlast en zich niet verschuilen achter een argument als wij zijn niet verantwoordelijk voor wat zich op straat afspeelt. Zie het bijgevoegde document Handhavingsstrategie Amsterdam. Wij hopen dat u na bestudering van onze brieven met de gedetailleerde ervaringen van de omwonenden voldoende aanleiding ziet om geen generieke regeling voor vrijstelling van alle horeca in Haarlem toe te staan en u zal inzetten voor het beheersbaar maken van de huidige, reeds bestaande, ernstige overlast voor de betrokken bewoners. Als laatste punt willen wij de commissie verzoeken een periodiek overleg, zoals bijvoorbeeld het dak-en-thuislozenoverleg met gemeente, omwonenden en vertegenwoordigers van de horeca op te zetten om te evalueren in hoeverre de situatie zich verbetert. Namens wijkraad Binnenstad zeg ik u dank voor uw luisterend oor.

De voorzitter: Keurig. En nu de wijkraad Vijfhoek gelijk maar er achteraan. Gaat uw gang.

De heer Kleinman: Mondelinge inspraak naar aanleiding van inspraakbrief wijkraad Vijfhoek, Raaks en Doelen. Voorstel Koninklijke Horeca Nederland, afdeling Haarlem, met betrekking tot vrijgeven openingstijden horeca. De wijkraad excuseert zich voor hun afwezigheid. Eén van de voorstellen van Koninklijke Horeca Nederland betreft een pleidooi voor vrije openingstijden en een reeks argumenten wordt daarvoor aangedragen. Het voorstel lijkt te zijn ontstaan vanuit één nogal beperkt perspectief, dat van de horecaondernemer. Waar omwonenden worden genoemd in de bedoelde brief van Koninklijke Horeca Nederland, afdeling Haarlem, gaat het om het geloof dat het vrijgeven van openingstijden minder overlast zal geven voor die omwonenden. Via onze website laten verschillende bewoners ons desgevraagd weten dat zij tegen het gevraagde vrijgeven van de openingstijden voor de Haarlemse horeca zijn. Dit met name gezien hun ervaringen met een horecaonderneming in de Doelstraat, genoegzaam bij u bekend en de overige horeca in deze wijk. Bij de horecavoorziening in de Doelstraat is mogelijk met enige invloed van de burgemeester het volgende aan de orde. Sinds 2018 heeft de eigenaar de nachtelijke openingstijden ingeperkt, met omzetverlies, om zodoende de overlast voor omwonenden te reduceren. Bewoners geven sinds dat moment aan dat de ervaren overlast daadwerkelijk is gereduceerd. We hebben veel respect voor dat besluit. De ervaring van wijkbewoners met het korter maken van de opening met deze horecaondernemer in de Doelstraat bewijst, te checken bij politie en handhaving, dat hier de hoeveelheid overlast minder wordt naar mate de openingstijden korter worden.

Heeft de Koninklijke Horeca Nederland, dan wel het college, ook dergelijke bewijzen dat het verruimen van openingstijden heeft geleid tot minder overlast? Zij stellen dit te weten. Wij vragen u vriendelijk het verzoek om vrije openingstijden in Haarlem toe te staan, bij de horeca nauwgezet en vanuit een breder perspectief dan slechts vanuit een horecstandpunt te beoordelen. Wij nemen aan dat er na uw beoordeling van het voorstel als daar voldoende aanleiding voor aanwezig zal zijn, in elk geval geen generieke regeling voor vrijstelling van de openingstijden voor de gehele Haarlemse horeca te treffen. Aansluitend adviseren wij u de capaciteit van afdeling handhaving uit te breiden, meer blauw op straat 's nachts, in het onverhoopte geval u besluit de openingstijden van de horeca vrij te geven. Mogelijk is een proef onder nader te bepalen voorwaarden een eerste stap. Met dank van wijkraad Vijfhoek, Raaks en Doelen. Binnen de tijd.

De voorzitter: Keurig, keurig. Dank u wel, mijnheer Kleinman. Dan is nu het woord aan de heer Blijleve. En nu hoop ik dat uw microfoon het doet. Er ligt als het goed is een pasje voor u, klopt dat? O. Ja, dat is haar schuld hè, maar dan is het toch inderdaad ... dan was het toch die andere. Maar dan is het toch inderdaad die andere stoel geweest. Maar als dat pasje wat daar ligt, naar mijnheer Blijleve kan, dan kan mijnheer Blijleve hem even voor dat zwarte zeilvakje houden. Ja, mijnheer Van Reenen helpt even. En dan kunt u op het rechterknopje duwen en dan ... Ja, dank u wel.

De heer Blijleve: Juist. '...' ervaringen en ideeën met u te delen en een verbindende rol te willen spelen tussen de gemeente en de creativiteit dat in de stad borrelt. Een minimale investering, zeker voor wat het op gaat leveren. Als blijk van vertrouwen hierin vragen wij vanavond om de openingstijden te verruimen en op deze wijze de juiste voorwaarden te scheppen, waardoor de Nachtwacht ook echt aan de slag kan. Er zijn voorbeelden te over van steden waar het blijkt dat het openstellen van de openingstijden zorgt voor minder overlast. Dat is '...' Vervolgens is het '...' voor een divers publiek, en aan te sluiten op bestaande evenementen en zo ook te zorgen voor een spontaan spreidingsbeleid, bijvoorbeeld na afloop van een evenement als Bevrijdingspop. Dat betekent dat ondernemers meer kunnen ondernemen en dus automatisch ook gaan investeren in programmering en plaats kunnen bieden aan lokale organisatoren, en dat geheel zonder subsidie. U '...' beleid te zetten. Hier '...'. We zijn '...' Wij willen verbin... '...' geheel eigen dorpse wijze ons toch grootstedelijk profileren. Met dit vertrouwen komen actuele politieke zaken als diversiteit, inclusiviteit, jongerenbeleid, maar ook placemaking, leegstand en cultureel ondernemerschap allemaal tot elkaar. Zaken die een stad kleur geven, die maken dat je er wilt blijven. Want vergeet niet: al die '...' afgelopen decennia '...' niet onbewoonbaar. '...' liefde voor de stad '...' verruiming van de openingstijden, ja tegen de Nachtwacht en ja tegen een Haarlem anno nu dat zich gedraagt als de hoofdstad van een provincie zoals het hoort te zijn, en niet de spookstad die het nu lijkt te worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Blijleve, en ook bedankt voor het applaus. Ik neem aan dat het niet voor mij was, maar voor de heer Blijleve. Dat kan. Deze keer sta ik het toe. Maar het is niet gebruikelijk, dat er, dat heet met een chic woord adhesiebetuigingen vanaf de publieke tribune deze kant opkomen. Dus als u zich daar een beetje van zou kunnen ... Wij mogen af en toe even timmeren op de ... Goed, liever niet. Maar ik snap ook dat '...' hoog oplopen. Ik ben niet zo heel streng, dan mag u af en toe jippie roepen, maar heel zachtjes. Goed, dan is nu het woord aan de heer Brands. Gaat uw gang.

De heer Brands: '...' van Brasserie Van Beinum. Ik wil graag '...' reageren, ik hou het korter dan de rest. En gelukkig loopt mijn spreektijd nog niet. Ik wil graag zeggen dat Haarlem heel trots moet zijn op zijn horeca. We hebben een ruim aanbod van cafés en restaurants. Haarlem is een veilige uitgaansstad. En het komt '...' horecaondernemers, waaronder twee '...' samenkomen. '...' Het is rustiger en veiliger in Haarlem. Waarom zijn we dan hier? '...' ondernemers, laat dat duidelijk zijn. Wij be... '...' verschillende bedrijven. De één mag tot vijf

uur open zijn, maar mag pas om acht uur beginnen, allemaal ouderwets. Geef de verantwoordelijkheid aan de ondernemer, laat hem zelf bepalen wanneer het de hoogste tijd is. Het zijn allemaal verstandige mensen. We '...' Koninklijke Horeca hoopt daarin met deze maatregelen nieuwe initiatieven in de binnenstad, vooral op het gebied van dansmuziek, vooral op het gebied van creativiteit. Dank. Keurig binnen de tijd.

De voorzitter: Ik wou het net zeggen. Dank u wel, mijnheer Brands. Keurig binnen uw tijd, u sprak namens Koninklijke Horeca Haarlem. Dan is nu het woord aan mevrouw Bindels. U spreekt in namens achttien organisaties. Dat betekent niet dat u een uur de spreektijd krijgt. Maar als u een heel klein beetje uitloopt, dan mag dat. Gaat uw gang.

Mevrouw Bindels: Ik mag een beetje uitlopen?

De voorzitter: O, wacht even. U mag dertig seconden uitlopen. Doet de microfoon het? Het rechterknopje moet u indrukken.

Mevrouw Bindels: Ja. Volgens '...'

De voorzitter: '...' iets verder van de microfoon af gaat zitten, dan is het beter verstaanbaar. Hij pikt '...' geluid op, dank u wel.

Mevrouw Bindels: Top. '...' ontzettend veel creatieve makers ontmoet. Deze stad heeft ontzettend veel potentie. Maar wat ik ook heb '...' de afgelopen jaren, is dat deze mensen steeds minder ruimte hebben gekregen in de stad. Dat geldt zowel voor horecaondernemers, als voor deejays, voor beeldend kunstenaars, voor muzikanten, enzovoort, enzovoort. En daar wilde ik iets aan doen. En inmiddels zijn we zo ver dat de Nachtwacht Haarlem er is, een organisatie die zich als verbinder, expertisecentrum, ambassadeur, spin in het web en katalysator in gaat zetten voor het Haarlems nachtleven. Dit gaan wij '...' broedplaatsbeleid, toegankelijkheid, diversiteit en inclusiviteit bijvoorbeeld. Ik merk bijvoorbeeld dat het nachtleven gesegregeerd is, en dat is jammer, dat er een monocultuur is ontstaan in deze stad en steeds meer ontstaat, en ook in het nachtleven. Er zijn ontzettend veel verschillende makers en scenes, subculturen. We kunnen samen iets moois neerzetten. Daar wil Nachtwacht Haarlem voor gaan. Dit willen wij doen '...' het belang van de Haarlemse nachtcultuur duidelijk te maken, want het gaat niet alleen maar om dat die creatieve makers een plek hebben, het is een groter geheel. We willen daar graag met u verder over in gesprek. We willen graag ruimte in regelgeving, financieel en fysiek, om de nachtcultuur in deze stad te kunnen verbeteren, omdat het ontzettend veel bijdraagt aan de economie, de levendigheid. En Haarlem verdient een bruisendere nachtcultuur. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bindels. Dat waren de insprekers op dit onderwerp. Dan is er nu een mogelijkheid voor de raadsleden om vragen te stellen. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik ben Frits Garretsen van de SP. Ik stel vragen, mede namens de jongerenraad. De jongerenraad heeft geconstateerd dat het uitgaan 's nachts voor zestien- en zeventienjarigen de laatste jaren verminderd is. Dus ik stel de vraag aan mijnheer Blijleve en mijnheer Gerbrand van de Koninklijke Horeca. Mijnheer Blijleve heeft ook het jongerenbeleid genoemd. Vinden jullie niet dat ook zestienjarigen en zeventienjarigen recht hebben om 's nachts uit te gaan? En zijn jullie eventueel bereid om met de jongerenraad te overleggen wat voor mogelijkheden er zijn en wat voor mogelijkheden er kunnen komen? En mevrouw Bindels heeft het over diversiteit gehad. Vindt u onder het begrip diversiteit, dat ook niet gerekend

moet worden dat mensen van alle leeftijden 's nachts uit kunnen gaan en zeker ook zestien- en zeventienjarigen? Die vragen heb ik.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Dan wil ik eerst het woord geven aan de heer Blijleve. Gaat uw gang.

De heer Blijleve: Ja, ik '...' heel divers publiek, waar voor iedereen een programma zou moeten zijn. Vanuit Patronaat kan ik zeggen dat we daar ons ook maximaal voor inzetten. En we hebben ook aanbod voor die leeftijdscategorie die u specifiek noemt. Dat zou beter kunnen in de stad. U weet ook dat wetgeving het niet makkelijker heeft gemaakt voor de 18-min doelgroep om uit te gaan. Dus dat zoekt ook min of meer de krochten van het uitgaan op om maar niet, ja, u snapt wat ik bedoel. Dus het is moeilijk om die leeftijdsgroep te bereiken, maar het is zeker de inzet. Maar ook de diversiteit, dus ook Schalkwijk betrekken bij het uitgaansleven bijvoorbeeld. Natuurlijk, maar vanuit Patronaat overleggen wij altijd met welke groep of organisatie dan ook, ja.

De voorzitter: Mijnheer Blijleve zet hem even uit. Mevrouw Bindels, als u hem in het vervolg pas aan wilt zetten als u gaat spreken, dan is de derde microfoon ook nog verstaanbaar. Maar ik wil u nu graag het woord geven, want u bent ook geadresseerd door de heer Garretsen. Gaat uw gang.

Mevrouw Bindels: Uit de '...' een organisatie met ruime expertise vanuit alle genres en subculturen. En absoluut willen wij ook alle verschillende doelgroepen in de stad betrekken bij de verbetering van de Haarlemse nachtcultuur.

De heer Garretsen: Dank u wel. En ik ben nu heel erg benieuwd naar het antwoord van mijnheer Gerbrand van de Koninklijke Horeca.

De heer Brands: Mijn naam is Gijs Brands. '...'

De heer Garretsen: ... bereid tot overleg met de jongeren?

De heer Brands: '...'

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mevrouw Otten, gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Ja, allereerst krijg ik bericht binnen dat het geluid heel slecht is thuis.

De voorzitter: Ja, wij hebben die berichten ook binnen gekregen. Wij doen ons uiterste best, gezamenlijk met de technici om dat in orde te krijgen. Dus we zijn ervan op de hoogte.

Mevrouw Otten: Oké. Dan heb ik een aantal vragen. Ik heb een vraag voor de nachtburgemeesteres, mag ik dat zo zeggen? Nee, o. Maar wel voor u. Ik hoorde u iets vragen over financieel. Bedoelt u een bijdrage van de gemeente daarbij?

De voorzitter: Mevrouw Bindels.

Mevrouw Bindels: Ik '...'

Mevrouw Otten: Dan heb ik nog een vraag voor de wijkraad Vijfhoek. Uw buurvrouw bood u aan om in gesprek te gaan en om samen op te trekken. Hoe staat u tegenover dat idee?

De voorzitter: Mijnheer Kleinman.

De heer Kleinman: Wij zijn altijd bereid tot overleg.

Mevrouw Otten: Onder het genot van een borreltje.

De heer Kleinman: Dat hoeft niet.

Mevrouw Otten: En nog een vraag voor mijnheer van Van Beinum. U heeft het over een tweewekelijks overleg. Ik zou graag van u willen weten: wie zit er bij dat overleg, wat wordt er besproken, en kunt u iets zeggen over resultaten van dat overleg?

De heer Brands: '...' de politie, gemeente en de horecaondernemers, voornamelijk van de nacht, zijn die om de week aanwezig. Dat wordt gefaciliteerd bij mij in de zaak, als je een keer mee wilt doen, ben je van harte welkom. '...' waarvan wij vinden dat het publiek niet welkom is in de horeca, dan geven wij die dan wel een individuele horecaontzegging, dan wel een collectieve, en dat betekent dat je nergens meer in de Haarlemse horeca binnen komt voor een bepaalde periode, en het werpt zijn vruchten af.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter was net iets eerder, geloof ik, en daarna mijnheer IJsbrandy. Gaat uw gang, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank aan alle insprekers, allemaal een duidelijk verhaal. Ik heb met name aan mijnheer Brands nog wel een vraag over de brief van het college die wij zo meteen gaan bespreken. Daar is sprake van dat er zeg maar een tijd wordt genoemd om zeg maar voor twee uur 's nachts binnen te zijn bij de horeca. Hoe kijkt de Horeca Haarlem daar tegenaan? Omdat, nu kan men toch wat later binnenkomen, wordt dat natuurlijk niet als achteruitgang gezien? En nog een vraag over het onvolprezen rookbeleid dat zeg maar de rookruimtes niet meer mogen, hoe dat dan gaat als die inkomtijd wordt verminderd? Dank u wel.

De heer Brands: '...' op in moeten gaan, maar ik denk dat dat een probleem wordt voor iedereen. Er wordt door de overheid regel op regel bedacht en wij mogen het maar inpassen. En uiteindelijk moeten wij handhaven en ja, nu is er helemaal niks en ja, is het op straat en zijn we ook de boeman. Dus hoe we dat op moeten lossen, het is eigenlijk aan u. Maar graag een overleg daarover. Venstertijden die u inderdaad in uw reactie heeft gegeven. Wat ik al zei, er is al verschillende horeca die al venstertijden gebruikt, want ze willen het liefst hun publiek ook op tijd binnen. De tijden die jullie aangeven zijn wel beduidend conservatief en denk ik ook niet die past in een stad als Haarlem. Maar ook daarin, het heeft niet de voorkeur, maar het is bespreekbaar.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Er komt nog een vervolgvraag van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Wat zou gemiddeld genomen dan wel een goede tijd zijn? Drie uur, of ...

De heer Brands: Wat nu gebruikelijk is, is wat ik verneem van collega's, is inderdaad tussen drie en half vier.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Hart voor Haarlem. Ik heb een vraag voor de heer Kleinman. Er wordt eigenlijk niet veel gesproken over zeg maar zomer en wintereffect, er wordt een soort generaal beleid voorgesteld. Maar volgens mij maakt het nogal veel uit, omdat in de zomermaanden staat iedereen toch veel buiten, over het algemeen. Maakt dat qua overlast, in uw beleving, wat uit, ja of nee? Of is dat door het hele jaar eigenlijk hetzelfde?

De heer Kleinman: Kees is bewoner.

De voorzitter: '...' niet aangemeld, ik moet streng zijn, helaas, maar volgens mij kan de heer Kleinman de woorden van de heer Kees uitstekend verwoorden. Gaat uw gang.

De heer Kleinman: Kijk, de jongelui die begeven zich op straat. En in de zomer zal er meer overlast zijn, ongetwijfeld, maar in de winter als het redelijk weer is, blijven ze ook buiten staan en bevolken dan de Morinnesteeg, de Noorder en Zuider Schoolsteeg, de Smedestraat en vooral daar concentreert zich dat, de ellende voor de bewoners. En we hebben in onze brief aan de commissie enige voorbeelden gegeven welke overlast dat betreft.

De heer Brands: Nee, daar heb ik eigenlijk geen ervaring mee. Kijk, het is algemeen bekend dat de binnenstad meer bruisend is in de zomer dan als je nu naar buiten kijkt. En ik denk dat u daar het beste zelf over kan oordelen ook.

De heer IJsbrandy: Ja, de vraag is of je met een uniform beleid, wat het hele jaar geldig is, dat dan kan afdekken zeg maar.

De heer Brands: Ik denk dat we één beleid moeten handhaven, wat duidelijk is voor iedereen. En seizoenen denk ik niet praktisch.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Van Reenen, u zit al een hele tijd met uw vinger omhoog. U heeft het woord, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Ik ga hier in mijn termijnbijdrage ook nog op terugkomen, maar ik heb een vraag voor mevrouw Bindels en voor mijnheer Blijleve. De burgemeester en het college van wethouders hebben op de brief van Koninklijke Horeca Nederland gereageerd met een antwoordbrief waarin zij stellen, feitelijk: ja, vrije openingstijden prima idee, want spreiding van overlast, maar als voorwaarde stellen dat er een venstertijd komt van twee uur voor alle horeca in Haarlem, hetgeen betekent dat je na twee uur een tent niet meer in mag. Mijn vraag aan jullie allebei is wat jullie daarvan vinden, van de Koninklijke Horeca weet ik het, en ik heb, daar kom ik zo meteen op terug, een rondje langs alle kroegen gemaakt om daar de mening dieper te peilen. Maar ik wilde graag van jullie even horen.

De voorzitter: Mevrouw Bindels.

Mevrouw Bindels: Ik dank dat een venstertijd van twee uur het inzetten van de ene betuttelende voor de volgende is en dat we dat niet moeten willen. Ik denk dat dat een negatief effect zal hebben op het nachtleven en daarbij het inkomen of de winst voor horecaondernemers. Ik denk dat een venstertijd misschien besproken zou kunnen worden, maar niet ... twee uur is denk ik geen goed tijdstip daarvoor.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bindels. En uw vraag was ook aan de heer ... Mijnheer Van Reenen, aan wie was uw vraag nog meer? Mijnheer Blijleve. Gaat uw gang.

De heer Blijleve: Ik ben daar ook zeker geen voorstander van. Ik heb het net in mijn verhaal ook gezegd, ik vraag om vertrouwen van de ondernemers. Ik denk dat het per activiteit verschilt: welke doelgroep heb je in huis? En dat ondernemers of culturele instellingen heel goed weten hoe ze hun beleid daar moeten op aanpassen en daarmee om kunnen gaan. En op het moment dat je dat vanuit een gemeente dan weer gaat opleggen, maak je eigenlijk het beleid weer onnodig ingewikkeld, terwijl we vragen nou juist om een simpel beleid, zal ik maar zeggen. Vergeet ook niet dat alle omliggende dorpen en steden als Alkmaar gewoon een open sluitingsbeleid hebben. Wij lopen als Haarlem daar echt hopeloos in achter. En daar werkt het dus ook. Ik hoor een paar keer de Smedestraat, maar de Smedestraat is een hoge concentratie van zaken die tot vijf uur open mogen, dus het is nogal logisch dat zich daar dan alles gaat concentreren op een gegeven moment. Dus juist die diversiteit aan sluitingstijden betekent dus spreiding en dus minder overlast.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Blijleve. Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Even voor de goede orde, ik ben ervaringsdeskundige, doordat ik in de voormalige Toneelschuur woon, in de Smedestraat/Morinnesteeg. Maar ik heb in ieder geval een vraag aan de horecaondernemers, want u pleit voor meer vrijheid en u zegt dat het dan beter zou kunnen gaan wat betreft de overlast voor omwonenden. Ik zou eigenlijk van u, en u mag zelf weten wie daarop reageert, willen horen: hoe zou u die verantwoordelijkheid willen invullen? Want ik merk daar op dit ogenblik in ieder geval als ervaringsdeskundige heel weinig van.

De voorzitter: Wie voelt zich geroepen om hier antwoord op te geven? Mijnheer Brands lijkt me misschien het meest ... Gaat uw gang.

De heer Brands: Ja, dat is prima. Nou, wat ik ook in mijn betoog al aan heb gegeven, is: op het moment dat je openingstijden verruimt, krijg je een spreiding van het vertrekkende publiek. Als je daarbij de openingstijden van de omliggende snackbarretjes ook verruimt, zodat mensen binnen consumeren en niet op straat gaan klonteren met hun gekochte waar, dan zal je een rustiger verspreiding krijgen van de uitloop van het uitgaanspubliek. En dat u overlast in de drukste straat van Haarlem ervaart, dat kan ik begrijpen, ja. En dat gaat niemand wegnemen alleen met een avondklok.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Nog een vervolgvraag, want u zult ongetwijfeld bekend zijn met het verschijnsel dat mensen wanneer ze een horecagelegenheid verlaten, dat ze op straat nog een hele tijd kunnen napraten, drinken en roken en eten, wat ook gebeurt. En ja, dat is juist de oorzaak van overlast voor de omwonenden. En ziet u daar effectieve middelen die u als horecaondernemer kunt hanteren om te zorgen dat als de mensen eenmaal uw zaak uit zijn, dat ze ook het gebied uitgaan?

De voorzitter: Mijnheer Brands.

De heer Brands: Nou ja, wat ik die vrije openingstijden, dat niet alleen de Smedestraat als spitsuur voor die nacht bezocht wordt. Want ik kan u helemaal begrijpen, want het is daar gelukkig hartstikke druk, het is de meest bruisende nachtplaats van Haarlem op het moment. Wat ik ook nogmaals aangeef: op het moment dat de eten gebruiken op straat, op het moment dat de eetgelegenheden ook tot zeven uur open mogen

blijven, bijvoorbeeld met de regel dat ze binnen moeten consumeren, geen gebruik maken van ... In Haarlem hebben we een terrassenbeleid, dat betekent na één uur geen consumpties meer op straat. Dus als '...'

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands.

De heer Sepers: Mag ik nog één slotvraag?

De voorzitter: Nog één afsluitende vraag dan, mijnheer Sepers. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Op zich begrijp ik uw verhaal over handhaving, maar bent u dan bereid als ondernemers ook zelf te investeren in die handhaving? Want wat ik nu zie, is dat er heel weinig gehandhaafd wordt.

De heer Brands: Wat ik '...' inwoners ook blij zijn. Dat staat voorop, en daar willen wij best wel wat aan doen. We hebben in het verleden ook actief bijgedragen aan susteams. Als dat eventueel de oplossing zou zijn, kunnen we dat doen. Maar ik kan niet de oplossing van een stille straat garanderen, dat kan geen enkele ondernemer.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Mijnheer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dank, voorzitter. Mevrouw Bindels, u heeft het over financiële en fysieke ondersteuning. Waar moet de commissie dan aan denken?

De voorzitter: Mevrouw Bindels.

Mevrouw Bindels: Ik ben met verschillende mensen in gesprek, belanghebbenden, over die financiële ondersteuning, een organisatie als deze Nachtwacht Haarlem met expertise heeft ondersteuning nodig. Waar kunnen we aan denken? Een jaarlijkse bijdrage, of eentje die meegaat in de cultuurnota. Je zou het ook zo kunnen bekijken, dit is een expertisecentrum en de organisatie heeft kennis en ervaring in huis die ambtenaren misschien niet hebben. En zo zou je ons in kunnen huren. Dus wij leveren u een dienst, in ruil voor ondersteuning van de organisatie. We gaan onderzoek voor u doen vanuit onze expertise. Ik heb het over fysieke ruimte. Dat klopt inderdaad. Ik weet dat er een hele lange lijst is met niet-strategisch vastgoed. Volgens mij gaat dat nooit allemaal in één keer verkocht worden. Misschien kan u daarin ruimte geboden worden om creatievelingen, mensen uit de nachtcultuur ruimte te geven. Dat hoeft niet allemaal per se in de binnenstad. Dat wilde ik ook nog aanvullen, daar gaat dit vandaag ook over, dat het niet alleen maar de binnenstad betreft, maar ook bijvoorbeeld ruimte in regelgeving en fysieke ruimte naar de Waarderpolder, Schalkwijk. De stad is groter dan alleen het centrum. Dus laten we daar ook vooral naar kijken. De financiële onderbouwing ga ik later ook heel graag nog over met jullie in gesprek.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bindels. En graag toch nog iets meer afstand tot de microfoon.

Mevrouw Bindels: Van dat ding af. Ja, ik zou hem het liefst opeten.

De voorzitter: Het luistert heel nauw. En nu ook even uitzetten graag, als het kan. Mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Nou, Linder van de ChristenUnie. Als eerste wil ik jullie danken voor het inspreken allemaal. En ik wil ook mevrouw Bindels ook danken voor de inzet die u doet voor een bruisende stad, en ook voor de wijkraad voor het inspreken. We denken dat er ... U vindt het mooi dat we onze stad een nieuw leven kunnen

inblazen, dat zou mooi zijn, maar het mag wat ons betreft uiteraard niet op kosten van de bewoners gaan. Ik vind het daarom ook een mooi initiatief dat jullie met elkaar om tafel willen zitten. Ik heb aan mijnheer, even kijken, mijnheer Brands een vraag. Bent u bereid om met de burgemeester samen te werken om de zwarte schapjes onder de horeca, om die aan te pakken, om daar ook bijvoorbeeld diegene die zich niet precies aan de regels houden zoals jullie dat als bond graag zouden willen, om daar mee samen te werken, dat ook van de bond uit druk komt van hé, luister eens, Haarlem heeft regels. Bent u bereid om daar ook aan mee te werken?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mijnheer Brands.

De heer Brands: Ja, uiteraard zijn we ... Ik weet niet precies waar u op doelt met zwarte schapjes, dat vind ik wat suggestief, maar wij zijn uiteraard, willen wij de verbinding zijn tussen ondernemers en gemeente en zeker met de burgemeester. Daar staan we volledig voor open.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Café Het zwarte schaap komt u niet bekend voor? Nee. Mijnheer Linder, u heeft nog een vervolgvraag?

De heer Linder: Mag ik dat even toelichten?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Linder: Dankjewel. Nou, met zwarte schapen bedoel ik, zijn er ook ... ik bedoel we krijgen ook klachten binnen van omwoners van horecagelegenheden die het niet zo nauwkeurig nemen met de regels en die ook regelmatig aangesproken worden en uiteindelijk daar ook iets hardhorig in zijn. Dus is daar in die zin, zijn jullie bereid als de gemeente en ook '...' aangeeft van goh, dat jullie ook zelf van jullie kant zeggen van hé, luister eens.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder, de vraag is duidelijk. Mijnheer Brands, gaat uw gang.

De heer Brands: Ja, uiteraard willen wij in gesprek. Maar ik denk niet dat wij degenen zijn om sancties op te leggen. Ik weet niet waar u op doelt met bedrijven die niet volgens de regels werken, of dat wij daar dan een ... Wat u precies van ons daarin verwacht. Kijk, in gesprek gaan, met alle liefde, als dat kan helpen. Maar ik denk dat de sancties vanuit de gemeente moeten komen bij het niet naleven van de regels en dat dat ook wel vrij duidelijk is.

De voorzitter: Lijkt mij een goede verdeling. Dank u wel, mijnheer Brands. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Twee vragen. De eerste denk ik, ja, volgens mij was het de heer Blijleve die het zei, maar misschien kan de heer Brands het beste de vraag beantwoorden. Want u zei van ja, honderd procent van de horecaondernemers staat nu achter die vrije sluitingstijden. Persoonlijk kan ik me nog een debat herinneren in café Koops, dat ging ook over het vrijgeven van de sluitingstijden, dat was denk ik een jaar of vijf geleden, en toen waren lang niet alle horecaondernemers, waren hier voorstander van. Daar hadden ze ook best wel ... O, u heeft zelf het artikel, dat heb ik net proberen te zoeken, maar kon ik niet vinden. Maar daar hadden ze ook best wel goede redenen voor, vond ik. Maar kunt u aangeven wat er is veranderd dat er dus nu wel honderd procent van de horecaondernemers hier achter staat? Dat is vraag één. En zal ik meteen vraag twee er achteraan stellen?

De voorzitter: Dat lijkt me een goed plan. Gaat uw gang, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Voor de mijnheer van de wijkraad. Eigenlijk dezelfde vraag over de venstertijden, van wat vindt de wijkraad van het voorstel van het college over de venstertijden?

De voorzitter: Eerst maar even de eerste vraag. Mijnheer Brands, gaat uw gang.

De heer Brands: Ja, honderd procent van de achterban heb ik niet in de mond genomen. Wij zijn wel voor vrije openingstijden, waarin de ondernemer baas in eigen huis is. De ondernemer bepaalt zelf wanneer hij sluit. En of dat nou om twee uur is, om zes uur, als dat volgens de regels is die we in Haarlem samenstellen, dan is dat helemaal prima. Dus ik denk dat het niemand een strobreed in de weg zit die om twee uur wil stoppen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands.

De heer Blijleve: De verwarring die toen ook heerste, was dat ondernemers dachten dat ze open moesten blijven. En het gaat erom dat ze open kunnen blijven. En daar ging de discussie toen ook een beetje scheef.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Blijleve, voor deze toevoeging. Mijnheer Kleinman, uw vraag.

De heer Kleinman: Ja, de vraag of venstertijden zullen helpen, dat weten wij niet. Kijk als mensen na twee uur die kroeg niet meer in mogen, blijven ze op straat hangen waarschijnlijk en dan krijg je dus weer de ellende, in de omgeving, de buurten waar die mijnheer aan het eind daarover spreekt, we hebben het in een brief gezegd wat er allemaal gebeurt in die steeg en die Smedestraat. Dus of dat gaat helpen, weten we niet, maar wij pleiten daarom ook voor toezicht. Meer politie, handhaving, eventuele susteams, ook door de horeca misschien te financieren, dat de bewoners hun ogen dicht kunnen doen in het weekend. Want dat is het probleem. Niemand misgunt uitgaanders en niemand misgunt de horeca om dan open te zijn, maar de bewoners die er wonen, hebben er last van. En ook behoorlijk last, als u de documenten leest.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kleinman. Mevrouw De Raadt, nog een vervolgvraag? Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, korte vervolgvraag. Ja, wat ik aan ... dan wel aan de heer Brands, dan wel aan de heer Blijleve, wie wil antwoorden. Wat ik toen begreep van horecaondernemers die er geen voorstander van waren, die zeiden van ja, uit onderzoek is gebleken dat het vrijgeven van de sluitingstijden, dat leidt onverminderd tot mensen dat ze pas op een later moment de stad in gaan, waardoor ik dus langere tijd eigenlijk personeel voor niks laat staan, want die staan dan in een lege kroeg. Dat was hun argument, maar ik begrijp nu dat u zegt van nou ja, dat in de huidige achterban die ik heb, komt dat niet meer voor? Dat is niet een argument dat u hoort?

De voorzitter: Mijnheer Brands.

De heer Brands: Nee, dat heb ik nooit gehoord, nee. Ik heb eerder dat inderdaad vrije openingstijden mogelijkheden biedt, kansen biedt, nieuwe initiatieven, een verrijking voor de stad.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Thessa van der Windt, van D66. Ja, mooi om te zien dat jullie hier allebei vanuit een eigen belang inspreken, maar wel oog houden voor elkaar en ook bereid zijn om met elkaar te werken aan een oplossing. Ik had nog één vraag in aanvulling op de heer Garretsen, hè, als hij zegt, hè, u zegt: we zijn bereid om ook te werken voor de zestien- en zeventienjarigen. Maar dat klinkt alsof het heel erg afgescheiden blijft, terwijl in mijn beleving juist de wens is van zestien- en zeventienjarigen om

gewoon uit te gaan en niet dat er zo'n harde breuk loopt als de ene groep onder achttien, de andere groep boven achttien. Begrijp ik goed dat u daar ook mogelijkheden voor ziet?

Mevrouw Bindels: O, aan jou, aan mij?

De heer Brands: Ik weet het niet.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, aan wie stelt u de vraag?

Mevrouw Van der Windt: Nou, aan mevrouw ...

De voorzitter: Mevrouw, dat bent u, mevrouw Bindels. Gaat uw gang.

Mevrouw Bindels: Ja, natuurlijk. Nee, ik zie daarin geen obstakels. Ik denk dat stap één is dat wij als Nachtwacht Haarlem met alle verschillende deelnemers van de nachtcultuur of aanstaande deelnemers van de nachtcultuur in gesprek gaan en kijken hoe wij kunnen verbinden, want dat is waar de organisatie voor staat.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter, Trots Haarlem. Trots heeft natuurlijk wel een vraag, ga ik meteen stellen aan mijnheer van de horeca, mijnheer Brands. Wij zouden ook graag willen dat natuurlijk de ondernemers, want dat bent u tenslotte, werkgelegenheid, daar bent u ook voor. Wij zijn eigenlijk voor een proef te nemen voor een jaar dat vrije openingstijden. Hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: Mijnheer Brands.

De heer Brands: Nou, dank voor de aandacht van mijn betoog. En toen ik begon '...' nog even herhalen: wij stellen een pilot voor met vrije openingstijden voor de periode van één jaar, dat tweewekelijks geëvalueerd zal worden tijdens het CAO-overleg waar gemeente, politie en ondernemers aanwezig zijn. Dank.

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Een prima voorstel.

De voorzitter: Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Dankjewel. Ik heb een vraag voor mijnheer Blijleve. U begint uw betoog met dat de stad barst van de energie. Hoe rijmen wij dat met de ondernemers die gestopt zijn, Storing, Stalker, Ruis, het feest in de Lichtfabriek? Aan de ene kant zien we dus het bruisen van de energie, en aan de andere kant zien we ondernemers of initiatieven die stoppen. En meteen in het vervolg daarop een vraag aan mijnheer Brands, dan mag u daarna in volgorde antwoorden. Ik liet hem inderdaad net aan mevrouw De Raadt zien en we hebben denk ik allebei bij hetzelfde debat gezeten een aantal jaren geleden toen dit ook langs kwam. KHN heeft toen gezegd: wij gaan in gesprek met buurtbewoners en politie aan de hand van een enquête en de uitkomsten daarvan. En als daar uit die enquête onder de leden naar voren kwam dat sluitingstijden op de schop moeten, dan zou KHN in gesprek gaan met buurtbewoners en politie en in Haarlem kennen we een goed systeem van overleg. Heeft u nu ook gesproken met bewoners daarover?

De voorzitter: Uw vraag was voor mijnheer Brands?

De heer Brands: Nou, ik begin maar even. Nou, ik denk dat '...' is de insteek naar dit overleg, naar een goede samenwerking. Wat ik ook al in mijn pleidooi heb gezegd, is dat wij alleen maar gebaat zijn met tevreden omwonenden hè, zodra bewoners tevreden zijn, zijn wij tevreden. En daar zullen we alles aan doen om dat in een balans, dat het ... Kijk, incidenten zullen er altijd blijven in een stad en daar moeten we ook niet op acteren, maar een goed werkend beleid waar de overlast tot een minimum is, daar zijn we allemaal voor. En dat '...'

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Brands. Mijnheer Blijleve.

De heer Blijleve: Ja, er werden door de heer Rutten een aantal tenten opgenoemd die inderdaad niet meer bestaan. Maar horeca dat is een organisch gebeuren, er komen tenten bij en er gaan tenten af. Ik denk, het voert te ver om in te gaan op de specifieke gevallen waarom dat is gebeurd. Daar zijn redenen voor, zullen we maar zeggen. Ik denk wel, in antwoord hierop, dat de stad enorm in ontwikkeling is als je kijkt naar het Slachthuisterrein, naar de Koepel, naar Lichtfabriek, daar is een deel van de stad in ontwikkeling cultureel, waar een wens ligt, dat bedoel ik met de creativiteit en het enthousiasme, waar vragen liggen om te ontwikkelen, evenementen te organiseren en waarvan ik merk dat de gemeente nog niet helemaal klaar is om hoe daarmee om te gaan. Dus dit is ook een kans om te kijken van hoe kunnen we nou beleid maken op eigenlijk die, ik zal maar zeggen, vergroting van de stad. Dat zie je in Amsterdam ook, hier gebeurt dat op kleine schaal. Hoe kunnen we nou zorgen dat het een eenduidig verhaal wordt voor iedereen gelijkwaardig, met alles wat op ons af gaat komen? Dat is eigenlijk wat ik daarmee bedoelde te zeggen.

Mevrouw Bindels: Mag ik daar iets op aanvullen?

De voorzitter: Ja, mevrouw Bindels, gaat uw gang.

Mevrouw Bindels: Deze specifieke locaties, die zijn in ieder geval niet verdwenen omdat het publiek er niet naar toe wil. Laat dat duidelijk zijn. Het publiek is er zeker voor.

De voorzitter: Dat waren ... Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Ja, nog één aanvullende vraag. Ik snap hè, er zal echt voor al die ondernemers een aparte dingen zijn, dus ik begrijp u goed als u zegt hè, die energie, dat is iets anders dan ... het is geen oorzaak en gevolg tussen het stoppen van een aantal van die nachttenten en die energie. Maar u zegt wel: ik wil eigenlijk meer dan alleen maar die verruiming van die sluitingstijden. Er zijn meer beleidsinstrumenten nodig. Heb ik dat goed begrepen?

De heer Blijleve: Ja, dat klopt. Wat ik bedoelde te zeggen, is dat er eigenlijk nu een aantal ervaren mensen zich eigenlijk aanbieden om mee te denken om dit beleid op te gaan stellen. Dus wat we eigenlijk zeggen: begin nou met die openingstijden, maak daar ... geef dus de nieuwe Nachtwacht ook de gelegenheid om dingen te gaan ontwikkelen, maar daar kun je voorwaarden aan verbinden. En ik denk dat er genoeg kennis in de stad is en onder jullie om te bedenken welke voorwaarden je daaraan kunt verbinden. Maar dat zou een mooie start zijn. En vervolgens komen er allerlei zaken die dit gaan raken, die de stad gewoon veel mooier kunnen maken. Maar dat is het gevolg van. Maar het gaat wat mij betreft inderdaad naar veel verder.

De voorzitter: Dank u wel. Waren dat alle vragen vanuit deze commissie? Dan wil ik de insprekers van harte bedanken. U mag weer plaatsnemen op de publieke tribune. En dan gaan wij over tot het behandelen van dit onderwerp. Inmiddels is de burgemeester ook aangeschoven, die zit naast mij. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Actiepartij vindt het goed om te lezen, inmiddels, ik was ook bij die vergadering van vijf jaar geleden, dat de plaatselijke horeca voor vrijere sluitingstijden is. Mijn fractie is daar ook voorstander van. Mijn fractie snapt dat het uiteindelijk de veiligheid kan vergroten. Voorkomen dient echter te worden dat men op zoek gaat naar het laatste café wat nog open is. Voor wat betreft de vervroegde toegangstijd is mijn fractie van mening dat dit de veiligheid kan vergroten, maar vindt dat het mogelijk moet blijven om later toegang te krijgen in de gelegenheden volgens de huidige door de horeca zelf gehanteerde venstertijden. Dan de reactie van het college, de brief dus. De collegebrief gaat ons inziens meer over beheersing op straat dan over een bloeiend nachtleven. We begrepen dat het college voor de zomer met een voorstel komt naar deze commissie. Graag wil mijn fractie meegeven om daarin heldere doelen te formuleren en deze ook SMART te maken. Periodiek overleg met wijkvertegenwoordiging, de gemeente, handhaving en horeca kan nog onderdeel uitmaken van voornoemd voorstel, wat ons betreft. Tot slot, het voorstel voor een nachtburgemeester, het onderzoek van mevrouw Bindels is er toch al? Het college zegt dat zij daarmee bezig is. Wat is de visie van het college op de uitkomst van het onderzoek van de nachtburgemeester en het Haarlemse nachtleven, en wil het college dit meenemen in het toegezegde voorstel? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dank, voorzitter. Ja, GroenLinks heeft samen met D66 in de raad van 19 december, hè, de brief van Horeca Haarlem over het Haarlemse nachtleven geagendeerd. Dit hebben we gedaan om een aantal, ja, redenen, maar voornamelijk omdat wat ons betreft de tijd rijp is voor een goede discussie in deze commissie over de Haarlemse nacht. Want dat is een behoorlijke tijd geleden. We hebben het gehad over cameratoezicht, de afgelopen jaren, we hebben het gehad over die dertig uitzonderingen per jaar waar een horecatent gebruik van kan maken om langer open te blijven, maar daar houdt het op zich wel een beetje bij op. Maar is zo'n discussie wel nodig, zullen sommigen van jullie denken. Is er dan zoveel mis met het Haarlemse aanbod in de avond en nacht? Hè, onze culturele instellingen draaien over het algemeen goed, cultuuraanbod genoeg. Kijk naar de horeca, Haarlem heeft een fantastisch restaurantaanbod, we hebben bierbrouwerijen, prachtige bruine kroegen die stuk voor stuk, nou, over het algemeen ook goed draaien. Hè, wat is dan het probleem en wat mist er dan? Nou, wat GroenLinks betreft hebben we het dan over het rafelrandje, de culturele onderstroom en het aanbod in de nacht. Want ik noem een aantal op hè, want hebben bijvoorbeeld de Fietsnfabriek, de Pitcher, Pa's Meubelshow, in de Phoenixstraat met café Storing met elkaar gemeen? Ja, inderdaad, dat ze er allemaal niet meer zijn, en er zijn nog meer voorbeelden daarvan te geven. En dat is niet van de ene op de andere dag gegaan. Je hebt ook meerdere redenen, dat is ook net al genoemd, hè, het is een geleidelijk proces geweest van steeds weer een plekje minder. En ik noemde niet zomaar deze drie voorbeelden. Het zijn juist de wat alternatievere plekken die zijn verdwenen in deze stad. Hè, de rafelrandjes, de spannende locaties. Als GroenLinkser vind ik het ontzettend belangrijk dat je in je jonge jaren de ruimte krijgt om te ontdekken wie je bent, wat je wil met je leven en wat je daarin belangrijk vindt. En ik denk juist dat die plekken, die rafelrandjes, ontzettend belangrijk zijn voor een deel van de jonge Haarlemmers, om jezelf te ontwikkelen. En het is ook echt doodzonde dat dat langzaam verdwijnt. GroenLinks is zeer verheugd dat er nu een organisatie is opgestaan, de Nachtwacht Haarlem. Het is juist een krachtig signaal dat het uit de stad zelf komt en dat het laat zien dat het fout gaat en anders moet. Nou, net zoals bijvoorbeeld een aantal jaar geleden, toen via Facebook de wens voor een nachttrein naar Haarlem werd

aangetoond, is dit nu ook weer gebeurd op Facebook, hè, je hebt het Kom op voor de nacht evenement, honderden likes, tientallen organisaties die dit ondersteunen. Nou, ik vond ook dat mevrouw Bindels net, ja, een helder verhaal hield en ja, we horen ook graag een reactie van de burgemeester op dat verhaal, hè, mocht u het gehoord hebben. We zullen mogelijk misschien wat dat betreft met een motie of initiatiefvoorstel komen, ik zit nog een beetje daarover te twijfelen, maar we wachten eerst wel een reactie van het college af.

De voorzitter: Mijnheer Drost, u heeft ook een interruptie van de heer Amand. Gaat uw gang.

De heer Amand: Drost, ja, ik had toch wel een vraag. Kijk, die nachttrein naar Amsterdam, prachtig, maar het zou toch mooier wezen als de jongelui natuurlijk allemaal naar deze horecagelegenheden gaan? Dus dat lijkt ons eigenlijk toch wel een voorstel, dat u gaat even nadenken. En trouwens, een nachtburgemeester die hebben we natuurlijk al, dat is Sander van den Raadt.

De heer Drost: Nou, die nachttrein die is maar voor één reden bedacht, om al die Amsterdammers juist hè, de mogelijkheid te geven om de prachtige horeca in Haarlem te bezoeken, dus wat dat betreft ...

De heer Amand: Dus u bent het met Trots eens? Dan komt het ook goed.

De heer Drost: Precies. Ja, want verder over dat nachtleven, GroenLinks heeft in het verleden vaker gepleit voor een verruiming van de horecaopeningstijden en dan voornamelijk om de uitloop aan het eind van de nacht te spreiden. Nou, op zich, ik denk dat iedereen hier wel dat moment kent hè, dat je nog met je halfvolle lauwe bier in je ene hand en het shotje in de andere, hè, opeens de lichten fel aangaan en nou ja, de Buggy's wordt uitgezet. Ik zie wat herkenning. Ik had al een vermoeden. Combineer dat met het sluiten van een aantal andere tenten tegelijk en je hebt ontzettend veel overlast op straat. Ook de eettentjes die om vier uur dicht moeten en nou, ik denk dat er best wat argumenten zijn te verzinnen om die sluitingstijd wat meer geleidelijk te doen. Nou, we danken de burgemeester voor de informatienota, als reactie op de brief van Horeca Haarlem, hè, met een concreet voorstel daarin.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Een korte vraag hoor, want ik hoor u net zeggen van ja, wij zouden ook wel die eettentjes willen verruimen. Maar in de factsheets die bij dit agendapunt zitten, dan staat daar eigenlijk in dat het verruimen van die sluitingstijden, uit onderzoek is gebleken dat het juist de overlast zal versterken. Maar daar bent u het niet mee eens? En wat is daar uw argumentatie bij?

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou, kijk, het punt is dat het nu allemaal om vier uur 's nachts dicht gaat, dus als je kijkt naar een differentiatie daarin, prima. Ik heb het inderdaad ook gelezen. Ik zag niet helemaal de argumenten waarom het nou meer overlast gaf, maar ik denk dat het wel een terecht punt is om mee te nemen. Dus wat dat betreft begrijp ik uw zorg daarin. Ja hè, dus een concreet voorstel van de burgemeester, maximaal tot zeven uur open, na twee uur niet meer naar binnen. Nou, u bent ...

De voorzitter: Mijnheer Drost, ik ga u weer interrumperen. U heeft een interruptie van de heer Van Reenen. Gaat uw gang.

De heer Van Reenen: '...' dat was in Amsterdam. Amsterdam is een afwijkende situatie, want zit vol met enorme hoeveelheden buitenlandse toeristen. En het is maar één geval. Ik heb verder in dat hele document niet teruggelezen of dat problemen oplevert.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, ik ga u even onderbreken. Ik was er niet, ik was even afgeleid.

De heer Van Reenen: Ik verplaats het wel naar mijn termijn, dank u wel.

De voorzitter: Maar mijnheer Van Reenen, ik ga u één ding meegeven, het is prima dat u interrumpeert, dat juichen wij toe, alleen interrumpeert u dan wel op degene die aan het woord is, die zijn termijn heeft, en niet op degene die daarop interrumpeert.

De heer Van Reenen: Mijn excuses, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Geeft niet, is helemaal niet erg, ik vergeeft het u, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dank, voorzitter. Ja, hè, dus dat voorstel vanuit het college, maximaal tot zeven uur open en na twee uur niet meer naar binnen. Nou, wat vinden wij daarvan? Eerlijk gezegd hebben wij daar nog niet concreet een standpunt over ingenomen en nou, simpelweg ook omdat we vinden dat een verandering in openingstijden niet zomaar even in deze commissie afgedaan kan worden. Nou, bijvoorbeeld twee wijkraden in de binnenstad hebben net ingesproken. Nou, daar hebben we zorgen gehoord, bestaande overlast, verruiming van de openingstijden. GroenLinks vindt het belangrijk dat ook die belangen goed afgewogen worden in dit verhaal. Ik zou dan ook echt de wethouder, of de wethouder, ja, ik ben altijd gewend om de wethouder te zeggen, de burgemeester te vragen hoe we hiermee verder gaan, want wat betreft GroenLinks gaat u het gesprek aan met de verschillende belanghebbenden. Want dat het onderwerp leeft, mag duidelijk zijn, gelet ook op de grote opkomst vanavond. En we willen u daarbij ook nadrukkelijk vragen om de doelgroep waar het daadwerkelijk om gaat, hè, nu klink ik stokoud, maar de jongeren, bijvoorbeeld de jongerenraad die hier ook is, daarin mee te nemen. Ja, een aantal punten in die aanpassing zijn wel van belang voor GroenLinks. In ieder geval ervoor zorgen dat de stad langzamer leegloop om het eind van de nacht, die overlast, om te kijken hoe we dat kunnen verminderen. Nou, versimpeling van de regels ook. Nou, sommige tenten mogen nu tot vier uur open, sommige tot vijf, die dan pas weer vanaf acht uur open mogen zijn. Onder een flink aantal voorwaarden mag je af en toe tot zes uur open zijn. Nou, daar mag wel wat meer eenduidigheid in. En als laatste hè, dat we daarmee ook zorgen voor differentiatie in de horeca. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mijnheer Garretsen. O, u heeft een interruptie, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Drost, wat vindt u van de venstertijden, het voorstel van het college, van twee uur? Heeft u daar al over nagedacht?

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, ik heb al gezegd: meer spreiding. Hè, dit is een goed begin om die discussie met al die partijen aan te gaan. Er zijn plekken waar het goed werkt. Tegelijkertijd zie je ook wel in Haarlem dat juist hè, veel bruine kroegen rond twee uur dicht gaan. Dan gaan vervolgens die mensen die daar uitgaan, die gaan vervolgens bijvoorbeeld naar een, nou, een Patronaat of een Smedestraat. Ja, als je dat om twee uur dichtgooit, ja, dan verander je dat patroon. Nou, daar moet je over in discussie gaan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mijnheer Garretsen, uw termijn.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter, samen met mevrouw Roséanne Timmer van GroenLinks begeleid ik de jongerenraad. Ik ben ook heel blij met de antwoorden, niet alleen dat de sprekers, ja, ook jongeren van zestien en zeventien mogelijkheden tot uitgaan willen bieden, maar ook wat mevrouw Bindels zei: het moet niet een aparte gelegenheid worden voor alleen maar zestien- en zeventienjarigen, zij moeten ook gewoon naar gelegenheden kunnen gaan waar andere mensen komen. Dat wou ik als allereerste zeggen. Dan over het voorstel van Horeca Nederland. Daar zijn wij in principe voor. Daarnaast hebben wij als gemeenteraadslid en Horeca Nederland en ook Patronaat, hebben we dat zelf ook gezegd, moet je rekening houden met de belangen van de omwonenden. Wat betreft voelt de SP zich wel aangesproken door het beleid van Amsterdam. In de Algemene Politieverordening van Amsterdam staat dat een horecaondernemer niet alleen verantwoordelijk is voor de gang van zaken in zijn eigen onderneming, maar ook in zijn directe omgeving. En dan met de directe omgeving, gaat de SP vanuit, wat er voor zijn deur gebeurt. Dus met die aanpassing van de APV, dan denk ik dat wij helemaal met de voorstellen van de horeca in kunnen stemmen. En het is een pilot. We aarzelen over de venstertijden. Nou, u zegt dat u tegenstander bent en dat u in elk geval die venstertijden pas dan om drie uur 's nachts wil laten ingaan. Nou, een andere mogelijkheid is dus die aanpassing van de APV. U bent dan verantwoordelijk voor wat er voor uw deur gebeurt en dan wellicht zijn die venstertijden niet nodig. Maar één van beide moet denk ik wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Ja, mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, D66 is na de eerdere pilot op zich voorstander van een verruiming van de openingstijden. We steunen de denkrichting van het college om hier verder onderzoek naar te doen. We staan op zich open voor venstertijden, maar alleen is echt duidelijk is dat dit echt een meerwaarde biedt in Haarlem. En het is verder van belang dat er werkbare afspraken worden gemaakt om overlast te voorkomen. Tot slot vinden we het belangrijk dat de horeca echt ook maatregelen neemt om ook minderjarige nachtbrakers te laten uitgaan en we wachten met heel veel belangstelling de uitkomsten van het onderzoek af. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, dankjewel. Nou, als u het verkiezingsprogramma van de VVD erbij pakt, dan staat er heel hard in dat ondernemers zelf bepalen wanneer ze hun deuren open en dicht doen. Eigenlijk is daar het meeste dan wel mee gezegd, want wij houden ons aan ons verkiezingsprogramma. Nou gaat dat natuurlijk wel gepaard met de verantwoordelijkheid bij die ondernemers. Dat hoort ook weer bij de samenleving die de VVD voorstaat en daar geldt toch ook wel dat je dingen samen oplost. We komen er samen wel uit, is daar een mooi credo bij, destijds bij het ontmoedigen van het roken. En het voelt een beetje dat het nu bij KHN, bij de Horeca Nederland, wat anders gaat dan destijds, het debat waar mevrouw De Raadt ook aan refereerde. Toen werd er een debatavond georganiseerd waar ook heel duidelijk horecaondernemers ook met raadsleden, maar ook met bewoners, in gesprek gaan. Ik merk wel die bereidwilligheid nu, dus daar word ik dan weer heel erg blij mee. En ik zie het stuk van de burgemeester toch wel als een hele belangrijke handreiking naar hoe we daar samen vorm aan kunnen gaan geven. Ja, en daar komt een voorstel uit over hoe daarmee om te gaan, en ik denk dat dat een hele belangrijke is. Ik voel ook veel voor het idee van de SP hè, het heeft ook te maken met die verantwoordelijkheid, die ook meekomt met het je deuren langer open houden. Prima, maar ook hè, daar komt verantwoordelijkheid bij. Het hoort niet alleen maar bij de gemeente op tafel, dus ja, dat samen eruit komen vind ik heel belangrijk. En als het college daar het voortouw in wil nemen, dan is dat heel prettig.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik wil beginnen met te zeggen dat de Partij van de Arbeid-fractie enorm voor een aantrekkelijke stad is voor jongeren om hier hun uitgaansleven te vieren en in plaats van elke keer naar Amsterdam te hoeven gaan. Dus in die zin is ook de mogelijkheid die de mijnheer van Patronaat biedt, om te kijken wat daar extra voor jongeren gedaan kan worden, dat spreekt ons in ieder geval heel erg aan. Wat betreft de wensen van de horeca over de vrije openingstijden, daar heb ik wel enige kanttekeningen bij. Want ik vind eerlijk gezegd dat zeker in buurten van de stad waar horeca gezamenlijk met bewoning plaatsvindt, dat er altijd sprake moet zijn van een goed evenwicht tussen de belangen van de horeca en van de bewoners. En we weten nu eenmaal dat er een aantal plekken in de stad zijn waar dat evenwicht verstoord is, of in ieder geval verstoord dreigt te worden, dus wat ons betreft zou een eventuele pilot met vrijere openingstijden, die zou alleen maar vormgegeven kunnen worden in overleg en in overeenstemming met de omwonenden. Dus dat is niet een kwestie van alleen de horeca, maar daar moet een soort pact met de omwonenden gemaakt worden, waar ook maatregelen in voorkomen om te zorgen dat die extra overlast die nu plaatsvindt, dat die vermindert. In die zin is het een voorstel om met venstertijden te komen en die laatste binnenkomstijd van twee uur, dat is ook een mogelijkheid die je daarbij zou moeten bespreken. De vraag die ik dan wel heb: wie gaat eigenlijk handhaven, die twee uur binnenkomst? Want ja, de horecaondernemer heeft er belang bij dat er toch zoveel mogelijk klanten binnen zijn, dus die zal niet heel erg geneigd zijn heel streng te zijn bij mensen die binnen willen komen, dus is het dan publiekrechtelijke handhaving die daar nodig is?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Amand. Gaat uw gang.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Trots wil vragen aan de heer van de Partij van de Arbeid. Kijk, u moet een ondernemer, ik weet niet, als u een beetje ondernemer kan spelen, hoop ik dan, die mensen werken heel lang en heel laat, die doen hun uiterste best en dan gaat u ze nog confirmeren met een ze moeten dit, ze moeten dat. Kijk, dat u zegt: we gaan overleg doen, prima. Maar u gaat me toch niet vertellen dat die mensen vastgelegd worden in een soort contract? Dat gaat u me toch niet vertellen hè?

De heer Sepers: Nou, mijnheer Amand, wij noemen dat de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de ondernemer en die krijgt in de verschillende sectoren een andere invulling. En in deze sector is daar waar er spanningen zijn tussen omwonenden en horecaondernemers, is het niet meer dan normaal dat je probeert tot een maatschappelijk convenant te komen om die zaken goed met elkaar te regelen. Dat is de enige oproep die ik doe. Nog even in relatie met die venstertijden en de laatste binnenkomstijd van twee uur, dat zou in die pilot eens uitgeprobeerd kunnen worden hoe het effect daarvan is. Ik zou in ieder geval de burgemeester ook willen vragen: is het dan een idee om bijvoorbeeld na twee uur 's nachts in de publieke ruimte, in de omgeving van die horeca, om een algeheel alcohol- en rookverbod in te stellen, omdat je op die manier ervoor zorgt dat als de mensen eenmaal eruit gaan, dat ze dan ook dat gebied verlaten?

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Nou, mijnheer Sepers, ik ben toch wel heel erg benieuwd hoe u dat dan ziet, die twee uur, die hele strakke twee uur. En hoe u dan ziet, wat ik zojuist in mijn bijdrage heb gezegd, dat men gaat zwerven dan zeg maar naar waar het dan nog open is. En zeker dat roken, wat u nu net zegt, dat rookverbod buiten, rookverbod binnen. Hoe ziet u dat voor zich? En hoe gaan we het handhaven?

De heer Sepers: Nou, mijnheer Trompetter, de werkelijkheid is dat mensen die uit een kroeg komen, die gaan nog vaak een tijd op straat staan roken en drinken hè, die nemen gewoon zelf meegebrachte drank, gaan ze

consumeren, et cetera. Ja, ik zie allemaal verbaasde blikken, maar als ervaringsdeskundige weet ik dat het niet ... Dat zie ik gewoon gebeuren. Nee, nee, ik zie het gewoon gebeuren en daar kunt u wel om lachen, maar het is de werkelijkheid. En om nou te zorgen dat mensen zo snel mogelijk nadat ze in die kroeg afgerekend hebben, weggaan, dat ze dan ook het gebied verlaten, zou je dat kunnen overwegen. Maar dat is een vraag aan de burgemeester hoe hij daar tegenaan staat, en het is nog geen concreet voorstel, maar alleen een verzoek om een opvatting.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Als u applaus wil, dan moet u de naam Buggy's een keer laten vallen, dan krijgt u blikken van herkenning. Kijk.

De heer Sepers: Ik ben niet op zoek naar applaus, ik ben niet op zoek naar applaus, ik ben op zoek naar goede oplossingen.

De voorzitter: Ja, u zag blikken van verbijstering. Als u blikken van herkenning wil, is dat het toverwoord. Mijnheer IJbrandy, gaat uw gang.

De heer IJbrandy: Ja, dank u wel. Wat er eigenlijk hier ligt, is een klassieke win-win, zoals het door de ondernemers en de horeca en het nachtleven gepresenteerd wordt. Wij kunnen voor een bruisende stad zorgen, die Haarlem creatief op de kaart zet, en tegelijkertijd kunnen wij de overlast voor de omwonenden verminderen. Nou, dat zou natuurlijk een fantastisch resultaat zijn. Het is ook, ja, begrijpelijk dat omwonenden daar met enige scepsis naar kijken hè, van gaat dat dan echt gebeuren? En ik denk de enige manier om dat uit te zoeken, en ook laat ik zeggen de bewoners daarin gerust te stellen, bewoners die naar ik aanneem wel begrijpen dat als ze in de binnenstad gaan wonen, dat enige overlast toch onvermijdelijk zal zijn af en toe, maar in ieder geval om dat door middel van een pilot, en die goed begeleid wordt, uit te gaan zoeken. Dus wat dat betreft kunnen wij het voorstel zoals het er eigenlijk nu ligt, ondersteunen, waarbij we alleen niet akkoord gaan met het idee van de venstertijden. Wij vinden dat toch weer een soort, ja, betutteling die daar dan nog weer een keer achteraan komt. Ik bedoel, als je dan ondernemers vrij wil laten, laat ze dan ook echt vrij en ga er dan niet nog weer allerlei regeltjes aan vast zitten breien. Maar hè, ga wel goed kijken wat er gebeurt en of de beloftes die de nachtmensen, de nachtvlinders doen, of dat inderdaad uit gaat komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJbrandy. Mevrouw Otten. Mevrouw Otten, u mag wat zeggen.

Mevrouw Otten: Dat verstond ik eventjes niet. Nou, het mag duidelijk zijn dat Liberaal Haarlem voor dit plan is. Een ondernemer moet zelf bepalen wanneer hij zijn geld kan verdienen. En natuurlijk, er zijn verschillende belanghebbenden. Maar belanghebbenden zijn voor Liberaal Haarlem de bewoners, de ondernemers, maar ook de mensen die het leuk vinden om 's nachts uit te gaan. En wij zijn hier niet om die mensen te betuttelen, of te vertellen of ze wel of niet mogen roken op straat, of dergelijke dingen. Dus Liberaal Haarlem vindt het plan goed. We denken dat het een bijdrage gaat leveren aan de cultuur van Haarlem en zeker ook weer aan de levendigheid van Haarlem, want die kan wel wat gebruiken. Tijden veranderen. Een goed argument is dat omliggende, of meerdere steden in Haarlem al werken met dit plan en dat het daar niet heeft geleid tot meer overlast. Dat vind ik absoluut een goed argument om hier in Haarlem ermee te gaan starten. En ik heb voldoende vertrouwen in horecaondernemers dat ze verantwoordelijkheid nemen, ook voor de deur, want dat gebeurt nu namelijk ook al, maar een horecaondernemer kan natuurlijk niet de hele straat beheersen, dus dat vind ik een oneigenlijke opdracht. Ik hoop dat het plan doorgaat en ik wens alle ondernemers heel veel succes ermee. En ik ga er zeker gebruik van maken.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. '...' diverse onderzoeken en een nota van het CCV. Daar zijn we zeer tevreden mee, omdat het ook een hoop informatie gaf die wij graag wilden hebben. Maar niettemin hadden wij enige moeite om onze mening te vormen als fractie. En dus zijn wij jongstleden donderdag eens een rondje gaan maken langs de horeca. We hadden namelijk kunnen volstaan met de vraag aan de Koninklijke Horeca Nederland: wat vinden jullie van het antwoord van de burgemeester, dat inmiddels was binnen gekomen. Maar dan krijg je een helicopterview antwoord. Dus wij dachten: '...' individueel vragen. Ik ben langs 29 kroegen gegaan op donderdag, afgelopen. Ik heb bijna, nee, ja, dat ... Ik heb '...' hebben, op kosten, omdat ze die moeten gaan aanschaffen, dat kost 37 euro per uur, inclusief heffingen. En dat betekent voor sommige ondernemers dat ze gewoon niet meer open gaan na twee uur. Dat betekent derving van inkomsten, en dat betekent zeer waarschijnlijk in sommige gevallen sluiting van de horeca. Dan het personeel '...' kan na afloop van hun werk nergens meer terecht om nog even gezellig na te drinken. Vond ik een argument waar ik echt nooit op gekomen was. Dan het argument dat jongeren '...' indrinken, dat is één van de twee argumenten waarmee de burgemeester zijn venstertijd onderbouwt. Hij zegt aan de ene kant: ik hoop dat er minder rokers op straat komen, of verwacht dat er minder rokers op straat komen, want als ze er eenmaal uit zijn, mogen ze er niet meer in, dus gaan ze dan minder roken. En hij zegt aan de andere kant: de jongeren zullen eerder naar de kroeg gaan en daardoor minder lang indrinken, waardoor zij minder dronken in de kroeg komen, en wij dus minder overlast van ze hebben. Met '...' en in de supermarkt goedkoop. Dus die '...' een venstertijd later in de kroeg komen, zullen ze of eerder gaan indrinken, dan zijn ze een probleem voor de ouders, of ze gaan sneller indrinken en dan komen ze nog kachellammer in die kroeg. Oké. Dan wat '...' net tijd dat ze dan zo lam zijn dat het probleem begint te ontstaan. Dan krijg je '...' ondernemers die ik sprak, die zeiden: o, na twee uur mag dus ook de controleur er niet meer in? Mooi. Zet ik de asbakken weer op tafel. '...' Dat is wat Jouw Haarlem betreft niet een heel goed plan overigens. Dan, er zijn '...'. En tot slot sprak ik twee ondernemers die ervaring hadden uit Enkhuizen en Hoorn, waar de venstertijd gold, dan wel geldt, en die '...' omdat hun klanten niet meer om negen uur binnenkomen en om twee tot vier uur weggaan, maar om half één binnenkomen en tot zeven uur blijven zitten. Had ik zelf ook niet zo aan gedacht, op zich. Dat dus in overweging nemende, en ook in overweging nemende wat wij vandaag hoorden van de sprekers, vindt Jouw Haarlem eigenlijk dat die vrije openingstijden een prima idee zou zijn, maar die venstertijd dus zeer beslist niet. En dan nog een ander ding, de aansluittijden van de droge horeca. In de CCV-nota staat inderdaad dat dat in Amsterdam problemen opleverde. Wij poneren als Jouw Haarlem dat dat een afwijkende situatie is daar, vanwege het enorme aantal buitenlandse toeristen, dat dat dus niet vergelijkbaar is met Haarlem. Wat wij ons afvroegen, is: hoe is dat eigenlijk afgelopen in Amsterdam? Want in dat document staat namelijk dat het bij een pilot zo leek te zijn dat het meer agressie veroorzaakte. Ik heb die vraag als technische vraag dus gesteld aan de ambtenaren. Overigens, de behandelend ambtenaar heeft mijn vragen, die ik veel te laat stelde, op zeer korte termijn keurig beantwoord, waarvoor zeer hartelijk dank. Maar die wist dat niet, basically. En ik heb vervolgens geprobeerd dat te achterhalen, door een beetje te googelen en zo en ik ben daar gewoon ook niet achter gekomen. Dus er is geen feitelijke vaststelling dat daardoor de agressie toeneemt. Ik denk zelf, maar goed, dat is inschatting, dat die afneemt, omdat die mensen namelijk naar binnen kunnen, hetgeen mijnheer Brands al zei. Dus daar ben ik het van harte mee eens. En dan tot slot, in Amsterdam bestaat een klankbordgroep van het college van burgemeester en wethouders, bewoners en de horeca. Ik heb de ambtenaar de technische vraag gesteld of zo'n klankbordgroep in Haarlem bestaat en het antwoord is duidelijk nee. Ik ben daarom heel blij met wat mijnheer Brands aangeeft, dat hij in feite zo'n ding wel aan zijn kant heeft. Jouw Haarlem verzoekt daarom het college om over te gaan tot vrije openingstijden, de venstertijden overboord te gooien en een klankbordgroep te beginnen door zich bij die groep van mijnheer Brands te voegen. Hartelijk dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Goed, ja, laat ik beginnen met iedereen te bedanken voor het inspreken, zowel de horeca als de bewoners. En ik denk dat dat ook meteen een beetje samenvat, de rol die wij hebben als raadslid. Je hoort voors en je hoort tegens en uiteindelijk aan ons de, nou ja, de schone taak om daar een klap op te geven of een beslissing in te nemen. Dat hoeft overigens nog niet nu, maar ik kan me zo voorstellen dat er wel een tribune vol zit met die daar op zitten te wachten, in ieder geval een aantal uitspraken. Laat ik in ieder geval starten ook met dat ik ... ik draag de horeca een warm hart toe. Ik heb er zelf elf jaar in gewerkt, dus ik zou eigenlijk niet anders kunnen dan dat onderkennen. Maar wat ik ook onderken, en wat mijn partij ook onderkent, is de overlast die bewoners hebben, die bewoners kunnen hebben van de horeca. Ik had zelf regelmatig een boze buurman aan de telefoon, dus dat is gewoon een feit. Maar ik onderken ook, het CDA onderkent ook de overlast die voortkomt uit het gelijktijdig sluiten van de horeca. Zelf werkte ik altijd in een kroeg, die ging om twee uur dicht. Na schoonmaken en nazit, et cetera, was het altijd exact vier uur. Nee, rustig aan, doordeweeks rustig aan en dan was het exact ... nee, dat was exact vier uur en dan reed ik door de Kleine Houtstraat naar huis en dat was gewoon niet altijd een feest, dat kan ik je wel zeggen. En het was druk, heel erg druk. En ik stap inmiddels ietsje minder, maar ik kan me voorstellen dat dat niets veranderd is. Dus die overlast die voortkomt uit gelijktijdige sluiting, die erkennen wij. En in die zin vind ik het tegenvoorstel, want zo lees ik dat, tegenvoorstel van de burgemeester, van het college, vind ik dan ook eigenlijk best wel charmant. Hè, de horeca mag langer openblijven, mits iedereen voor een bepaalde tijd binnen is. En ja, of dit nou per se twee uur moet zijn, dat weet ik niet. Ik kan me ook wel weer voorstellen dat daar ook wel weer nadelen aan zitten, maar ik ben wel erg benieuwd naar de discussie die ongetwijfeld verder daarover gevoerd gaat worden. En die discussie mag wat mij betreft, of die zou wat mij betreft gevoerd moeten worden natuurlijk met de burgemeester, met Horeca Haarlem, met de wijkraden en de bewoners. En misschien is het in dezen dan wel goed dat de nieuwe organisatie, de Nachtwacht van mevrouw Bindels, daar ook aan meedoet, of dit misschien zelfs wel organiseert hè, misschien is dat wel een ... Ja, of daar ook direct geld naar die organisatie toe moet, of er direct ook een ruimte naar toe moet, dat weet ik niet, maar het is wel, dit zou dan bijvoorbeeld een mooie kans zijn voor deze nieuwe organisatie om zich te bewijzen, tenminste, dat lijkt mij zo. Ja, en dan als laatste opmerking, maar dat is ook dan een vraag aan de burgemeester, van denk ik dat het hè, want ik heb begrepen dat Horeca Haarlem heeft lange tijd meebetaald aan de susteams. Op een gegeven moment zijn jullie daarmee gestopt. Daar waren ongetwijfeld redenen voor, maar ik kan me voorstellen dat er ook redenen zijn om die susteams weer op te pakken en ik denk dat het opnieuw bijdragen daarvan ook een goed idee is om dat dan te bespreken tijdens die gesprekken. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Garretsen, u heeft een interruptie op mevrouw De Raadt?

De heer Garretsen: Ja, ik heb begrepen dat die susteams zijn opgehouden te bestaan vanwege wat ze noemen de free-riders, dus mensen die niet die vijfhonderd euro per jaar wilden betalen. Ziet u misschien daar mogelijkheden om dat probleem op te lossen? Dat je bijvoorbeeld met de Smedestraat zegt: ja, sorry, maar jullie moeten allemaal meebetalen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik denk dat dat een goed ... Ja, kijk, het probleem van de free-riders, dat heeft volgens mij de horeca wel meer hè. Ik hoorde mijn vroegere baas ook constant over klagen met Haarlem Jazz, dan

waren het altijd dezelfde die meebetaalden en een aantal die wilden dat niet. Dat zal bij die susteams niet anders zijn geweest, maar ik denk dat het goed is hè, helemaal nu, dat je nieuwe afspraken gaat maken en ook de horeca wil wat, de bewoners willen wat, et cetera, en dan kom je misschien wel gewoon tot een afspraak dat het gewoon een verplichte bijdrage wordt. En als de Horeca Haarlem daar zijn handtekening onder zet, dan neem ik aan dat dat voldoende is.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Dank u wel. Nou, als eerste dank aan de burgemeester voor de reactie op die brief. Het was wel duidelijk, we hebben er heel veel nieuwe informatie opgenomen en ik sluit me daarin dus ook aan bij GroenLinks, ook wij moeten dat in onze fractie laten bezinken en kijken van wat we met deze informatie doen, want het is een te belangrijk onderwerp om daar even gauw wat te roepen. Want het is een afweging tussen inderdaad de bewoners die daar gewoon een, ja, een rustig leven willen hebben, maar ook gewoon een mooie stad Haarlem, die we ook bruisend willen hebben, die ook best als cultuurstad mag bekend staan, dat er niet alleen maar de cultuur, nou, waar je hoge entreetickets betaalt, maar waar je gewoon ook, ja, de bottom-up cultuur mag bruisen. Ik vind bijvoorbeeld interessant wat de SP zegt met dat horecaondernemers ook een stuk verantwoordelijkheid hebben over hun stoep, bij wijze van spreken, van het is niet: het is mijn deur uit, dus bij dezen niet meer mijn probleem. Ik ben daar op zich wel benieuwd naar hoe dat in Amsterdam werkt, hoe dat daar gedaan wordt. Ik weet niet of de burgemeester daar eventueel wat informatie kan over verschaffen. Ook met die susteams, maar goed, daar zouden we kijken wat daar mogelijk is. Maar in ieder geval wel blij ook met horeca die aangeeft van daar eventueel ook een deel een rol in willen spelen. Dus al met al denk ik dat we aan iets moois kunnen werken en ja, waar we kunnen kijken van dat het inderdaad een win-winsituatie wordt. En daarom vind ik ook belangrijk dat een goede dialoog op gang komt tussen bewoners en de horeca, maar ook de Nachtwacht en dat daar, ja, misschien met elkaar samen, met de gemeente, ook wel goede, ja, goede dingen uitkomen waar uiteindelijk iedereen inderdaad wel blij van wordt. Tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie van de heer Drost.

De heer Drost: Ja, ter aanvulling. Laat duidelijk zijn: GroenLinks is voor verruiming van die horecaopeningstijden. Het enige wat ik heb gezegd, is dat we het verstandig vinden om het gesprek aan te gaan met alle belanghebbenden en dat we niet hier vanavond zomaar zeggen van nou, dit wordt het en klaar.

De voorzitter: Waarvan akte. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, u weet het natuurlijk al: Trots is natuurlijk voor een vrije openingstijden. Ondernemers moet je in Haarlem meer steunen. We zien het in de binnenstad al. Het is natuurlijk de ene sluit na de andere, eetgelegenheden, alles moet gesteund worden. En het is natuurlijk ook zo vandaag de dag: werkgelegenheid gaat ook voor, is ook belangrijk. De gemeente kan enkel dan nog de vergunningen veranderen en dat zou natuurlijk voor de burgemeester ook eens, door eens even door de stoffige boel heen te gaan, dat je aanpast wat wel en niet mag, maar wel in overleg met de ondernemers. Want dat missen we wel een beetje vandaag aan de dag. Het is sluiten of het is niet sluiten. Laat nou de ondernemers meedenken, die zorgen voor werkgelegenheid. Enkel, daar komen we weer op terug, vindt Trots Haarlem ook: je moet wel zorgen dat je het schoonhoudt. En rookvrij, nou ja, dat is de rook... de ondernemers zijn al jaren eigenlijk gepest door die rookmaffia, zoals wij dat noemen, en nu is dat een beetje over en dan moeten de ondernemers weer hier aan doen en ze moeten daar aan doen en ze moeten overal weer een mouwtje aan passen, je moet weer het rokershok weghalen. Dus we moeten ook eens een beetje

toeschietelijk wezen, ook naar de ondernemers toe. En het lijkt Trots Haarlem toch weleens verstandig dat we met zijn allen eens op een rijtje gaan zetten, ook met de ondernemers ...

De voorzitter: Mijnheer Amand, u heeft een interruptie van de heer Drost. Gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, nee, dank, dan ga ik ook gewoon wat zeggen. Het enige wat ik u hier altijd hoor zeggen is hè, u moet naar de bewoners luisteren, u moet naar de wijkraad luisteren. Dat is altijd het enige wat u altijd zegt, en waarom opeens die 180 graden draai op dit moment?

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Ik draai niet, u draait altijd. Ik was nog niet klaar met mijn inspraak. Kijk, de bewoners idem dito. We hebben de wijkraden, die kunnen allemaal met hun klachten komen, daar moet je gewoon voor open staan. Natuurlijk, dat moet ook. Daarom zeg ik ook: je moet in overleg treden met zijn allen. Maar niet zeggen: dat mag je niet, dat mag ... Doe een pilot en geef iedereen een kans om zijn zegje te doen. Dan heb je een jaar de tijd ook in overleg te gaan met de bewoners en dat is misschien toch wel een mooi ding voor de burgemeester, dat die toch nu een taak minder krijgt, zo meteen, dat die daar toch eens even goed over gaat nadenken hoe hij dat gaat oplossen. Want wij willen natuurlijk wel dat die Haarlemse jongelui in Haarlem blijven en niet allemaal naar Amsterdam gaan.

De voorzitter: Mijnheer Amand, u heeft nog een interruptie van de heer Van Reenen. Een vraagje ook aan de heer Van Reenen: zou u volgende keer wat dichterbij kunnen komen zitten? Want ik ben de laatste die ziet dat u uw hand heeft opgestoken. Als u niet wil, hoeft het niet, maar het zou fijn zijn.

De heer Van Reenen: Voorzitter, ik ben graag dicht in uw gloedvolle aanwezigheid, dus dat zal ik een volgende keer doen, zeker. ... dat argument, dat dus er minder rokers buiten op straat komen te staan als je die venstertijd invoert, een stukje misplaatste effectcontrole naar de '...'. Wat vindt '...'

De heer Amand: Nou, mijnheer Jouw, zal ik maar vertellen. Kijk het is natuurlijk zo, als je dan buiten staat, dan kom je er niet meer in na twee uur, dus dat gaan we niet meer doen. Dus we moeten gewoon met zijn allen praten voor een goede oplossing. Kijk, de mensen hier hadden ook een rookruimte, maar dat is denk ik voor uw tijd geweest, dat je toch moest zorgen dat je alle Haarlemmers ook eerbiedigt wat ze willen. En niet dat wij gaan zeggen, wij, ik, burgemeester, dat doen we met zijn allen, en niet dat één bewoner zegt: dat willen we niet. Je moet in gesprek gaan met die bewoners, ook met wijkraden, gaan we met mijnheer Drost praten, dat wil hij graag, want hij wil toenadering. Dus onze eigen burgemeester is er niet, dat is mijnheer Van den Raadt, dat is de nachtburgemeester, en daar gaan we eens mee praten hoe het echt zit. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Volgens mij hebben we iedereen gehad. Dan geef ik nu graag het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Het blijkt dat dit onderwerp enorm leeft en ik kan me dat ook goed voorstellen. Ik denk dat, het is al door een aantal mensen benadrukt, maar dat is zeker ook de opvatting van het college, dat het hoort bij een stad met de uitstraling van Haarlem dat daar ook voldoende uitgaansmogelijkheden zijn, een bruisend cultureel leven, inclusief de horeca. En dat is een belangrijk uitgangspunt. En ideeën die er zijn om daar extra bijdrage aan te leveren, daar zijn wij in ieder geval zeker in geïnteresseerd. Het tweede punt is dat wij ons ook realiseren en dat, als we ons dat al niet zouden realiseren, dan wordt dat door bewoners wel heel nadrukkelijk ook bij ons aan de orde gesteld, dat is dat er ook in het

centrum mensen wonen en die zeggen van wij hebben ook recht op ... we snappen dat we in het centrum wonen, dus het is hier niet rustig zoals in een woonwijk, maar er zijn toch ook bepaalde grenzen en wij willen dat die worden gehandhaafd en dat wij ook een bepaalde rust mogen hebben in de nacht. Nou ja, dat levert spanning op. Ik denk dat om te beginnen het idee dat als je de horeca langer open laat zijn, dat je dan in principe zou kunnen bereiken dat je minder geconcentreerd mensen op straat krijgt, en dat zou kunnen bijdragen aan meer plezier in het uitgaan en minder overlast. Maar dat is dan wel afhankelijk van de vraag of het op straat inderdaad rustiger wordt. En ik denk dat daar, ja, de interessante uitdaging ligt. Vandaar dat wij in onze reactie hebben aangegeven: wij zouden het de moeite waard vinden om samen met alle betrokken partijen nadrukkelijk ook de mogelijkheden te bezien die de horeca zelf overigens in haar brief heeft benoemd, namelijk dat je ook een moment hebt waar je binnen moet zijn, die venstertijden. Maar dat heeft alleen zin als het dan betekent dat het dan op straat inderdaad rustig wordt. Er waren vragen van is het dan mogelijk dat je daar bijvoorbeeld een rookverbod zou instellen? Is het dan mogelijk dat je daar een drinkverbod zou instellen? Dat kan, maar ik denk dat je misschien nog wel een stap verder zou moeten gaan en zeggen van als het dan inderdaad na een tijdstip niet meer mogelijk is om naar binnen te gaan, dan zou je kunnen kijken of er geen maatregel genomen kan worden waardoor je ook niet gewoon op straat blijft hangen in een bepaald gebied. Dat kan. Er zijn gemeenten waar dat gebeurt, en daar zijn echt verbluffende resultaten als het gaat om vermindering van de overlast. Dus dan heb je wel de uitgaanstijd, maar je hebt gewoon niet meer het verblijf van groepen op straat en de overlast die daarmee gepaard gaat.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: In dit verband, wat vindt u van de Amsterdamse APV, dat horecaondernemers zelf ook een zekere verantwoordelijkheid dragen voor hun directe omgeving? De ChristenUnie heeft gesproken van hun stoep. Graag een reactie ook daarop.

Burgemeester Wienen: Ja, dat vind ik sowieso een goed uitgangspunt. Ik zou dat ook graag meenemen in de besprekingen die we voeren. Dat is zeker niet uniek Amsterdams, er zijn meer gemeenten die dat hebben. Ik weet dat er gemeenten zijn waar dat uitstekend functioneert. Nou moet ik zeggen dat ik uitgerekend in Amsterdam enige twijfel heb over of het daar goed functioneert. Want ik weet niet of u weleens in het uitgaansgebied van Amsterdam 's nachts bent, maar nou, ik kan u verzekeren dat als het gaat om overlast en gigantische drukte, daar merk je heel weinig van verantwoordelijkheid van ondernemers voor hun omgeving. Misschien wel in bepaalde andere gebieden, dat zou best kunnen, maar in dat gebied merk je daar heel weinig van. Ik denk ...

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Burgemeester, ik wil u nog even meegeven dat wat de horecaondernemers tijdens mijn rondje langs hun ook nog aan mij meegaven, is dat hoewel 98 procent van hun die ik dus sprak, tegen die venstertijd is en de twee procent die overigens mogelijk wat inziet, is uitsluitend horeca die om twee uur al dicht is en er dus helemaal niets mee te maken heeft eigenlijk, maar die 98 procent zei voor een deel: we zouden het nog wel een aanvaardbaar idee vinden als het om drie of vier uur 's nachts was. Er was ook nog een deel dat zei: waarom koppelen we diverse tijden niet aan de sluitingstijd? Nou ja, dachten wij, als je ze vrije openingstijden geeft, dan is dat niet meer te handhaven natuurlijk, want dan besluit de ondernemer morgen om acht uur dicht te gaan ineens.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, uw vraag?

De heer Van Reenen: En dan verandert dat. Mijn vraag is: '...' meegenomen in zijn afweging?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, in de eerste plaats, dit is wat ons betreft ook echt een stuk om met u, maar vervolgens ook met de betrokkenen over door te spreken. Dus het is zeker niet zo dat wij zeggen van nou, wat ons betreft moet het meteen zo. Wij denken dat het heel erg goed is om de verschillende kanten goed door te praten en dan met elkaar te komen tot een goede en gedragen pilot. Overigens, ik heb heel goed naar u geluisterd. Ik moet eerlijk zeggen: u hebt niet al teveel gedronken, maar sommige van uw gesprekspartners hebben wel argumenten genoemd waarvan ik denk van nou, ik ben daar niet helemaal zeker van of dat nou even doordacht was in ieder geval, maar ik constateer dat u, als u zegt dat u twee procent hebt gevonden van 29 kroegen die het eens zijn met die venstertijden, dat vind ik echt verbluffend. Dat moet dan een halve spreker geweest zijn, die zei van nou ja, voor de ene helft ben ik het met u eens, voor de andere helft ben ik het ... Ja, of een dubbele tong, ja, dat kan ook nog. Maar 29 kroegen, als u er eentje hebt gevonden die er wat in zag, dan zit u al meteen op drieënhalf procent. Dan rond ik het af.

De heer Van Reenen: Mag ik daar even '...'

Burgemeester Wienen: '...' goed met elkaar naar kijken, maar om even één te noemen, waarvan ik dacht van nou, dat lijkt me toch een uiterst merkwaardig idee, dat je door venstertijden het gezinsleven naar de knoppen helpt. Ik constateer dat dat in ieder geval een manier is om te zorgen dat je na een bepaald tijdstip niet meer naar binnen kunt, dus dat haalt een heel klein beetje mensen vroeger naar binnen. En ze kunnen even lang blijven, of je nou venstertijden hebt of niet, dus ik snap op geen enkele manier wat dat voor invloed zou hebben op het gezinsleven. Ik kan het gewoon niet voorstellen.

De heer Van Reenen: Dat kan ik u nog wel een beetje uitleggen, tenminste, als ik de redenering ...

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, ik ga nog een klein dingetje uitleggen. Spreken dat mag pas als ik het zeg, want u spreekt via de voorzitter, dus ik geef u het woord. En ik geef u nu nog een kans om even wat te zeggen, maar hou het heel kort.

De heer Van Reenen: Ja, '...' zeven uur, omdat zijn klanten wilden blijven, en omdat ze om half één pas binnen kwamen. Hij had zijn zaak niet kunnen blijven runnen als hij het niet zo gedaan had, gezien de vrijheid van openingstijden. Dat was zijn argument.

Burgemeester Wienen: Ja, maar dat heeft met de venstertijden dus helemaal niks te maken. Maar goed, dat gaat gewoon over dat je langer open kunt zijn en dan ga je dus later naar huis. Ja, dat begrijp ik, dat is zo. Maar dat is het voorstel van de horeca, en daar zijn ze honderd procent voor, heb ik begrepen, dus dat gezinsleven, daar moeten ze zelf een oplossing voor zoeken. Maar de vraag van de SP: ja, verantwoordelijkheid voor de omgeving, ik denk dat dat heel goed kan, met name zaken waar er sprake is van portiers en in een nauwe samenwerking met de politie en toezicht kun je samen, door goede communicatie, kun je elkaar helpen om ervoor te zorgen dat het en binnen en buiten bij de horeca rustig is. En het heeft wat mij betreft ook gevolgen voor het schoonhouden van de straat. Want verantwoordelijkheid betekent ook dat je zegt van jongens, in een bepaalde omgeving van mijn ingang zorg ik dat het gewoon netjes is en dat het wordt opgeruimd. Dus wat mij betreft lijkt het me zeker goed dat we daar iets mee doen.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer Amand.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Trots hoort nou extra politie, ik denk nou, daar gaat hem komen, voor die horeca. Gaat u dat nu echt toezeggen aan de mensen, dat er extra politie komt? Hoor ik dat nou heel goed?

Burgemeester Wienen: Ik sta ervan te kijken, ik heb het daar totaal niet over gehad. Ik heb gezegd: samenwerking, meer samenwerking met de politie. Dus als u het woord samenwerking schrap, dan staat er meer politie, maar dat is toch wel iets anders, ja. Dan, ik denk, eigenlijk de essentie van de zaak is: als wij komen tot verruiming, dan moeten we dat doen op een manier die tegelijkertijd niet zorgt voor extra overlast. En waarom zou er extra overlast kunnen zijn? Omdat je de periode waarbinnen het uitgaansleven zich afspeelt verruimt. En als een deel daarvan zich op straat afspeelt, heb je dus ook in die uren meer overlast. Nou, de inzet is om te proberen met elkaar om daar echt wat aan te doen. Want ik vind ook de klachten die bewoners hebben, heel reëel. En ik vind dat je daar met elkaar echt moet kijken van wat zijn dan de mogelijkheden om daar wat aan te doen. En er is nog meer reden om dat te doen, dat is die rookmaatregel. Overigens niet een besluit van de regering, want de regering die wilde dat juist niet, maar de rechter heeft zich daarover uitgesproken en de rechter heeft gezegd dat rookruimtes niet acceptabel zijn. Nou, aangezien we in Nederland nou één keer hebben afgesproken dat de rechter het laatste woord heeft, moeten we ons daar aan houden. En dat betekent dat er een nieuw probleem ontstaat, namelijk dat mensen die willen uitgaan en roken, die moeten naar buiten toe om te kunnen roken. En ik vrees dat dat het effect heeft dat er meer overlast op straat komt, want als je naar buiten gaat en je neemt misschien wel wat mee, misschien niet, misschien heb je ook nog wat anders bij je, maar in ieder geval sta je daar te roken. Meestal doe je dat samen. De meeste rokers die ik ken, die spreken af dat ze dan samen even naar buiten gaan. Het leidt ertoe dat gesprekken buiten doorgaan en dat mensen in de omgeving daar last van hebben. Wat het college betreft, en ik proef daarvoor in ieder geval heel brede steun, zou ik het volgende willen doen. Wij komen sowieso met een aantal maatregelen die wij willen proberen te nemen in de gebieden waar echt forse overlast is, om die overlast terug te dringen op andere manieren, door bijvoorbeeld bepaalde stegen 's nachts af te sluiten. Dat kan een bijdrage leveren. Er is suggesties gedaan over verlichtingsniveau en dergelijke, maar goed, daar kijken wij naar. Maar ik zou dat graag combineren met een experiment rond die sluitingstijden waarbij we gewoon de verschillende mogelijkheden ook goed nog eens nagaan, met de horeca samen gaan kijken. Ik vind het heel positief wat ik gehoord heb over het gevoel van verantwoordelijkheid wat men ook heeft. Dat is mij ook gebleken in de gesprekken die er waren. Er is ook gesprek geweest met de horeca, diverse keren, maar zeker de laatste keer, toen het ging over de problematiek in de Smedestraat viel mij op dat de ondernemers daar ook echt aangeven: wij willen ook echt ons best doen om het voor de omwonenden zo te maken dat ze zo min mogelijk last hebben van het uitgaan. Wij willen dat het gezellig is, wij willen dat mensen graag uitgaan, we hebben de mensen ook het liefste binnen en ja, wij willen graag meedenken. Nou, het lijkt mij een uitdaging om met elkaar te gaan zoeken naar een goede oplossing. Nog een enkel punt, even kijken. Sommige vragen die gesteld zijn, daar moet ik nog wel even op reageren, denk ik.

De voorzitter: Moet er nog gereageerd worden op vragen die uitstaan? Of zijn alle vragen inmiddels beantwoord? Mijnheer Drost.

Burgemeester Wienen: Ah, de susteams, ja, ja, ja, ja. Die vraag die was nog nadrukkelijk gesteld. Ik weet, toen ik hier kwam als burgemeester, één van de eerste ontmoetingen met de horeca ging het over die susteams en toen werd precies wat de heer Garretsen zegt, werd naar voren gebracht van ja, er zijn een aantal ondernemers, die willen dat best doen en er zijn goede ervaringen mee opgedaan, dat heb ik ook teruggehoord van zeg maar de ambtelijke ondersteuning. Maar er zijn een flink aantal horecaondernemers die niet willen meebetalen aan de susteams. Het idee was: de gemeente betaalt een deel, de horeca betaalt een

deel. De horeca die brengt dat samen op, maar omdat er een flink aantal fee-riders zijn die zeggen: nou, wij doen niet mee, zeiden de anderen: ja, dan hebben wij ook geen zin, want waarom zouden wij dan wel meebetalen? Dus toen verviel eigenlijk de bereidheid van de horeca om mee te doen en toen hebben we geconstateerd van nou ja, het is de vraag of je dan door moet gaan. We hebben de mogelijkheid om het op bijzondere momenten nog wel te doen, maar het is langzaam maar zeker, is het verdwenen. Ik kan mij voorstellen dat ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Linder. En mag ik u wijzen op uw beperkte tijd die nog over is. Dus het woord geserreerd komt weer boven drijven. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Mijnheer de burgemeester, zou het kunnen zijn dat met die susteams uiteindelijk eventueel ook makkelijker gaat als de horecaondernemers dus ook verantwoordelijk zijn voor het, ook een beetje voor de buitenkant van hun restaurant, of wat het is? Omdat dat dan een mogelijkheid is om dus te handhaven, ook aan de buitenkant, dat eventueel daardoor diegenen die niet willen betalen misschien de mogelijkheid is dat ze wel bereid zijn om te betalen?

Burgemeester Wienen: Ik vind het een sympathieke gedachte, maar ik vrees dat het omgekeerd werkt. Mijn ervaring is dat een ondernemer die aangesproken wordt, dat die bepaalde dingen moet doen die mogelijk ook geld kosten, dat die zal zeggen: ja, en dan ga ik niet ook nog een keer mee betalen aan susteams die overal elders ook kunnen worden ingezet. Ik vind dat ik al genoeg gedaan heb. Ik weet niet of het louter zeggen: ja, maar u hebt ook verantwoordelijkheid voor de omgeving, genoeg is om te laten betalen. Ik denk wel dat het de moeite waard is om met de ondernemers ook hierover te praten, want het is wel één van de instrumenten die je kunt inzetten. Ik zie nadrukkelijk de omwonenden ook als gesprekspartner, want ik denk dat het weinig zin heeft om wel over hun belang te spreken, maar niet met hen te spreken. Dus ik denk dat dat ook echt een goede zaak is om dat te doen. De wijkraden proberen ook die stem uit te drukken. Eigenlijk heb ik hier heel breed gehoord van ga dat gesprek aan. Er is openheid om met een pilot te komen, maar men vraagt wel om evenwicht, men vraagt om het gesprek te voeren en ik zou degenen die zeggen: wij zijn bij voorbaat tegen die venstertijden, willen vragen: zie dat niet in de eerste plaats als betutteling, maar zie dat als een mogelijkheid, waar we dan graag het gesprek over aangaan, maar als een mogelijkheid om het uitgaan meer ruimte te geven en toch te zorgen voor meer rust op straat. En als dat zo zou zijn, dan denk ik dat er uiteindelijk vooral winnaars zijn, hoewel ik me realiseer, en ik heb dat echt vaak gehoord van de horeca, ik hoor het ook van uitgaanders, dat in de cultuur die ontstaan is en waar een aantal sprekers ook aan gerefereerd hebben, dat is dat je inderdaad in zo'n horecanacht, als je uitgaat, dat je verschillende zaken aandoet. En de vraag is eventjes of zich dat verdraagt met een tijdstip waarop je binnen moet zijn en niet meer naar andere zaken kunt. Ik snap dat dat eventueel, want als het al win-win is, is dat in ieder geval een minpunt vanuit het oogpunt van de uitgaander. Maar dat moet je dan afwegen tegen de winst die het oplevert bij omwonenden.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dank, voorzitter. Ja, wat GroenLinks betreft scheren we een beetje langs het punt, ook in de discussie net en in de antwoorden van waar het nou om draait vanavond hè. De verruiming van die openingstijden is natuurlijk allemaal leuk, en is voornamelijk echt een middel om te zorgen dat die horeca weer gaat bruisen en dat dat weer gaat draaien. Dat gezegd hebbende, er is een nieuwe organisatie, heeft hier gesproken, daar heb ik net een vraag over gesteld hè, de Nachtwacht Haarlem. We zijn benieuwd of u daar, een reflectie daarop. Ik heb eigenlijk geen idee of u al contact met ze hebt gehad. Zo niet, nou, zou u dat contact willen opnemen?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Dat heb ik zelf nog niet gehad. Ik heb begrepen van wethouder Meijs dat zij bezig is met zeg maar daar gesprekken over te voeren. Dat vertelde zij ook toen wij deze nota bespraken, dus zij zeiden: dat wordt al opgepakt. Maar ik zeg toe dat ik in ieder geval nog even nader vraag van hoe ver we zijn en dat ik graag ook het gesprek aanga met mensen die namens uitgaanders mee willen denken over een gezellig en een bruisend uitgaansleven in Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog ... Ja, mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, dank u wel. Ik heb nog een vraag voor de burgemeester. Allereerst vind ik het fijn dat de burgemeester duidelijk aangeeft oog te hebben voor de verantwoordelijkheid die ondernemers nemen. Dank u wel daarvoor. Maar hoe ziet de burgemeester het voor zich dat mensen die blijven hangen op straat, hoe gaat u handhaven en bij wie legt u de verantwoordelijkheid neer?

Burgemeester Wienen: Als we dat willen doen, en dat is de meest, wat zal ik zeggen, verzekerde manier om het rustig te hebben op straat, dan zou dat moeten via een publiekrechtelijke regeling. Dat kan. Je kunt een regeling maken dat het een soort ophoudverbod. Dus je kan wel de horeca uit, je kan wel door de straat gaan, maar je kunt er niet blijven hangen. Dat kan. En dat zou dan gehandhaafd worden door de politie en handhaving, ja.

De voorzitter: Vervolg vraag, mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Nou, dat vind ik op zich best een goed idee. Maar hebben we daar capaciteit voor?

De voorzitter: Wat was uw ...

Mevrouw Otten: Ik zei: ik vind het best een goed idee, maar hebben we daar capaciteit voor?

Burgemeester Wienen: Er is op dit moment, is er elke uitgaansnacht zeg maar, is er een team van de politie aanwezig. En als we tot die keus zouden komen, dan betekent het dat dat een deel wordt van hun werk. En nou ja, ik weet in ieder geval dat het heel goed mogelijk is om dat te doen. Het hangt wel, en dat kan ik er direct bij zeggen, het werkt ook alleen maar als dat toezicht er is en als er ook daadwerkelijk bijvoorbeeld boetes worden uitgedeeld als je daar wel blijft hangen en je niet gevolg geeft aan het feit dat de politie zegt: jongens, bewegen. En dat heeft natuurlijk ook altijd een nare kant, want mensen vinden dat niet leuk. Maar het betekent wel dat handhaving in ieder geval, dat is dan absoluut noodzakelijk, want als er geen handhaving is, dan blijft het een dode letter.

De voorzitter: Uw spreektijd is op, burgemeester. Gaan we ons niks van aantrekken, maar ik wil het toch even genoemd hebben. Mijnheer Van Reenen, u had nog een vraag, of een interruptie?

De heer Van Reenen: Ja, mijn vraag was of ik de burgemeester nou goed begrijp. Hij wil nader overleg voeren met betrokkenen, dat is natuurlijk fantastisch. Begrijp ik hem goed dat hij zegt: ik ga nog een keer terugkomen in deze commissie met het uitvloeisel daarvan, voordat ik het besluit neem? Want als dat niet zo is, dan wil ik graag bij dezen een motie vreemd aankondigen tegen de venstertijden, omdat wij daar fel tegen gekant blijven, ondanks het pleidooi van de burgemeester zojuist. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, het is een bespreekpunt hè, dus er wordt nog helemaal niks besloten in de raad. Dus ik ga zo meteen vragen aan de commissie: hoe nu verder? En dan hoop ik daar een antwoord op te krijgen. Mijnheer Trompetter, u had ook nog een opmerking.

De heer Trompetter: Ja, dat is eigenlijk meer een opmerking, die zal ik in een vraag proberen te verpakken. Ik heb ook gevraagd om heldere doelen te formuleren in het toegezegde stuk en deze ook zo SMART mogelijk te maken en ook de verschillende kanten daarvan te belichten. En ik vind het nu, dat punt van venstertijden, de commissie gehoord hebbende, een beetje eenzijdig. Het gaat nu ook erg over handhaving en iets meer nachtcultuur qua beleving zeg maar, in die zin hoop ik op een evenwichtig stuk, wat zowel zeg maar aan de uitgaander, zowel als aan de wijk, zowel als aan hè, aan al die zaken beantwoordt die we vanavond hebben besproken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Volgens mij is alles nu besproken. Het was een bespreekpunt, zoals ik al zei. We hebben het uitgebreid besproken. De volgende stap is inderdaad dat het college een stuk gaat voorbereiden, een stuk gaat opstellen en meeneemt wat er vandaag is gehoord in deze commissie. En natuurlijk staat het dan vervolgens, als iets niet bevalt, staat het u volkomen vrij om alsnog met een motie vreemd te komen. Maar ik denk dat we dit zo kunnen afspreken.

Burgemeester Wienen: Ja, het voorstel was, en ik denk dat eigenlijk de hele bespreking in lijn is daarmee, dat het college na de gesprekken met betrokken partijen voor de zomer een voorstel over horecasluitingstijden aan de commissie Bestuur zal sturen.

De voorzitter: Ja, oké, prima. Dank u wel. Ik stel voor, er staat nu een pauze op de agenda. Hebben we daar echt behoefte aan? Want we hebben eigenlijk al best wel lang pauze gehad tussendoor hè. Maar ik ga wel even de tribune de kans geven om zich te legen. Gaat uw gang. Mensen die willen blijven, dat mag ook hè. Het wordt nog heel gezellig. Bugsy, Bugsy, Bugsy.

14. Vaststellen onderzoeksopdracht betreffende de stichting Haarlem Marketing (JW)

14.1 Motie 24 Onderzoek naar Haarlem Marketing

De voorzitter: Goed, ik ga beginnen. We gaan door met agendapunt 14. Hartelijk welkom terug, mensen thuis ook. Agendapunt 14, Vaststellen onderzoeksopdracht betreffende de stichting Haarlem Marketing. Het college heeft de opdrachtoomschrijving voor een onafhankelijk onderzoek naar Haarlem Marketing opgesteld naar aanleiding van een motie van de raad. In de motie is het college gevraagd om de onderzoeksopzet voor aanbesteding met de commissie te bespreken. Het college biedt daarom deze nota nu ter bespreking aan. Na deze bespreking met de commissie zal de selectie plaatsvinden van het bureau die het onderzoek zal gaan uitvoeren. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank voor de voorgestelde onderzoeksopzet. Ja, wat ons betreft is deze opzet, is niet heel slecht. Hij doet op een aantal punten wat meer dan de motie voorstelt, maar hij doet op een aantal punten ook wat minder, en dan vooral op het gebied van de effectiviteit en de doelmatigheid van Haarlem Marketing, die wordt met deze onderzoeksopzet naar ons inzien onvoldoende onderzocht. En ja, wat dat betreft lijkt het ons ook wel goed om een klein stukje naar het verleden te kijken. En waarom? Nou, ook omdat de gemeente daar zelf van kan leren. Wat hadden we zelf beter kunnen doen? En ik heb een aantal gesprekken gehad, onder andere met oud-werknemers van Haarlem Marketing en uit hun woorden begreep ik ook dat de door gemeente gestelde doelen en prestaties, die waren naar hun woorden

boterzacht. En dit in combinatie met, nou ja, misschien een toenmalige directeur die daar ook niet zo heel veel sturing aan kon geven, ja, kwam het er eigenlijk op neer dat ik denk gewoon een aantal jaren hebben aangerommeld. Ik denk dat we het zo wel kunnen stellen, en ik denk dat dat ook meteen verklaart de vele negatieve reacties van ondernemers die ik heb gehoord. Ja, wat ik zei, ik denk dat het goed is om ook een klein stukje terug te kijken naar het verleden, ook om daar zelf van te leren. En daarom heb ik nog vijf extra vragen opgesteld en ik wil deze commissie, in ieder geval voorstellen aan deze commissie om die toe te voegen. Dat zou dan zijn: welke maatregelen zijn door de stichting genomen om het negatieve eigen vermogen op te lossen? Leiden deze maatregelen tot dalende prestaties? Staan de door Haarlem Marketing geleverde prestaties in verhouding met de hoeveelheid subsidie? Worden de doelen bereikt die zijn gesteld? Welke afrekenbare kpi's, dat is kritische prestatie-indicatoren, heeft de gemeente Haarlem in het verleden gesteld aan Haarlem Marketing? En welke afrekenbare kpi's zou de gemeente nog meer of beter kunnen stellen? Vraag vier: is de gevoerde strategie van Haarlem Marketing efficiënt en effectief? En als laatste: is Haarlem Marketing op dit moment een volwaardig citymarketingbureau? En zo nee, wat zou er dan nog moeten verbeteren? Die laatste vraag verradt ook een klein beetje mijn eigen kijk op de zaak, want alle kaarten op tafel, het ideaalplaatje van het CDA is ook dat Haarlem Marketing zich straks niet meer uitsluitend gaat richten op toeristen, maar een volwaardig citymarketingbureau wordt, iets wat ze op dit moment nog niet zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Even een vraag ter verduidelijking. Wat bedoelt u met afrekenbare kpi's? Meetbare criteria, of wat zit er in het woord afrekenbaar verscholen?

Mevrouw De Raadt: Nou ja, op het moment dat je als gemeente een fikse subsidie geeft, dan is het denk ik goed om daarbij dus kritische prestatie-indicatoren vast te stellen, waarbij je dan ook duidelijk kan zeggen na een jaar van heb je die gehaald, of heb je die niet gehaald? Dus dat bedoel ik met afrekenen. En op het moment dat ze niet zijn gehaald, dat we daar consequenties uit kunnen trekken. En als ze wel zijn gehaald, dat we daar natuurlijk heel blij mee moeten zijn. Wat ik zeg, wat ons betreft is Haarlem Marketing op dit moment bij lange na nog geen volledig citymarketingbureau. En daarom zou ik nog twee extra kleine puntjes willen toevoegen. Bij de benchmark zou ik graag een vergelijking willen zien met Eindhoven. Dat is de enige meervoudige winnaar van de nationale citymarketing prijs. Ik denk, ook na enig onderzoek van mijn kant, dat zij wel een volledig citymarketingbureau zijn. En bij vraag twee zou ik naast de organisatiestructuur ook de governance specifiek van Haarlem Marketing onderzocht zien. De governance, ja. Nou ja, dit is eigenlijk, ja, enerzijds mijn voorstel dan aan de portefeuillehouder, als hij het overneemt is natuurlijk helemaal mooi, maar het is anderzijds ook een voorstel aan de commissie. Ik weet niet zo goed hoe ik dit op dit moment moet insteken. Maar ik denk concluderend, de motie die wij hebben ingediend en het voorstel wat daarop is geschreven, voldoet nog niet helemaal aan de motie. En deze extra vijf vragen zouden daar wel voor zorgen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Nou, de Actiepartij kan zich aansluiten bij de vragen die het CDA gesteld heeft, ook gezien mijn spreektijd. Dank aan het college voor de onderzoeksopdracht. De Actiepartij kan goed leven met de al opgeschreven onderzoeksvragen, het liefst aangevuld met die van het CDA. En we zouden ook nog wat vragen willen toevoegen, in hoeverre Haarlem Marketing voor Haarlem nodig is als blijkt dat ieder jaar het aantal toeristen voor Haarlem groeit. En wat is de meerwaarde dan van Haarlem Marketing in de huidige opzet? En in het verlengde daarvan, is het doel van het college om het aantal toeristen verder te

laten groeien? En wat is de relatie, is die aantoonbaar van Haarlem Marketing met de omzetgroei van Haarlemse ondernemers? Ik denk dat dat ook wel van belang zou moeten zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, twee opmerkingen. De SP is het wederom eens met het CDA. De tweede opmerking is een zure opmerking. De SP heeft de laatste raad een aantal moties ingediend en de reactie daarop van het college en ook van sommige partijen was: ja, er staat niet bij waar het uit moet worden betaald. Dit is een coalitiemotie, staat ook niet bij waar het onderzoek uit moet worden betaald, en daar is geen enkele kritische opmerking over geweest.

De voorzitter: Waarvan akte. Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Wij sluiten ons aan bij het betoog van het CDA en onderstrepen ook de extra vragen die zijn gesteld, dus die zien wij graag opgenomen. Want dat is inderdaad de strekking van een eerdere bespreking geweest, dat we met name ook die punten gaan bekijken. U noemde al Eindhoven, dat heb ik ook opgenomen in mijn eigen stukje. Graag ook benchmarken met Eindhoven. Dus daar sluiten we volledig bij aan. Ik heb wel een extra vraag. Een nieuwe directeur die wil graag snelheid maken, lezen wij in het stuk. Voor de zomer komt er een rapport. Wat gebeurt er tussen nu en de uitkomst van het rapport en de bespreking daarvan in de commissie Bestuur? Vindt er in die tijd geen ... of welke activiteiten vinden in die periode plaats? En zorgen we er dan ook voor, en hoe borgen we dan dat er geen activiteiten worden opgestart die zouden kunnen leiden tot het verbranden van gemeenschapsgeld, namelijk inzetten van nieuwe campagnes waarvan we achteraf tijdens hè, onderzoek gaan constateren dat die niet nodig of overbodig zijn? Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ook D66 vindt dat de onderzoeksvragen die door het college geformuleerd zijn niet de antwoorden gaan geven op de vragen waar om in de motie is gevraagd. Ook wij steunen de vraagstelling van het CDA. En het is ... verder signaleren we ook dat er nu een vraag in staat die het antwoord moet geven op de vraag, de positionering van Haarlem Citymarketing als gevolg van de veranderde vraag. Maar die veranderde is eigenlijk nog geen gegeven, omdat de economische visie en de toeristische koers zijn nog niet vastgesteld. Dus wij stellen eigenlijk voor dat dit onderzoek wordt gedaan, dat ondertussen de economische visie en toeristische koers wordt vastgesteld en dat daarna vervolgens een besluit kan worden genomen over de toekomst van Haarlem Citymarketing. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, Trots Haarlem blijft het nog steeds een treurige zaak vinden. Trots Haarlem vraagt zijn eigen nu ook af: hoe is het met het drijvende schip, welke kant gaat het op? Krijgen we een directeur, hebben we een directeur, heeft die zoveel macht, krijgt hij dat? Hoe staat het personeel die nu daar werkt daar helemaal in? Zijn er al mutaties geweest? Dus dat wil Trots Haarlem ook weten van de burgemeester. En het is natuurlijk zo, we gaan een onderzoek instellen, ja, wat dat gaat kosten en wat voor speciale punten? Ik zou het zelf aangeven op financiën, dat lijkt me de enige zinnige plek, want als ik het goed lees, huur betalen ze binnen het stadhuis niet, dus ik bedoel, wij moeten toch eens een keertje orde op zaken stellen. En als we nu natuurlijk een stelletje mensen hebben die niet goed hun werk doen, dan stel ik toch weer voor dat we teruggaan naar het oude VVV en dat lijkt Trots Haarlem toch nog het beste. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, als je een flutmotie indient, dan heb je het natuurlijk het risico dat er ook een flutonderzoeksvoorstel uitkomt en dat is een beetje hier aan de orde. U geeft zelf ook al aan dat natuurlijk een aantal vragen niet beantwoord worden met het onderzoeksvoorstel zoals het nu voorligt.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Maar noemt u nu een motie die eigenlijk breed gesteund is door deze gemeenteraad, noemt u een flutmotie? Volgens mij hoor ik dat goed. En wat zijn daarbij uw argumenten dat u eigenlijk een meerderheid van deze democratisch gekozen volksvertegenwoordigers wegzet als flutmotiesteuners?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, goed, niet iedere meerderheid garandeert een goed besluit helaas, ook in een democratie is dat niet altijd het geval. Maar waar het eigenlijk om gaat is dat in de motie vooral gerefereerd wordt aan financiering en governance, en daar is eigenlijk het onderzoek ook vooral op gericht hè, ga nou eens kijken hoe dat bij andere gemeentes georganiseerd is. U noemt Eindhoven als een goed voorbeeld. Maar u zegt ook van ja, het is een veel te beperkte opvatting, omdat eigenlijk organisatie en geld is toch iets wat je pas aan het eind van een strategie vaststelt. Je moet eerst weten wat je wil. Waartoe zijn we op aarde? Waarom willen we überhaupt citymarketing bedrijven? Doen we dat om traffic in de stad te genereren, toerisme te trekken, doen we dat om de omzet van onze cultuurinstellingen te vergroten? Doen we dat om de omzet van onze ondernemers te versterken? Doen we dat om Haarlem een interessante stad te maken voor nieuwe werkgevers die zich hier gaan vestigen? Er zijn allerlei strategische doelen die je aan citymarketing kunt ophangen. Marketing moet altijd een hefboomfunctie hebben hè, je doet nooit marketing om de marketing zeg maar, er moet altijd een hoger doel achter zitten, waarbij je hoopt met een relatief kleine inzet van marketing een veel grotere impact op een ander terrein, hè, wat u dan de kpi's noemt, te bereiken. Ik denk dat je dat eerst helder en scherp moet hebben, zoals dat ook hopelijk, althans de toerismevisie kan daar misschien een deel van de oplossing in zijn, maar ik denk ook dat je met onze culturele ondernemers en met onze commerciële ondernemers moet gaan praten van wat die nou feitelijk verwachten van een Haarlem Marketingapparaat. En pas als je dat soort vragen goed kan beantwoorden, dan is de vervolgstap: ja, hoe kan je dit dan het beste organiseren, hoe kan je het dan het beste financieren? Maar dat komt daar pas achteraan, volgens mij. Dus als je die vragen voorop stelt, zonder die andere issues eerst te beantwoorden, kom je volgens mij niet tot een goed resultaat.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, u zei heel veel. Ik heb niet echt redenen gehoord waarom u nou opeens een onderzoek naar Haarlem Marketing, waar toch wel vrij duidelijk was dat daar dingen mis gingen en grote financiële tekorten zijn ontstaan, waarom u dat nou opeens afwijst. Ik bedoel, u kunt wellicht met de uitwerking kanttekeningen bij plaatsen, maar het doen van een onderzoek an sich naar wat is er mis gegaan en wat kan er in de toekomst beter en daarbij betrekken: willen we ook een citymarketingbureau maken van wat nu alleen Haarlem Marketing is? Ik begrijp werkelijk niet hoe u daar op tegen kan zijn.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, maar dan ben ik benieuwd wat u onder citymarketing verstaat hè, het is natuurlijk een mooi containerbegrip, maar dat zul je toch eerst moeten specifiek moeten maken om te zeggen van ja, wat willen we dan precies met citymarketing bereiken, hoe ga je dat vervolgens invullen, hoe ga je het organiseren, hoe ga je het betalen? En alleen maar terugkijken van wat is er fout gegaan, volgens mij hebben we daar niet per se 25.000 euro onderzoek voor nodig hè. Ook de vragen die u net stelde, dat zijn vooral nou, technische vragen die ze volgens mij hier intern ook wel grotendeels kunnen beantwoorden. Dus dat lijkt mij verspilling van gemeenschapsgeld, om daar nu een extern onderzoek aan te gaan wijden.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, uw spreektijd is op. Mevrouw De Raadt u had nog een interruptie op de heer IJsbrandy?

Mevrouw De Raadt: Dan een hele laatste korte opmerking, want citymarketing is zeker weten geen containerbegrip, dus ja, ik denk dat wij elkaar dan echt niet begrijpen in dezen en langs elkaar heen blijven praten. Citymarketing is een hele specifieke vorm van marketing en dat wordt op dit moment niet gedaan in Haarlem en dat is heel erg jammer. En daar bewijzen we onze ondernemers geen dienst mee, daar bewijzen we de bezoekers van Haarlem geen dienst mee, maar vooral Haarlem zelf niet. Dus dat als laatste. En nou ja, ik zou zeggen: google het eens.

De voorzitter: Oké. Is iedereen aan het woord geweest over dit onderwerp die wat wilde zeggen? Dan is het woord aan de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, als ik het goed begrijp, dan wil een deel van de raad antwoord op de vraag wat er mis ging en hoe zijn er grote tekorten ontstaan, als ik het even kort samenvat. Het antwoord hebt u gehad. Ik vind het uitstekend om dat onderzoek daar ook over te laten gaan, maar ja, wat dat meer op kan leveren dan wat u al gehad hebt, dat weet ik niet. Het grote tekort, er was een concrete vraag van mevrouw De Raadt van gaat het lukken om het tekort in te lopen? Ik heb u dat ook eerder verteld, de worsteling van Haarlem Marketing is dat zij nu voor het eerst de gevolgen merkt van de bezuinigingen die er eerder geweest zijn, want die zijn namelijk gedurende een aantal jaren deels gemaskeerd. Dat betekent dat het budget fors lager geworden is en dat is de financiële opgave van Haarlem Marketing en dat is een grote opgave, is ingewikkeld. Maar dat gebeurt, want het moet. En als er gezegd wordt van kijk nou eens even wat er toen is misgegaan, ja, dat is bekend en dat kan je best in het onderzoek opnemen, maar het voegt echt denk ik helemaal niks toe aan de andere vragen die er zijn. Dus als u zegt: wij willen dat het gewoon onderdeel wordt van het onderzoek, dan moeten we dat doen. De andere vraag van mevrouw De Raadt, dat is ook precies de bedoeling. Wat u zegt, dus kijk naar wat is nou een goede vorm van citymarketing, wat zijn de eigentijdse ontwikkelingen en hoe kan je dat het beste organiseren? Dat is precies onze bedoeling. En daarbij willen wij de toerismenota die er komt, nemen we als een soort uitgangspunt. Niet omdat wat ons betreft citymarketing alleen een toerismekwestie is. Het is inderdaad waar dat het juist een eigentijdse ontwikkeling is om breder te kijken, waarbij je wel de discussie moet voeren: wat is de beste plek en de beste manier om bepaalde dingen te doen? In Eindhoven, wat u als voorbeeld noemt, waar het budget overigens enorm veel hoger is dan het budget van Haarlem Marketing. Maar goed, dan krijg je ook wat. Daar hebben ze twee organisaties. Maar het lijkt ons in ieder geval goed om het te doen op een manier die de raad in staat stelt om goed te kijken van oké, wat zijn aspecten die belangrijk zijn bij citymarketing en wat is een manier waarop je dat kunt organiseren en wat is de benchmark van hoe doet men dat elders en wat levert het meeste resultaat op? Ook de governance hoort daar bij, van op welke manier kun je dat het beste inrichten? Dus wat ons betreft richt het onderzoek zich vooral daarop, dat was ook de bedoeling van het voorstel. Misschien dat sommige vragen op dat punt inderdaad nog wat aangescherpt kunnen worden. En als u zegt: ja, maar voor ons hoort daar ook bij, en ik kan

mij voorstellen dat u zegt van wij willen dat nog een keer, laat ook een derde nog maar eens een keer kijken. Die komt bij dezelfde mensen uit die het eerdere antwoord gegeven hebben, want andere mensen zijn er ook niet. Ik bedoel, wie zou het antwoord moeten geven? Dus dan krijgt u dat antwoord ook nog een keer via het bureau.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, volgens mij is het goed om nog even toe te lichten. Want ik heb op zich helemaal niet gevraagd hoor, om te gaan terugkijken naar wat er allemaal is fout gegaan. Wat ik wel belangrijk vind is van hè, de stichting is technisch failliet, er is een groot negatief vermogen op dit moment en dat gaat opgelost worden, dat is ons steeds voorgehouden. Op de vraag: hoe gaat dat opgelost worden kreeg ik terug: dat wordt opgelost in de meerjarenbegroting. Vervolgens vroeg Frans Smit naar de meerjarenbegroting en die is er dan niet. Dus dat is eigenlijk het enige stukje wat ik nog wel even bevestigd wil krijgen van gaat het nou lukken met dat oplossen en heeft dat vervolgens consequenties in de prestaties die Haarlem Marketing daarna nog steeds voor ons moet leveren? Dus dat is eigenlijk het enige. Niet zozeer wat is er nou allemaal mis gegaan, dat er blunders gemaakt zijn met boekhoudige fouten, ja, dat weet ik wel, dus dat hoeven we niet meer te onderzoeken. En dan voor de rest is het inderdaad vooruitkijken, maar dan ook, en daarom, wat betreft die toeristische visie is wel interessant, maar wat ons betreft is dat ook maar een onderdeel van citymarketing. En nogmaals ...

Burgemeester Wienen: Trouwens, echt over eens, dus dat punt dat wordt echt zonder meer opgepakt.

Mevrouw De Raadt: Dan met mijn uitleg erbij van dat die eerste vraag die ik noemde alleen eigenlijk alleen maar gericht is op dat laatste stukje van die meerjarenbegroting en die andere vragen begrijp ik dat u die sowieso wil overnemen.

Burgemeester Wienen: Ja. En als ik dan even nog mijn antwoord afmakend, want eigenlijk kan ik mij voorstellen dat het dan misschien nog het meest zinnige is om rechtstreeks een antwoord te geven op die vraag die u hebt over meerjarenbegroting en hoe gaat dat? Omdat ik het gevoel heb dat we anders een bureau, het mag van mij, ik bedoel, ik vind het geen enkel probleem, maar er is ook over de kosten gepraat, een hele dubbele opdracht geven. Aan de ene kant om echt een wat diepgaander rapport te hebben over hoe moet je citymarketing in deze tijd positioneren en organiseren, hoe doe je dat, wat zijn dan de ... wat is de juiste organisatievorm, wat zijn de beste voorbeelden? Ja, als je daar doorheen zegt van ga nou eens even kijken hoe het met de huidige organisatie van citymarketing precies financieel zit en hoe ze het financiële tekort willen gaan aanpakken, ja, het is echt een ander soort opdracht. Ik vind het best als u zegt: ik wil het gewoon gecombineerd hebben. Maar mijn voorstel zou zijn, als u zegt: die vraag die heb ik wel, want ik maak me daar zorgen over, om dat apart mee te nemen en dan krijgt u dat apart ook aangereikt. En het onderzoek richt zich vooral op die bredere visie op de organisatie. Dat zou mijn voorstel zijn om het zo overzichtelijk mogelijk te houden, zonder iets af te willen doen aan overigens uw vraag, want die begrijp ik.

Mevrouw De Raadt: Dat lijkt me een mooi compromis.

Burgemeester Wienen: En dan misschien nog even, dat is het laatste wat ik aanvullend zou willen zeggen. O, sorry.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel voor de toezegging aan het CDA. Ik neem aan dat u dat met ons allemaal deelt. En waar ik dan nog behoefte aan zou hebben, want dat was de reden dat ik me aansloot bij het CDA, is ook dat we ongetwijfeld leerpunten hebben of zouden moeten hebben en dat we die ook dan aangereikt krijgen, omdat die wellicht breder zijn dan alleen voor dit stukje bij citymarketing, wat weer input kan zijn in, hoe zeg je dat, het lezen van de benchmark die we gaan krijgen, de onderzoeksresultaten, om te kijken of die er dan ook in verwerkt zijn. Want het onderzoek komt niet uit de lucht vallen, er is reden toe en dat begint dan met, nou ja, fouten die zijn gemaakt, laat ik het maar even zo noemen, en leerpunten die we daaruit hebben getrokken om te komen tot verbetering. En dat integraal vergelijk zouden wij graag als GroenLinks willen maken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Goed, dus wij hebben ... Volgens mij hebben wij een toezegging van de burgemeester dat dit onderzoek op deze manier, zoals hij nu is vastgelegd, wordt hij ook uitgevoerd.

Burgemeester Wienen: Met het meenemen van die zeg maar die brede visie op citymarketing.

De voorzitter: Ja, medeneming van die brede visie op citymarketing, maar niet met medeneming van de boekhoudkundige vragen die eronder liggen. Daarover gaat u apart een antwoord geven wat gedeeld gaat worden met deze hele commissie. En dan voor de zomer is dit onderzoek afgerond en worden wij, krijgen wij een terugkoppeling.

Burgemeester Wienen: Ja, dat laatste, dat hoop ik. Ik bedoel, het moet nog uitgezet worden, dus we moeten ook even kijken wat het bureau uiteindelijk aan mogelijkheden heeft. Maar de inzet is om het zo snel mogelijk te doen.

De voorzitter: Het streven is om voor de zomer.

Burgemeester Wienen: En dan kan ik mijn laatste opmerking misschien nog maken. De vraag was van wat gebeurt er dan op dit moment bij citymarketing, hoe loopt het en worden er niet dingen in gang gezet waar we spijt van krijgen, et cetera? Voor de raad van toezicht en voor de directie is dat op het ogenblik natuurlijk de grote uitdaging, van hoe ga je om met de tussentijd? Op het ogenblik is het zorgen dat je zeg maar de financiële middelen zo goed mogelijk gebruikt, maar wel de tering naar de nering zetten, dat is één ding. Er is heel veel werk wat er moet gebeuren voor organisaties, bedrijven in de stad, waar continuïteit in moet zitten, dus dat is gewoon doorgaande lijn. Daar richt op dit moment de aandacht zich vooral op. Vanuit de organisatie wordt er gezegd: ja, maar we moeten echt aan de slag, want we moeten in de toekomst meer doen en dingen anders gaan doen. En ik heb zelf gezegd, zowel als portefeuillehouder, maar ook nu ik die rol nog heb in de raad van toezicht, maar dat wordt door de hele raad van toezicht gedeeld: jongens, we gaan niet nu dingen nieuw hier oppakken, terwijl er nog minstens twee onderzoeken lopen die dermate belangrijk zijn voor de toekomstige taakuitoefening dat we daar niet op vooruit moeten gaan lopen. Dus het is vooral de dingen die we moeten doen en die going concern zijn, plus dat er een aantal hele specifieke opdrachten zijn die Haarlem Marketing krijgt en ook daadwerkelijk uitvoert.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. U heeft nog twee opmerkingen. Mijnheer Amand zit al een tijdje met zijn vinger omhoog. Zegt u het maar.

De heer Amand: Ja, ik had nog een aanvullende vraag aan de burgemeester. Kijk, het is misschien toch zo, en dat heb ik nog niet kunnen lezen, is die top te zwaar en kunt u ons een financieel overzicht geven hoe het er nu bij staat? Dus vanaf het begin van het jaar, of eigenlijk vanaf de zomer. Dat willen wij toch weleens zien per

kwartaal hoe dat nou in elkaar steekt. Want we gaan natuurlijk allerlei onderzoeken doen, allemaal leuk en aardig, maar als dat allemaal een heleboel geld kost, hebben we liever dat we het zelf even gaan bekijken.

De voorzitter: Mijnheer Amand, als ik daar even, om het een beetje kort te houden, antwoord op mag geven, die kennis waar u nu om vraagt, die informatie, die is gewoon al beschikbaar. Er is bekend wat de tekorten zijn. Dat kunt u allemaal teruglezen. En het onderzoek is echt gericht op de toekomst van Haarlem Marketing. Ja, dank u wel. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, laatste vraag, laat dat meteen de tweede termijn zijn. U heeft aangegeven dat u voor de zomer de zwaarte van de top zal gaan verlichten, om het maar even aansluitend te laten zijn. Wordt er al gezocht naar een goede opvolger? Want goede bestuurders zijn schaars. Het verdient de aandacht tijdig te beginnen.

Burgemeester Wienen: Ja, nou ja, ik wil dat best hier zeggen. Wij hebben daar over gesproken en het dilemma waar je een beetje mee zit, dat is van ga je nu, terwijl deze onderzoeken lopen en een aantal belangrijke dingen nog gaan gebeuren, ga je dan toch alvast een nieuwe voorzitter zoeken? Maar wat ga je dan precies aan hem vragen en wat is de boodschap? Dat is lastig, want je weet niet precies hoe het verder gaat lopen. Dus wij zijn aan het kijken, in ieder geval is duidelijk, dat staat als een paal boven water, dat ik in ieder geval voor het zomerreces vertrek. En of er dan al een opvolger is gezocht, c.q. gevonden, of dat er gezegd wordt van wij proberen toch even interim dat in te vullen en zo snel mogelijk, als er duidelijkheid is, iemand te zoeken, daar is nog geen beslissing over genomen. Dat is echt een dilemma.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil het graag afronden. Volgens mij is alles gezegd. De afspraken zijn duidelijk. Dan gaan we door. Het is nu twintig minuten voor elf. Ik wil u er even op wijzen dat boven was ook een commissie, commissie Beheer. Ze liepen twee uur achter en ze zijn al veertig minuten weg. Dus het kan, it can be done. Niet dat ik dingen er door wil jagen, maar ik geef maar even aan dat het allemaal ook sneller kan. Goed, een aantal mensen hebben ook geen spreektijd meer. Dat geldt voor mevrouw De Raadt en het geldt voor mijnheer IJsbrandy.

15. Toezegging en verantwoording vraag PvdA n.a.v. anonimiseren van WOB-verzoek (JW)

De voorzitter: Agendapunt 15, Toezegging en verantwoording vraag van de PvdA naar aanleiding van de anonimisering van het Wob-verzoek. Wie mag ik het woord geven? U heeft het geagendeerd. Dan mag u het woord, mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ah, ik heb nog ruim vier minuten, dat is fijn. Je hebt de Algemene wet bestuursrecht en daar staan regels in over zienswijzen. En in die tijd had je de Wet bescherming persoonsgegevens en het was nooit een probleem om de namen van degenen die zienswijzen indienen, om die openbaar te maken. Daarna heb je de AVG gekregen. En ik heb even de VNG erop nagekeken, en die zegt: wat is het verschil tussen de AVG en de Wet bescherming persoonsgegevens? Dat is maar één punt. Dat is dat organisaties zoals gemeenten verplicht worden om hun organisatie zo in te richten dat de privacyregels structureel worden nageleefd en dat de organisatie dit kan verantwoorden en bewijzen. Dus de AVG brengt eigenlijk weinig nieuws onder de zon. En in de Algemene wet bestuursrecht stond ook nauwelijks een bepaling over de Wet bescherming persoonsgegevens. Toen de AVG kwam, is in juli 2019, dus toen bestond de AVG al, is de Awb veranderd, en er is eigenlijk maar één artikel veranderd, dat ging over het elektronisch berichtenverkeer, omdat dat zorgvuldig moest worden opgeslagen en zorgvuldig moest worden verwerkt. Dus volgens mij is de toestand nog steeds zoals hij was. En ik vind dan ook dat de bepalingen in onze privacyverordening, dat die

juist zijn, namelijk dat, de SP staat erachter, dat de namen worden gepubliceerd van de indieners van de zienswijzen, maar niet hun briefadres en hun mailadres. En nu lees ik het stuk, het memo wat aan de burgemeester is geschreven, en er wordt eigenlijk helemaal niet ingegaan op de Algemene wet bestuursrecht. Er wordt wel een verwijzing gedaan naar jurisprudentie van de Raad van State. En wat er inderdaad veranderd is, dat bij rechterlijke uitspraken, dus bij de openbaarmaking van vonnissen of andere rechterlijke uitspraken, alleen maar de namen van rechtspersonen openbaar zijn en niet van natuurlijke personen. En dat is volgens mij de enige jurisprudentie. Dus ik wou aan de burgemeester verzoeken om dit punt nu niet verder inhoudelijk te behandelen, want dan komen we op een ja/nee-situatie terecht, maar om de organisatie te vragen ook hun memo aan te vullen met de relatie tot de Algemene wet bestuursrecht en het daar dan in de volgende vergadering over te hebben. En dan heeft ook het voordeel dat de voorzitter ook een beetje gerustgesteld is dat we een redelijk korte behandeling hebben.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Van harte met de SP eens.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb met veel belangstelling de notitie gelezen. Heel goed dat er aandacht is voor de gegevensbescherming van burgers die zich met Wob-verzoeken en zienswijzen tot de gemeente of tot de gemeenteraad wenden. Ik steun op zich het voorstel van de heer Garretsen, maar ik zou daar graag nog wat extra informatie bij willen geven. Want naar mijn mening lijkt die notitie de plank wat mis te slaan, omdat de notitie ten onrechte geen onderscheid maakt tussen verzoeken en zienswijzen die aan de rechtspersoon gemeente worden gedaan, verzoeken en zienswijzen die aan het college worden gedaan en verzoeken en zienswijzen die aan de gemeenteraad worden gedaan. En hierdoor lijkt er een situatie te ontstaan waarin de gegevens van mensen die zich tot één van die drie wenden, op één hoop worden gegooid. En dat is niet terecht. Want dat zou er ook toe leiden, en dat deel ik helemaal met de heer Garretsen, dat er een situatie kan ontstaan waarin gegevens van mensen die zich tot ons, de 39 leden van de gemeenteraad wenden, dat die niet bij ons terechtkomen. En dat is helemaal niet de bedoeling. En D66 stelt zich op het standpunt dat wanneer Wob-verzoeken, zienswijzen en andere uitingen van privépersonen mede gericht zijn aan de gemeenteraad, dat die NAW-gegevens in elk geval aan ons bekend moeten worden gemaakt. En dat je dan zegt: nou ja, het moet achter de inlog, want niet heel Haarlem hoeft mee te genieten, daar ben ik op zich best hè, daar heb ik best wel gevoel voor, maar het is onbestaanbaar dat iemand zich wendt tot de gemeenteraad en dat wij niet het volledige stuk kunnen zien. Dat is iets anders als mensen zich wenden tot de rechtspersoon gemeente, of het college. Ja, dan kan ik mij voorstellen dat er een standpunt is dat dat niet per definitie wordt gedeeld met alle leden van de gemeenteraad. Maar dat is weer anders als het verzoek, of de zienswijze, of die uiting, ook onder de aandacht moet worden gebracht van de gemeenteraad. Nou, in dat geval, als u heel netjes bent zou u dan inderdaad terug moeten om aan de indiener te vragen van bent u ermee akkoord dat wij dit stuk achter de inlog delen met de leden van de gemeenteraad, zodat die ook uw gegevens zien? Maar de notitie op zich, het uitgangspunt is mooi dat we hier iets serieus van moeten doen, maar het gooit teveel dingen op één hoop. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Even heel kort, ik heb uitdrukkelijk gevraagd om alleen de zienswijzen te behandelen, want zoals u misschien weet, maar u bent nog niet zolang gemeenteraadslid, hebben mevrouw Van der Smagt en ik een Wob-procedures, twee Wob-procedures tegen de gemeente gewonnen, en daar is het college in beroep

tegen gegaan, dus het ligt nu onder de Raad van State. Vandaar dat ik over de Wob niks wil zeggen, omdat het onder de rechter ligt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dat begrijp ik. Maar goed, het lijkt alsof de notitie die er nu ligt wat breder is, want die hebben het wel ook over Wob-verzoeken, dus vandaar dat ik denk dat het goed is om die notitie echt even te herzien en even een onderscheid te maken tussen deze drie, ja, tussen de drie verschillende organen en rechtspersonen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie op mevrouw Van der Windt? Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat vindt u van de stelling van het college die zegt van ja, Wob-verzoeken die ... het publiceren van een naam heeft geen enkel doel, omdat het antwoord is ongeacht wie het vraagt, is gewoon hetzelfde. Bij zienswijzen kan dat wel hè, kan het van belang zijn of je daadwerkelijk belanghebbende bent of niet, maar bij een Wob-verzoek, ja, eigenlijk, wie het vraagt, is irrelevant. Tenminste, dat is hun stelling en persoonlijk kon ik me daar wel in vinden, maar kunt u uitleggen waarom u dat toch anders ziet?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, ik had u per ongeluk het woord gegeven, maar u heeft geen spreektijd meer. Dus dit was uw vraag en u mag daar antwoord op geven, want u heeft nog wel spreektijd.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel. Hoe het met Wob-verzoeken zit, op zich deel ik uw analyse dat een Wob-verzoek eigenlijk losstaat van de persoon die hem indient en dat de persoon ook helemaal geen belang hoeft te hebben bij zijn Wob-verzoek, dus dat het in zekere zin indifferent is wie erachter zit. Desalniettemin vind ik nog steeds dat als een Wob-verzoek zich echt zou richten tot de gemeenteraad, dat de stukken onder ons liggen, dat het raar zou zijn als wij die naam niet zouden zien. En in alle andere gevallen valt het, ja, dan is het aan het college om dat wel of niet bekend te maken.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, op het gevaar af dat ik het misschien niet helemaal goed begrijp, maar in de notitie staat dat mocht de raad willen weten wie een bepaalde zienswijze heeft ingediend, dan kunnen die NAW-gegevens altijd onder het opleggen van geheimhouding aan de raad verschaft worden. Dat staat al in de notitie, dus dat is volgens mij datgene wat u wil zeker stellen. Is dat zo?

De voorzitter: Dan stel ik voor dat ik het woord ...

Mevrouw Van der Windt: Het punt is, er staat: kunnen ze worden verstrekt, en daar lijkt dan een soort discretionaire bevoegdheid in te zitten van nou ja, we kunnen het doen, we kunnen het niet doen.

Burgemeester Wienen: Nee, als het gevraagd wordt.

De voorzitter: Zijn er verder nog ...

Mevrouw Van der Windt: Sorry, maar er staat volgens mij adviseren een terughoudend gebruik hiervan. En ik vind het dus principieel onjuist als er stukken naar de gemeenteraad gaan, dat wij niet automatisch zien wie zich tot ons richt.

De voorzitter: Volgens mij heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots sluit zichzelf aan bij de heer Garretsen van de SP. Wij vinden dat juist wel correct, dus bij dezen.

De voorzitter: Burgemeester. En geserreerd.

Burgemeester Wienen: Geserreerd hè, ja, nou, ik denk dat het goed is, de heer Garretsen die zegt: kijk nog eens even heel precies naar de Awb, of dat toch niet een nieuw gezichtspunt oplevert. Ik moet eerlijk zeggen dat ik denk van niet. Het valt mij ook op dat u in uw reacties, en overigens is dat bij het college niet anders, vooral reageert van wat u vindt. Wat u vindt hoe het zou moeten zijn. Het college denkt er precies zo over als u. Die vindt ook dat dit allemaal, nou ja, jongens, kom op, wees daar open over. Alleen, u hebt mij gevraagd, althans via wethouder Roduner, van hoe zit dat juridisch? En dan krijg je gewoon het antwoord hoe het juridisch zit en dat is niet het antwoord wat we graag willen horen. En ik wil ... Ja.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: U zegt: dan krijgt u het antwoord hoe het juridisch zit. Dus met andere woorden: dat memo van de ambtenaren is van de eerste tot de laatste letter helemaal juist, dat is de juridische waarheid. Nou, zo simpel ligt het niet. Ik hou een genuanceerd verhaal. Ik zeg: er was vroeger een relatie tussen de Awb en de Wet persoons...

Burgemeester Wienen: Ik begrijp alleen niet ... Ja, ik wil best, u kan natuurlijk ook het hele verhaal afmaken, maar het punt is: ik hoor hier een aantal mensen zeggen dat ze het gevoel hebben, ik heb het gevoel: ik moet die informatie gewoon kunnen hebben. Dat is niet de vraag, van wat vindt u? En de vraag was: hoe zit het juridisch? Daar heeft u een antwoord op gekregen. U zegt van ik stel daar nog een aantal vragen bij, goed, die kunnen we ook nader uitzetten. Ik kan er zelf ook nog wel iets over zeggen, maar misschien is het beter om die discussie nu niet uitvoerig te voeren, dat de volgende keer terug te laten komen. Maar ik hecht er wel aan dat als het gaat om de vraag wat we ervan vinden. Ik vind het, gewoon om maar even heel rechtstreeks te zeggen, en dat is ook hoe we er in het college naar kijken. Het is uiterst merkwaardig dat gegevens die in het gewone verkeer gewisseld worden, dat daar zo ongelofelijk geheimzinnig over gedaan wordt, zelfs over de naam van mensen die bijvoorbeeld een inspraakreactie geven, in een tijd waarin concerns achter elkaar echt onvoorstelbaar veel informatie kunnen krijgen. Ik heb vanavond nog, toen mevrouw De Raadt het over Eindhoven had, dacht ik: ik ga even kijken, want ik ken Eindhoven, maar ik dacht: ik wil even kijken nog hoe het ook weer met dat budget zat. Dan zie ik een verwijzing naar een krantenartikel, ik denk: o, dat wil ik even lezen, want dat geeft precies antwoord op mijn vraag, maar ik kan dat alleen maar lezen als ik toestemming geef dat al mijn internetgegevens voortaan voor reclamedoelinden gebruikt kunnen worden door de eigenaar van die krant. Nou, in die werkelijkheid, waarin de overheid dat gewoon niet aanpakt, zie ik tegelijkertijd dat als het gaat om hoe de overheid ermee om moet gaan, dat daar een soort krampachtigheid in zit, dat is mijn opvatting, mijn woorden, die ik bijna onbegrijpelijk vind. Maar de werkelijkheid is wel dat wij te maken hebben met regelgeving en met rechters die uitspraken doen, met een Raad van State die uitspraken doet, met de toezicht op de persoonsgegevens waar uitspraken uit volgen. En daar zullen wij toch op de een of andere manier mee moeten dealen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, wat de burgemeester zegt, daar zijn we het eigenlijk honderd procent met elkaar eens. Zijn hartenkreet, dat is ook een hartenkreet van de SP. En ik ben ook heel blij dat de burgemeester zegt: ik wil, nou, ik wil voldoen aan het verzoek van de SP om er nog eens naar te kijken, en dan met name de relatie met

de Algemene wet bestuursrecht. Ik heb ook de jurisprudentie gelezen en ik heb er toch wat een andere indruk uit gekregen, dus ik ben heel blij met de toezegging van de burgemeester en ik zou willen voorstellen daar vanavond dan inhoudelijk het niet verder over te hebben. En inderdaad, nou, dat het memo wat wordt aangevuld met hoe de ambtelijke organisatie, de juristen daarvan, die ik natuurlijk respecteer, hoe die de relatie met de Awb zien. En dan zijn we eruit.

Burgemeester Wienen: Ja, met één opmerking overigens, dat het hoger beroep waar u naar verwijst niet gaat over de Wet openbaarheid bestuur.

De heer Garretsen: Nou, hij gaat over de ... naar aanleiding, nou ja, goed, laten we daar niet over in gaan.

Burgemeester Wienen: Nou ja, het is namelijk wel een heel belangrijk punt.

De heer Garretsen: Het was naar aanleiding van verzoeken op grond van de Wob.

Burgemeester Wienen: Ja, maar niet over de publicatie van namen. Maar goed, ik denk dat het goed is om het gewoon eventjes aan te vullen en dan kan het de volgende keer nog een keer langskomen. Maar ik wijs er gewoonweg op, en ik zou vragen: kijk op die manier ook naar die stukken. Hier wordt geprobeerd op een eerlijke, scrupuleuze manier, gewetensvolle manier, te kijken van wat zijn de voorschriften waarmee wij het moeten doen en de jurisprudentie. En ja, daar proberen we zo goed mogelijk mee om te gaan. Het college heeft gezegd: wij vinden eigenlijk dat wij namen wel zouden moeten kunnen publiceren en dat we dat aan mensen laten weten, tenzij ze bezwaar maken. En ook daarvan is de jurisprudentie, zegt eigenlijk, mag u het zo niet doen, er moet een expliciete toestemming zijn om openbaar te maken. Dat is wat anders dan zeggen: als u niks laat horen, gaan we ervan uit dat u geen bezwaar hebt. Nou, het is de werkelijkheid waarmee wij moeten proberen uit te komen.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft nog een interruptie van mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, keer me een beetje, u zegt hè, het gaat niet om het gevoel. En ik moet eerlijk zeggen dat ik denk dat de meeste mensen die mij kennen zeggen dat ik niet een heel gevoelig type ben en dat ik een vrij strakke jurist ben. En mijn bezwaar tegen de notitie die er nu is, is dat het er erg vanuit gaat van alsof alle gegevens bij de gemeente berusten en dat de gemeente die gegevens openbaart. En het enige wat ik erop wijs, is als gegevens, als iemand zich met een brief tot de gemeenteraad richt, dat die brief bij de gemeenteraad rust en niet bij de gemeente. En nou ja, goed, het is goed dat er nog een keer naar wordt gekeken, maar ik zou dus echt onderscheid maken tussen die twee bestuursorganen en de rechtspersoon en dan lossen een aantal dingen zich vanzelf op. Want een brief die aan ons, de gemeenteraad, wordt gericht, die openbaart de gemeente niet aan ons, die is van de gemeenteraad.

De voorzitter: Dank u wel. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nee, maar dat is ook ... Daar ben ik het mee eens. Maar dat is denk ik niet de discussie. Een Wob-verzoek wordt gericht aan de gemeente. Meestal wordt die gericht aan het college overigens, maar het gaat erom dat aan de gemeente iets gevraagd wordt. En dat is zelden dat dan gericht een brief aan de raad gestuurd wordt. Maar u hebt volkomen gelijk, als iemand een brief aan u stuurt, dan zou het echt de zothed gekroond zijn, dat wil ik hier dan wel zeggen, dat u niet zou mogen weten van wie die brief is. Dus u krijgt een brief, maar u mag niet weten van wie die is. Ik snap dat geen enkele wet zo zot zal zijn dat dat niet zou mogen.

De voorzitter: U had een nabrander.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dan een zienswijze, bij een bestemmingsplan, die richten zich aan de gemeenteraad, dus dat is dus een stuk dat aan de gemeenteraad is gericht.

Burgemeester Wienen: Dat is een wettelijke procedure en juist daarover gaat veel van de jurisprudentie, van hoe daarmee om te gaan. En daarvan denk ik dat wij gewoon dat moeten lezen en vervolgens zo goed mogelijk interpreteren en er vervolgens uitvoering aan geven.

De voorzitter: Goed. Is dit onderwerp voldoende behandeld? Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik heb dat even aangehoord net. Ik had vanavond een vraag gesteld aan de heer Botter, er was een brief naar ons onderweg, naar de raadsleden en die is niet aangekomen. En toen kreeg ik het antwoord van de heer Botter: ja, het zit bij de afdeling bezwaarschriften. Dat is helemaal mooi. Dus iemand stuurt raadsleden een brief, mijnheer D. van K. en die mag dan niet behandeld worden, dus daar gaat hij dan voor liggen. Dat is wel een beetje heel erg vreemd. Dus nou is mijn verzoek: wat stond er in die brief, en krijgt iedereen die maandag of wanneer dan ook, en gaat u er nou eens achteraan hoe dat nou kan.

De voorzitter: Mijnheer Amand, wat is uw vraag?

De heer Amand: Want dat is natuurlijk geen antwoord hè, dat is natuurlijk geen antwoord wat hij gaf. Dan vind ik dat de burgemeester het heel netjes doet. Dus ik hoop dat hij daar even mee aan de slag gaat.

De voorzitter: Nee, nee, nee, ik ga dit niet doen. U heeft geen spreektijd meer en volgens mij ... Ja. De tijd vliegt als je plezier hebt, zo is dat nu eenmaal.

16. Beantwoording vragen ex artikel 38 RvO inzake Handreiking Actieve Informatieplicht (JW)

16.1 Vraag CDA ex art 38 inzake Handreiking Actieve Informatieplicht

De voorzitter: Wij gaan door naar agendapunt 16, beantwoording vragen ex artikel 38 RvO inzake ... Nu is het ... Ja, nee, die pak ik even op, want ik weet wat u gaat zeggen. Dit agendapunt is geagendeerd door het CDA. Het CDA heeft geen spreektijd meer. Dus wat we kunnen doen en dat wil ik eigenlijk ... Ja, ik weet het niet, moeten we het er nu over hebben? Mag het uitgesteld worden? Ja, maar ik ben ... Maar u weet net zo goed als ik dat dat niet zo werkt, want dan gaat iedereen er wat vinden, gaat iedereen er wat van zeggen, dus. We kunnen ook, en ik doe een handreiking. We kunnen ook zeggen: we stellen het uit tot volgende keer. Zullen we dat doen? Is dat een mooie handreiking? Heel goed. Waarvan akte. Oké, mijnheer Garretsen, ik zeg u toe dat we ons best gaan doen, maar we gaan niks toezeggen, we gaan niks beloven. Echt harde beloftes doen wij hier niet.

De heer Garretsen: Echt even van de orde. Ik vind dat als door gebrek aan tijd het niet meer aan de orde kan komen, dan vind ik dat het alleen maar zorgvuldig is dat het de volgende keer wordt behandeld en dan moet u toch de toezegging doen ...

De voorzitter: Volgens mij heb ik dat net gezegd. Daarbij komend is het ook nog zo, we doen ons best. En als het lukt, dan lukt het. En waarschijnlijk lukt het, mijnheer Garretsen. Maar als het niet lukt, mijnheer Garretsen, mag u mij niet gaan slaan. Dat is het enige wat ik probeer te zeggen. Daarbij is de agenda voor de volgende vergadering is nog ... Waarom probeer ik dit ook.

17. Rondvraag

De voorzitter: Goed, we hebben nog twee rondvragen. Mijnheer Sepers, kom maar op.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijn rondvraagpunt gaat over de verhuizing van de coffeeshop Willie Wortel. Op 21 januari ontvingen bewoners van de Tempeliersstraat, Wijde Geldelozepad en het Houtplein een brief van de gemeente Haarlem, waarin hen gevraagd wordt een zienswijze te geven over het voornemen van de burgemeester om de eigenaar van de coffeeshop Willie Wortel toestemming te verlenen zijn zaak te verplaatsen van Houtplein 16a naar Tempeliersstraat 50. Voorzitter, mij is geworden dat bepaald niet alle inwoners van enthousiasme staan te springen bij dit plan. Ik heb de volgende vier vragen voor de burgemeester. Eén, wat zijn de overwegingen van de eigenaar om zijn zaak te willen verplaatsen van Houtplein 16a naar Tempeliersstraat 50? B, heeft de burgemeester al een idee wat er met het pand Houtplein 16a gaat gebeuren of zou kunnen gaan gebeuren indien de verplaatsing daadwerkelijk zal doorgaan? C, bewoners van met name de Tempeliersstraat vrezen een nog verdere toename van de overlast in een toch al zwaar belaste straat indien de coffeeshop verplaatst gaat worden naar Tempeliersstraat 50. Hoe beoordeelt de burgemeester dat? En last but not least, in de brief staat dat de burgemeester het voornemen heeft in te stemmen met de verhuizing. Bewoners hebben bij die taal het idee dat het al een gelopen zaak is. Hoe zwaar moet het verzet van de buurt worden, wil de burgemeester alsnog afzien van dit voornemen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Misschien ten overvloede hoor, want u heeft heel vragen, en dat snap ik ook wel. Maar eigenlijk is een rondvraag een korte, eenduidige vraag die in één keer gesteld kan worden. Maar ik sta hem toe. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik weet niet wat de overwegingen zijn van de eigenaar. Ik denk dat hij de plek waar hij naartoe gaat aantrekkelijker vindt om klanten te trekken dan de bovenverdieping waar hij nu zit. Hij zit nu op een bovenverdieping en hij komt beneden aan de straat te zitten, dus ik kan me voorstellen dat dat een argument is, maar ik ga er verder niet over speculeren, want ik weet het gewoon niet. Vervolgens, en het pand staat te koop in ieder geval, dat is een bijkomend punt. Het pand staat te koop, dat waar hij naartoe wil, dat pand staat te koop. Dus hij zal dat gezien hebben en gedacht hebben van nou, dat lijkt mij een betere plek dan waar ik nu zit. Wat gebeurt er met het oude pand? Daar kan ik eigenlijk maar één ding over zeggen. Het enige wat zeker is, dat is dat daar geen coffeeshop kan komen. Het punt is namelijk dat wij in ons coffeeshopbeleid hebben staan dat er niet twee coffeeshops binnen een bepaalde afstand van elkaar mogen zitten en dat zou in dit geval wel zo zijn, dus wij hebben eerder van een andere coffeeshop belangstelling gehad voor dit pand, en dat hebben we toen geweigerd, omdat dat pand van de huidige belangstellende te dichtbij was en gezegd van nee, dat mag dus niet, dat is tegen de regels, gaan we niet toestaan. Maar als hij zelf verhuist, dan weet je één ding zeker, dan is de oude, is weg en dan is dat argument verdwenen, dus hij zou dan kunnen verhuizen. De regels, en dan heeft u meteen ook het antwoord op vraag vier, kijk, de regels die wij hebben gesteld, we hebben het vrij precies geformuleerd: het moet aan deze regels voldoen. Als het daaraan voldoet, dan is het heel ingewikkeld om te zeggen: en toch krijgt u geen toestemming. Want je hebt regels om daaraan een verzoek te toetsen. En ik wil niet zeggen van dat het geen enkele zin heeft om te zeggen van wij verzetten ons, maar het gaat er natuurlijk wel om, om duidelijk te maken waarom binnen het kader van het beleid wat door de gemeente Haarlem is ontwikkeld op dit terrein, het niet toegestaan zou moeten worden om die vergunning te geven. En dat moeten wij toetsen aan het vastgestelde beleid. Dus ik denk dat de uitdaging dan voor de omwonenden is om te kijken van kunnen wij duidelijk maken dat wat daar staat, dat dat wel degelijk tot de vraag leidt of het hier wel past. Nou, dat is de uitdaging waar we dan voor staan, waar zij dan voor staan. Tenslotte, de verdere toename van de overlast, hoe groot is het risico daarop? Kijk, het is een bestaande

coffeeshop met een bestaande klantenkring. Ik ga ervan uit dat hij verhuist omdat hij denkt dat hij zijn klanten daar iets beter kan bedienen. Misschien denkt hij wel dat hij er iets meer zou kunnen krijgen. Dus ja, dat zou kunnen leiden tot iets meer overlast, maar ik weet het niet.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Eén vervolgvraag. Kunt u zich voorstellen, burgemeester ...

De voorzitter: Nee, nee, nee, nee, ik ga dit niet doen. U heeft een rondvraag gesteld in vier delen. Dat heb ik u toegestaan. Maar nog een vervolgvraag op een rondvraag gaat mij iets te ver. Dus als u een vervolgvraag heeft, kan ik mij voorstellen, maar die kunt u misschien schriftelijk nasturen.

De heer Sepers: We hopen dat u dan in de toekomst voor allemaal even streng bent.

De voorzitter: Wat?

De heer Sepers: Nee, dan hoop ik dat u in de toekomst in de orde van de vergadering even streng bent voor anderen, want ten aanzien van een aantal inbrengen bent u ook vrij soepel geweest, mensen die mochten over hun spreektijd heen.

De voorzitter: Dan ga ik nu even heel kort, want dat accepteer ik eigenlijk helemaal niet. U heeft gehoord dat ik heb gezegd tegen mijnheer Garretsen dat zijn spreektijd nul is, mevrouw De Raadt haar spreektijd is nul. Ik heb die soepelheid die ik niet met u betracht, betracht ik ook niet met andere raadsleden. Ik werp het verre van mij dat u mij beticht van een gedrag wat een of andere partij zou bevoordelen. Dat is namelijk niet aan de hand. Dat wou ik even gezegd hebben. Er is nog een rondvraag, van de heer Amand. Gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb gelukkig nog tijd. Burgemeester, u heeft denk ik de vraag wel gezien. Wat we willen weten van u, eigenlijk, we hebben ... Haarlem gaat bezuinigen op handhavers, subsidies voor de wijkinitiatieven.

Burgemeester Wienen: Mag ik heel snel antwoord geven? Dat is een onzinbericht. Het is een onzinbericht. Het gaat over datgene waar u een half jaar geleden in de raad, bij de begroting, een besluit over genomen hebt. Dat is wat er besloten is. En waarom dat nu plotseling weer als nieuws wordt gepresenteerd, weet ik niet.

18. Sluiting

De voorzitter: Oké, dan wil ik u allemaal hartelijk bedanken voor uw komst en nog een fijne avond. Bedankt.